

ډیری میاشتیں

قصہ بوجہ

یوولسم کال نومری، پرلہ پسی اتہ دیر شمعہ کسینہ، حمل، شور، جوزا ۱۳۹۳

د دې هېواد او اسلام د پښتانه غواړي، چې دا په
معادنو ډک وطن، دا تورپالۍ قام، دا په دين مين ملت
له پېښو وغورځوي او پرېنږدي چې مخکې لار شي او
نړۍ ته د اسلامي مشعل وړانګې خپرې کړي
دمحترم خالص بابا رحمة الله عليه له ويناوو څخه

د برما مظلوم مسلمانان...

اوضاع جنګ ولسوالۍ وردوج...

د مصر غميزه او د خلاصون لار

امريکا ته و غرب پلوه علماء خدمت

طالب د اسلامي امت شريکه تکیه

ولې ژورناليستان بې طرفه ندي؟

عن أبي هريرة أن رجلاً قال: يا رسول الله علمني عملاً أناك به ثواب المجاهدين في سبيل الله فقال: ((هل تستطيع أن تصلي فلا تقصر وتصوم فلا تنطر؟)) فقال: يا رسول الله أنا أضعف من أن أستطيع ذلك ثم قال النبي صلى الله عليه وسلم: ((فوالذي نفسي بيده لو طرقت ذالك ما بلغت فضل المجاهدين في سبيل الله أما علمت أن فرس المجاهد في سبيل الله ليستن في طوله فيكتب له بذلك حسنة))

ترجمه: ابوهريره رضی الله عنه نه روایت دی چې یوسړي وویل: ای دالله پیغمبره! ماته یو داسې عمل راوښیه چې دالله په لار کې د مجاهدينو ثواب پری وکتم هغه وفرمایل: ((ایا کولی شي چې تل لمونځونه کوي او نه یې پرېږدي او تل روژې نیسي او نه یې ماتوي؟)) هغه وویل: ای دالله پیغمبره زه خوددې وس نه لرم چې دا کار وکړم نبی کریم صلی الله علیه وسلم ورته وویل: ((زما دې په هغه ذات قسم وي چې زما ځان دهغه په لاس کې دی، که ددې وس هم ولري دالله په لار کې د مجاهدينو فضیلت ته نه شي رسېدی، ایا ته خبر نه یې چې دالله په لار کې د مجاهدينو اس خپل پری کې څرخیږي هم الله تعالی ورته په دې نیکی لیکي؟)) رواه البخاری ومسلم

دتوره بوره جهادي مجلې درنو لوستونکو او مينه والو، دځينو ستونزو له امله زموږ دا کينه له خپل پاڅلي وخت نه ډیره وځنډېده هيله ده چې معذرت مو ومني او دڅو مياشتو جهادي تنده مو په دې کينه ماته کړی، ستاسې د هوراز همکارۍ په هيله اداره

توره بوږه

خپلواکه، اسلامي، جهادي او ملي خپرونه

یوولسم کال لومړۍ ګڼه، پرلپسې اته دېرشمه، حمل، ثور، جوزا، ۱۳۹۳ هـ، ش.

مخ	عنوان	ګڼه
	سرمقاله	۱
۲	د مصر غمیزه او د خلاصون لار	۲
۴	امریکا ته د غرب پلوه علماوو...	۳
۷	حضرت سعد رضی الله عنه	۴
۹	جهاد اکبر او جهاد اصغر	۵
۱۳	د خوبنیو امتحان	۶
۱۷	د افغانستان تجزیه د منلو نه ده	۷
۲۰	د شهیدانو کاروان - حامد لالا	۸
۲۳	د برما مظلوم مسلمانان او...	۹
۲۶	هندو سفیر د ډیموکراسۍ بله...	۱۰
۲۹	مجاهدې ولولې	۱۱
۳۳	اسلامي روح د حکمرانۍ...	۱۲
۳۶	ولې ژورنالیستان بې طرفه نه...	۱۳
۳۸	اوضاع جهادی ولسوالۍ وردوج	۱۴
۴۱	طالب د اسلامي امت شریکه...	۱۵
۴۳	په زړه پورې کیسه	۱۶
۴۵	د ام المؤمنین زینت بن جحش...	۱۷
۵۲	د شهیدانو کاروان...	۱۸
۵۶	سوله په اسلام کې ده نه په...	۱۹
۶۱	د نارینه او د ښځې د ګډ کار...	۲۰
۶۴	د ترکستان شپې (تاریخي ناول)	۲۱

مؤسس:

غازي اجمل

د امتیاز څښتن:

توره بوږه فرهنگي اداره

مسؤل مدیر:

مبارز افغان

Tooraboramujalla@gmail.com

کتنپلاوي:

ابوعمر، ذاکر ادیب، پوهندوی دیدار

کمپوز او ډیزاین:

فقیر محمد فہیم

بیه:

افغانستان: ۲۰ افغانۍ

پاکستان: ۳۰ کالداري

تیراژ: ۱۵۰۰ پنځلس سوه

یادونه:

په توره بوږه کې خپاره شوي مطالب د لیکوال خپل

نظر څرګندوي، د ادارې توافق ورسره شرط ته دی.

په ټولو هغو لیکوالو ته چې د پرديو تر اغېز لاندې نه

وي راغلي اسلامي او ملي فکر ته ژمن وي، بلنه ورکوي

چې خپلې لیکنې په درې او پښتو ژبه ادارې ته

راولېږي.

ستاسو نيوکو او نيکو وړاندوينو ته سترگې په لار.

يوه هيله او يو هدف

په نړۍ کې هر څوک د فرد يا ټولنې په توګه ستړياوې او سرښندنې پر ځان مني، حتماً د يو عالي او لوړ هدف د ترلاسه کولو په موخه، موږ وينو ډير د حق او باطل ځواکونه د ژوند په مختلفو ميدانونو کې درانه مالي او ځاني زيانونه ګالي، خو هر څوک ځانګړې هيلې، اهداف او ارمانونه په مخ کې لري، چې دغه سرښندنې د هغه پر وړاندې ناچيزه او کمې ګڼي، خو بيا ځينې وخت داسې هم وينو چې له کلونو کلونو ستړيا او سرښندنو وروسته ځينې حرکتونه د خپلو نيمه اهدافو او حتی د خپلو اهدافو د عشر او معشار په ترلاسه کولو هم پسنه کوي او داسې تنازلاتو ته قانع کېږي چې د ټاکل شوو هيلو او اهدافو بوی هم په کې نه محسوسېږي، د عقل خاوندان په داسې حرکتونو قضاوت کولای شي چې يا خويې ټاکلي اهداف دومره لوړ او عالي نه وو لکه څنګه يې چې رنگ او روغن ورکړی و، او يا خوا اهداف پخپل ځان کې د قدر او درنښت وړ دي، خو دوی دي چې له خپلو اهدافو او ټاکلو موخو يې مخ ګرځولای، چې په ديني اصطلاح ارتداد او په عامه اصطلاح انحراف تعبيريدای شي.

يو اخې او يواځې د اسلام لخوا ټاکل شوي سپيڅلي اهداف دي چې مسلمان په هغې کې د تنازلاتو او ترميمونو حق نه لري؛ چې يو له دغو اهدافو د اسلامي نظام حاکميت دی، د اسلامي ټولنې غړي په دی مکلف او موظف دي چې په رښتينې توګه د اسلامي نظام (اسلامي خلافت) د رامنځ ته کولو لپاره زيار او زيان پر ځان ومني او هيڅکله به هم په دې هدف سود او سودا نه کوي.

اوس چې په نړيواله کچه د اسلامي خلافت د رامنځ ته کولو په هيله کومه بيداري رامنځ ته شوې ده، وينو چې د نړۍ په بيلا بيلو برخو کې د همدې هدف د شعار ګرځولو سره سياسي او عسکري حرکتونه پيل شوي، ډيری ځوانانو او پيغلو د خپلو سرونو، مالونو، عزتونو، دنيوي لذاتو او واکمنيو په قربانۍ سره د دې هدف د ترلاسه کولو په خاطر د جګړې ميدان تود ساتلی، افغانستان هم د نړۍ د يوې فعالې برخې په توګه د دې نړيوال حرکت په لومړۍ کرښه ولاړ دی، د

اسلامي امارت او امير المؤمنين له وياړه ډک نومونه د همدې ملت په برخه شول، چې عربو او عجمو، سپيتو او تورو پرته له کومې نزاع دغه وياړونه د افغانانو بللي او د بيعت لاسونه يې ورکړي دي.

د افغانستان غيور او مجاهد ملت هم د دې ستر امانت د ساتنې په هيله درنې قربانۍ او سربښندنې پر ځان منلي او مني يې؛ اوس چې په هيواد کې يرغلگرو او د هغوی بريځو ماتې په زړه منلې، د مقاومت او جگړې ميدان يې بايللی، غواړي په يوه نه يوه توگه موږ له خپلو اهدافو کاربه او منحرف کړي، دوی د خپلو تبليغاتي کړيو لخوا په بيلا بيلو لارو دغه پروسه مخ ته وړي. دا چې کله نا کله دا خبرې راپورته کيږي چې فلان او بستان د امريکايانو سره د امنيتي تړون د لاسليک پر سر موافقه نه کوي، دا کار د افغانانو لپاره د يوه زيري او هدف ته د رسيدو په توگه تعبير يږي او هغه څوک چې د امريکايانو سره تړون نه لاسليک کوي د هغوی د غلامۍ لپاره يې برأت گڼي، او فکر کوي چې که هغوی د غلامۍ ځنځير په غاړه وړي هغه خیر، خودا توره يې چې په اصطلاح امنيتي تړون نه لاسليک کوي ستر جهاد او د مسلمانۍ نښه ده، دا ډير يو بې ځايه تحليل او تخمين دی، زموږ د کلونو کلونو سترې او ستومانه مبارزه، د سرو نو، مالونو او عزتونو قربانۍ د دې لپاره دي چې کفر رانسکور او په رښتينې توگه اسلامي نظام حاکم او واکمن شي، د تړون نه لاسليک کول نه دومره ستره برياده او نه هم زموږ د اهدافو يوه مهمه برخه؛ که تړون لاسليک هم نشي چې بې ديني حاکمه او مسلمانان محکوم وي، جهادي بهير به پر مخ درومي ان شاء الله.

همدغه راز د امريکايانو وتل هم زموږ يواځينې هدف نه دی، بلکې زموږ د هدف يوه برخه ده، يواځې يرغلگرو تيښته د قضیې حل گڼل ستره غلط فهمي ده، بين الافغاني تفاهم، مذاکرات او د سولې هڅې هم هغه شعارونه دي چې د بنمن غواړي له دې لپارې زموږ اهداف زموږ څخه ورک کړي او موږ له خپلو اهدافو منحرف او خدای مه کړه د ارتداد په لوري سوق کړي.

مونږ [مجاهدين] بايد متوجه اوسو چې زموږ هدف کاملاً د کفري نظام ړنگيدل او پر ځای يې په غير له اختلاف په پوره توگه د يو ريځتيني اسلامي نظام قيام دی او نور [د بنمن] هم بايد په دې پوه شي چې د تړون نه لاس ليک يا د يرغلگرو وتل د روان جهاد د رکود او سقوط په معنی نه دي.

حسبنا الله ونعم الوكيل

د خلاصون لار د مصر غميره لار

اجمل

مصر پېژندنه:

مصريو اسلامي عربي هيواد دی چې ټول وگړي يې په عربي ژبه خبرې کوي؛ د افريقا د لويې وچې د شمال په يوه برخه کې موقعيت لري.

ځمکنۍ مساحت يې څه د پاسه لس لاکه ۱۰۰۰۰۰۰ کيلومتره مربع اټکل شوی. مصر د اسلامي نړۍ يوه نه بيليدونکي برخه ده چې د سوډان، ليبيا، فلسطين او اسرائيلو سره نښتي سرحدونه لري، د تاريخي لحاظه په قديمه اثارو يو غني هيواد دی. يوه اوږده تاريخچه او لرغوني تاريخي قدامت لري، چې د موسی عليه السلام او فرعون تر زمانې لاهم د مخه اثار په کې خوندي دي. د نفوس له لحاظه په افريقايي هيوادونو کې تر ټولو ستر هيواد دی چې د وگړو شميره يې تر ۹۰ ميليونو پورته اټکل شوې. مصر د افريقا او آسيا د وصل مهمه نقطه ده او همدغه راز د غرب يعني اروپا او آسيا په منځ کې موقعيت لري، چې د تجارت او جگړو په مهال تجارتي او جنگي بيړۍ د سويس د تاريخي بندرگاه نه تيريږي.

مصري دی چې سره بحيره او هندي بحري محيط بحيري يې سره نښلولي او بلاخره خليج بحر ته له همدې لارې ځان رسولی شي، چې اسلامي نړۍ او په ځانگړې توگه عربي هيوادونه ترعسکري او تجارتي اغيز لاندې

راولي.

د سينا د لويې دښتې يوه ستره برخه په مصر کې واقع ده چې سينا هم د پخوا څخه د هجرتونو او هم د استعماري ځواکونو د لارې په توگه ځانگړې اهميت لري. په آسيایي هيوادونو د تسلط لپاره په سيمه کې د اسرائيلو جنايات او په اسلامي ځمکو د هغوی ظالمانه تسلط په ځانگړې توگه د بيت المقدس تهديدول هغه څه دي چې په ټوله اسلامي نړۍ يې مخه نيول قرض دي، خو دا چې اوس مهال دغه مقدس جهاد ته د فلسطين او ورسره نږدې سيمو مسلمانانو سينه وهلې، دې ته اړتيا لري چې د مصر په څير يو ستر او ځواکمن هيواد يې ملاتړ وکړي، که نور هيڅ نه وي د هجرت غيږه خو ورته پرانيزي.

خو بد بختانه د مصر واکمنو نه خو د فلسطيني ولس د گاونډيتوب حق ادا کړ او نه يې د يو اسلامي هيواد په توگه د فلسطين په مسئله کې ځان شريک وگانه، د مصر د پوځي او سياسي واکمنانو غلطو پاليسيو په سيمه کې د اسرائيلو د پراختيا او په عربي ځمکو د هغوی د واکمنۍ لپاره لاره هواره کړه.

کله چې د مصر اتيا سلنه ۸۰٪ خلکو د اخوان المسلمين اسلامي حرکت ته د حکومت رايه ورکړه، نو د ټولو هغو مسلمانانو د اميد هيلې راوتوکيدې چې د

مال د خپل ژوند د آسانه کولو لپاره دی، خو ژوند د مال د راغونډولو لپاره نه دی. له یو هوښیار څخه چا پوښتنه وکړه، نیکمرغه کوم یو دی او بدمرغه څوک دی، هغه ورته وویل: نیکمرغه هغه دی چې ویی خواره او ویی کرله (خلکو ته یې ورکړه) بدمرغه هغه دی، چې مړ شو او ترې پاتې شوه.

***

موسی علیه السلام قارون ته د نصیحت په توګه وویل:

أَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ

ښه کوه لکه الله تعالی چې له تا سره ښه کړي، مال او دولت یې درکړي دي، خو قارون د موسی علیه السلام نصیحت ته غوږ نه شو له پای څخه خو یې تاسو ټول خبر شوي یاست، چې ځمکې ټکته ډوب کړي.

***

دوه کسانو رنځ وګاله خو څه ګټه یې ونه کړه، یو هغه چې راغونډه یې کړه او خرڅ یې نه کړه، دویم هغه چې زده کړه یې وکړه، خو عمل یې ورباندې ونه کړ.

***

علم خو د دین د ساتلو لپاره ترلاسه کېږي، نه هم د مال د خوړلو لپاره.

***

بې تقوی عالم د هغه ژوند په ښه دی، چې مثال یې په لاس کې وي نور خلک یې له ریا ګټه پورته کوي، خو دی هېڅ ګټه نشي ځینې اخیستی.

***

د هېواد ښکلا د هوښیارانو په لاس کې ده او د دین ښکلا د پرهېزګارانو سره ده، په حقیقت کې واکمن هوښیارانو ته ډېره اړتیا لري، هوښیاران واکمنو ته هېڅ اړتیا نه لري. (سعدی)

فلسطین (بیت المقدس) په مسئله کې د مصر د کردار په اهمیت پوهیدل، او داسې انگیرل کیده چې اوس به نو د فلسطین د مسلمانانو لپاره یو څه د سکون او راحت لاره برابره شي، او د اسرائیلو په شا تمبولو کې به هم چانسونه په لاس ورشي، خو د امریکا او اسرائیلو په مستقیمه مداخله د اخوان المسلمین حکومت را و پرځول شو او د اسلامي امت په یوه یله نه بیلیدونکې برخه کې نوې غمیزه اغازه شوه.

په یوه ورځ کې تر دریوو زرو مسلمانان په خپلو وینو کې رنګ، سیاسي او حتی انساني حقوق یې تر پښو لاندې شول، د مصر غمیزې یو ځل بیا اسلامي امت د غم په تفر کیناوه، غربي ښکیلاک په دې پوهیده چې که په مصر کې د اخوان المسلمین واکمني ټینګه شي نو د اسرائیلو د پرمختګ مخه به ډب او په سیمه کې د غربي استعمار د هڅو مخې ته به یو لوی خنډ شي، نو ځکه یې د لږ وخت لپاره هم تحمل نګړای شوه.

د مصر غمیزه که اسلامي هیوادونه یواځې د مصر مسئله بولي نو دا به یوه لویه اشتباه وي، په مصر کې روانه وضع، په زرګونو مسلمانانو د اعدام حکمو ته او په مصر کې د اخوان المسلمین د حرکت د له منځه وړلو هڅې هغه څه دي چې په ژوندانه له اسلامي امت څخه د اندامونو په غوڅیدا تعبیریدای شي.

او که په مصر کې د اخوان المسلمین د له منځه وړلو دا هڅې خدای مه کړ بریالی شي، نو بیا به د تیر په څیر نه بلکې تر هغو به بدتر د اسرائیلو او غرب لاسپوڅي نظام په مصر کې حاکم شي، چې دا به د ټول اسلامي امت خصوصاً د فلسطین او بیت المقدس موضوع ته دردوونکې تهدید وي.

اوس نو باید ټوله اسلامي نړۍ په سیاسي، اقتصادي او نظامي ډګرونو کې د مصر د اخوانیانو تر څنګ ودرېږي، او پخوا له دې چې اوبه له ورځه تیرې شي د دې غمیزې چاره دې وکړي.

پلوه علما و وخت د

امریکا ته د غورځې

انجنیر عثمان

او سنیو شرایطو کې جنگ شرعي جهاد ته، بلکې د وطن وړانول دي.

خو دوی د نفاق له مخې له خلکو دا خبره پټه ساتي چې یاد شوي شرایط په جهاد طلب یعنی هغه جهاد کې چې مسلمانان یې د کفارو په خاوره کې کوي ضروري دي، اوس خو په افغانستان کې دفاعي جهاد دی چې پر ټولو افغانانو د لمانځه په څېر فرض دی.

څلورم: په اسلامي نړۍ کې د غرب یو لوی هدف دادی چې څنگه مسلمانې بنسټې له کور څخه بهر راوباسي او هغه موانع او بندونه مات کړي چې د بنسټو او نړو ترمنځ د اختلاط مخ نیوی کوي، په دې لاره کې غرب په تدریجي ډول سره حرکت کوي او ټول معکته وسائل په کار اچوي، که څه هم چې ځینې به یې اسلامي بنه هم ولري، لکه په ۲۰۰۹م کال د ۷ میاشتې په ۴ تاریخ چې د امریکا P R T د کونړ په مرکز اسعدآباد کې د یو لک او اتیازره ډالرو په مصرف خاص د بنسټو لپاره د یوه مسجد بنسټ کېښود، ډیره د تعجب خبره ده چې امریکا دې طالبان، عالمان، په مساجدو کې په لمانځه ولاړ مسلمانان په بمباردونو کې وژني، خو د هغوی بنسټ

اول: په افغانستان کې د دیني علماؤ په حیث د ډیموکراسۍ منل، اوله یوه سیکولر ډیموکراتیک حکومت سره حساسیت نه ښودل.

دوهم: د خوانانو او عامو مسلمانانو له ذهن څخه د جهاد، قتال، ولاء او براء (د الله جل جلاله لپاره له چاسره دوستي او د ښمني کول) د مفاهیمو ویستل او خلکو ته دا خبره تلقینول، چې جنگ او ټوپک افغانستان وړان کړی دی، نور باید له نړیوالې ټولنې سره د وطن په ابادولو کې لاس یو کړو او هم خلکو ته دا تبلیغات کول چې طالبان او مجاهدین د فلاني فلاني جهت ایجنټان دي او هیڅ افغاني اجندانه لري، نو باید د هغوی خبره ونه منل شي.

له جهاد او قتال څخه د خلکو را ایسارول یو لوی منافقت او د امریکایانو د هدف پوره کول دي، چې دغه ډول ډیموکرات علما یې په ډیره بې شرمۍ سره ترسره کوي.

درېیم: د شکوکو او شبهاتو په خپرولو د حقیقي علماؤ د دعوت پر وړاندې خنډونه راولاړول، د مثال په ډول خوانانو ته دا ویل چې د جهاد لپاره د متفق امیر شتون او د بیرغ یووالی شرط وي چې اوس په افغانستان کې نشته، نو په همدې بڼه په

تسلط نه لري، خو همدغه کسري يې د ميديا او مطبوعاتو له لاري پوره کړی دی.

په دې ډول گڼ شمير تلویزيونونه او راډيويگانې چې د پرديو لخوا تمويلېږي او سيکولر افغانان يې چلوي، شپه او ورځ افغانانو ته د غرب او هندوانو تاريخ او فرهنگ وړاندې کوي.

دا چې د دغو تلویزيونونو چلوونکي د هغو غربيانو لخوا استخدام شوي چې د افغانستان اوسنی گوډاگي حکومت يې هم جوړ کړی، نو ځکه د اطلاعاتو او کلتور پخواني وزير عبدالکريم خرم و نشو کولای چې ځينې تلویزيونونه له هغو تشراتو منع کړي، چې د افغانانو له دين، فرهنگ، اخلاقو او ملي ارزښتونو سره په تضاد کې دي.

همدا ډول هغه سيکولر ليکوالان او څيړونکي چې له اسلام او اسلامي تاريخ سره کينه لري، کونښن کوي چې خپلې ليکنې په افغانستان کې له اسلام څخه د مخه زمانې تاريخ او اديانو لپاره وقف کړي، ترڅو وکولای شي خلکو ته دا تلقين ورکړي چې، اسلام او اسلامي تمدن د افغانانو په تمدني ژوند کې يو خاص عارضي شی دی چې د فاتحينو په زور دلته راغللی دی او د دغو اصالت پټه (آريائيت) (زردشتيت) (مزدکيت) او (بودايت) کې دی، له همدې امله ورته بودا پورې تړلي اشار او د تيرو پخوانيو اديانو بقايا ډير د اهميت وړ دي، د هغو په هکله په سلگونو مقالې په (دايرة المعارفونو) او نورو مجلو کې چاپوي او له دې لارې هڅه کوي چې خلک له اسلام څخه په مخکې زمانې پورې وتړي.

د راند کارپوريشن (امريکايي اسلام) د پلان اتمه

او خويندو ته دې بيا په ښارونو کې له خپلې جنگي بوديجې څخه ځانگړي مساجد جوړوي.

دغه ډيموکراسي پلوي علماء د ديني غونډو، تعليمي محافلو او تربیوي اجتماعاتو په نامه په زرگونو مسلمانې خويندې او ميرمنې له کور څخه د باندې راوباسي، په پارکونو، د ښارونو په عيدگاؤ او لوبغالو کې ورته د راجمع کېدو فرصتونه برابروي.

دا کار که څه هم چې د دين په نامه ترسره کېږي، خو په حقيقت کې هماغه د غرب د اجندا پوره کول دي چې د مسلمانو ميرمنو له کوره د باندې ويستل غواړي. د اسلام په تاريخ کې مسلمانو علماء د دعوت دغه ډول اسلوب ښځو ته د دين ورزده کولو لپاره نه دی غوره کړی او نه هم دا د اسلام له عمومي روح سره سمون لري چې د ښځو لپاره يې کورونه تر مساجدو هم د عبادت لپاره غوره گرځولي دي.

د رنډ کارپوريشن (امريکايي اسلام) اومه ماده په اسلامي هيوادونو کې د غير اسلامي هيوادونو او ولسونو د تاريخ او تمدن د معرفي کيدلو خبره کوي او بيا په خاص ډول توصيه کوي چې د (ماقبل اسلام) د زمانې تاريخ دې مسلمانانو ته معرفي شي، ترڅو هغه خپل تاريخ وگڼي او هغه ته د خپل ځان منسوبولو افتخار وکړي.

په دې هکله گوډاگي حکومت تر اوسه په پراخه پيمانه د ښوونځيو په کتابونو کې له دې ويرې پراخ تغيرات نه دي راوستلي چې د افغانستان په کليو او ولسونو کې لا تر اوسه اسلامي احساس ژوندي دی او ډيرې سيمې داسې دي چې حکومت ورباندې

يوه څخه زيات بدیلونه په اختیار کې ولري، او همدغه دانگریزانو د پخواني استعمار عملي مصداق دی چې وايي Divide and rule يعني بیل یې کړه اېل یې کړه.

په سیاسي اجراتو کې د عامو خلکو د گډون او د بیان د غربي ډوله ازادۍ مقصد دادی چې په مسلمانانو کې د اطاعت او له مرکز څخه د ملاتړ پر ځای په محلي سطحه د تصمیم نیولو متعدد مراجع رامنځته شي او د ټولنې افراد دې ته تشویق شي چې مرکزي حکومتونه د خپلو سیاسي اقداماتو په نتیجه کې تر فشارونو لاندې وساتي، چې دا په یو وخت کې غرب ته دوه فایده یې په لاس ورکوي، چې یوه یې د مرکزي حکومتونو کمزوري کول او بله یې په عامو خلکو کې په خلاص مټ د فعالیت د زمينې برابرول دي، او هغوی د حکومتونو په مقابل کې د بېلابېلو سیاسي او اجتماعي جرياناتو له لارې متحرک کول دي.

مأخذ ((فکري پوهنه))

* - شوی چې په ځواب ورکولو کې فکر نه کړي، نو ډېرې تیروتنې به یې په خبرو کې راځي یا خوداسې خبره وکړه، لکه هوښیار په هوښ کې، یادڅارویو په ډول، خاموش کینه. (د سعدي پندونه)

برخه په اسلامي نړۍ کې د سیاسي پلورالیزم او مدني ټولنې، سیاسي احزابو او تنظیمونو د رامنځته کولو توصیه کوي او د ولس عام خلک سیاسي اجراتو کې فعال مشارکت ته رابولي، دغه توصیه چې په حقیقت کې د اسلامي ټولنې د ټوټه کولو او بې شمیره گوندونو د ویشلو یوه دسیسه ده په افغانستان کې هم په ډیر مهارت سره عملي شوه. د امریکا له راتگ وروسته افغاني ټولنه چې لا د اتو یا نهو احزابو د تفرق او منازعاتو له بلا څخه خلاصه شوې نه وه او نه یې هغه درزونه سره پيوند شوي وو، چې د مجاهدينو او وگوندونو او شيعه گانو د دوو گوندونو د جگړو په نتیجه کې رامنځته شوي وو، یوځل بیا امریکایانو افغاني ټولنه تقریباً په دوو سوو سیاسي احزابو او ډلو وویشله.

هر اروپايي هیواد تقریباً د یو - یو درجن سیاسي احزابو د تأسیس، تمویل او چلولو کفالت په غاړه واخیسته او له اروپايي هیوادونو پرته گاونډیو هیوادونو هم په افغانستان کې په قومي او ژبنيو بنسټونو د خپلو سیاسي او کلتوري مصالحو د خوندي ساتلو په هدف احزاب او ټولنې رامنځته کړې، د هغوی لپاره یې په پراخه پیمانه تبلیغاتي وسایل او ډله ییزې رسنۍ په کار واچولې.

دغو احزابو او سیاسي جرياناتو افغاني ټولنه په داسې ډول وویشله چې د ملي وحدت خبره یواځې یو شعار پاتې شو، چې هیڅ عملي تحقق نشي موندلای. مستعمرین هرځای استعمار شوي ملتونه همداسې په ډلو او ټپلو ویشي، ترڅو د دوی په خلاف د یو کېدو امکان له لاسه ورکړي او هم هره ډله د بلې په مقابل کې د ځان لپاره محتاجه وساتي، او په دې ډول د خپلو پالیسیو او طرحو د عملي کولو لپاره له

رضی الله عنه

حضرت سعد

حمد الله حلمیار

راوړی ستاسو د نارینه وو او ښځینه وو سره خبرې کول پر ما حرام دي، هغه وو چې د قبیلې ټولو کسانو یې خبرې ته لږیک ووايه او په اسلام مشرف شول.

د حضرت سعد بن معاذ رضی الله عنه شخصیت او په قوم کې رسوخ:

دی په خپل قوم کې تر ټولو محبوب او خوښ انسان وو. دده خبره د ټول قوم لپاره د امر په معنی وه. چې هېڅ کله یې دده له امر نه سرغړونه نه ده کړې. حضرت اسعد بن زراره رضی الله عنه چې د مصعب بن عمیر رضی الله عنه کوربه و، یوه ورځ په خوشحالی سره مصعب رضی الله عنه ته راغی او ورته ویې ویل: زما تر شا د قوم یو سردار را روان دی، که چېرته ده ستا خبره ومنله، نو په الله قسم که د هغه له قوم څخه یو هم د هغه له خبرې سرغړونه وکړي، دا سردار حضرت سعد بن معاذ رضی الله عنه و. کله چې یې خپل قوم ته په خطاب کې وویل: ای قومه! زما خبره په تاسو کې کوم حیثیت لري؟ نو ټولو ورته

کله، چې رسول الله صلی الله علیه وسلم د حج په موسم کې د ثیبرب (مدینې) خلکو ته د اسلام دعوت ورکړ، د هغو له جملې څخه یو شمېر یې مسلمانان شول او بېرته خپل دیار ته وگرځېدل، نو هلته یې په پټه سره د اسلام مقدس دین ته دعوت پیل کړ، په کمه موده کې د مسلمانانو تعداد هم زیات شو، د یثرب مسلمانانو یو پلاوی رسول الله صلی الله علیه وسلم ته ورولبږه، تر څو دوی ته یو مبلغ را واستوي او دوی ته اسلامي ارشادات وروښيي، رسول الله صلی الله علیه وسلم مصعب بن عمیر رضی الله عنه ورته را واستاوه، په پټه د اسلام دعوت او تبلیغ جاري و، یوه ورځ د اسلام سفیر مصعب بن عمیر د بني عبدالاشهل کورنۍ مشر او د اوس قبیلې سردار سعد بن معاذ رضی الله عنه ته د اسلام دعوت ورکړ او هغه اسلام قبول کړ. کله چې سعد بن معاذ په اسلام مشرف شو دا وخت یې عمر یو دېرش کاله وو، خپله کورنۍ (بنو اشهل) یې مخاطبه کړه: کلام رجالکم و نسائکم حرام علی حتی تسلموا (تر څو مو اسلام نه وي

چې په جنت کې د سعد بن معاذ خادرونه به تر دې ښه وي. حضرت سعد رضی الله عنه په خپل ژوند کې د قریشو سره د غزا او په ښو قریظه و چې د یهودو یوه قبیله وه د سترگو یخولو ارمان درلودی چې په دریو غزاوو بدر، احد او خندق کې یې دارمان پوره شو. د خندق د غزا په ورځ په داسې حال کې په شهادت ورسید، چې د ښو قریظه یهودي قبیله یې د مسلمانانو په لاس مغلوبه او ذلیل و لیدله.

و صلى الله عليه وسلم سيدنا محمد و علي و صحبه
اجمعين و من تبعهم باحسان الى يوم الدين.

د حضرت عثمان رضی الله عنه خوږې خبرې

- ۱: کله چې ژبه اصلاح شي نو زړه هم سم شي.
- ۲: گناه په یوه نه یوه شکل ژبه یې قراره کړي.
- ۳: داسې خبره مه کړه چې د اورېدونکي له فکړه لوړه وي.

د تورې زخم په تن باندې جوړېږي خو د خبرې زخم په روح کې پاتې کېږي.

۵: دانړۍ د خدای تعالی سرای ده دا د هغو مسافرو لپاره وقف ده، چې د آخرت لپاره خپله توبه واخلي او څه چې په دې سرای کې دي د هغو په مینه کې ونه غورځېږي.

۶: په جنت کې ژړل عجیبه خبره ده خو په دنیا کې خنډل تر هغو هم عجیب دي.

وویل چې ته زموږ سردار یې، ته زموږ تر ټولو د ښه فکر والا یې، ته تر ټولو امین او تر ټولو بهتره انسان یې، ستا خبره موږ ته منظوره او منلې ده، دا هغه ورځ وه چې ده اسلام راوړی و او دده په یوه خبره دده ټولې قبیلې هم اسلام منلې و. حضرت سعد بن معاذ رضی الله عنه هغه جلیل القدر صحابي دی کوم چې د بدر او خندق په غزاګانو کې شریک شوی و. دا هغه مبارک انسان دی چې د ژوند یواځې شپږ کاله یې په اسلام کې تېر کړل، خو کومه ورځ چې وفات شو پاس عرش په ښورېدو شو، وایي خلکو به ویل ای سعده پر تا دې د الله رحمتونه وي، ستا هغه کوم اعمال وو، چې د ژوند په دغو شپږو کلونو کې یې دومره خپل الله ته ورنږدې کړی وې؟ د حضرت سعد بن معاذ رضی الله عنه د مرګ په ورځ عرش ولرېده، له عبدالله بن جابر رضی الله عنه نه روایت دی، چې رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایل: دا هغه صالح انسان وو، چې د اسمانونو دروازې ورته پرانیستل شوي، کله چې رسول الله صلی الله علیه وسلم د منافقانو نه دا خبره واوریده چې ویل یې: په الله قسم په خپل ژوند مو داسې ورځ نه وه لیدلې او دومره سپکه جنازه مو تر ننه نه وه پورته کړې. نو رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایل: په الله قسم نن اویا زه ملایکې د حضرت سعد د جنازې د لیدلو لپاره راغلي وې او دومره ملایکې تر ننه پورې ځمکې ته نه وې راغلي.

د حضرت سعد د جنت خادر:

حضرت انس رضی الله عنه وایي، چې رسول الله صلی الله علیه وسلم ته چا د سندس او حریر څخه جوړه یوه جبهه راوړه چې ټولو ته ډېره ښه ښکاره شوه. رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایل: په هغه ذات مې دې قسم وي د چا په اختیار کې چې د محمد صلی الله علیه وسلم روح دی،

حماد ایوبي

احاديثو کې د دوی د خبرو هیڅ کوم ثبوت نشته، هغه مقوله چې له جهاد نه تېښتیدونکو ورته د حدیث نوم ورکړی دا ده:

رجعنا من الجهاد الاصغر الى الجهاد الاکبر قالوا وما الجهاد الاکبر؟ قال جهاد القلب

ژباړه: نبي اکرم صلی الله علیه وسلم فرمایي چې: موږ له وړو کې جهاد نه اوس لوی جهاد ته راغلو، یو چا پوښتنه وکړه چې اې د الله جل جلاله رسوله! لوی جهاد کوم جهاد دی؟ هغه مبارک صلی الله علیه وسلم ورته وفرمایيل: د زړه جهاد (کافرانو سره جهاد وړوکی جهاد دی).

په دې هکله ملا علي قاري رحمه الله علیه په خپل کتاب موضوعات کبير کې حرف را په ۱۲۷ مخ کې د دې روایت له نقل کولو وروسته د ابن حجر عسقلاني په حواله سره لیکي: خلکو په ژبه دا الفاظ د حدیث په نوم جاري دي، حال دا چې دا د ابراهيم عليه نومي سړي وينا ده. (تنظیم لاشعات مشکوة اول جلد ۱۲۷ مخ)

د همدغه په اصطلاح حدیث په اړه التعليق الصبیح او بیضاوي لیکلي دي چې ابن تیمیه رحمه الله و فرمایيل:

د اسلامي امت پر وړاندې د یهودو او نصاراو د سیاسي او سازشونه یواځې په نظامي برخې پورې محدود نه دي، بلکې په فکري اړخ کې یې هم د اسلام پر ضد پراخ کار کړی، دا دی نن ورځ یې پایلې په خپلو سترگو گورو، وینو چې اسلامي ځمکې د کفارو لخوا غصب دي، د مسلمانانو سر او ناموس، مال او خاوره په امن کې نه ده، د مسلمانانو خویندې میندې د کفارو په زندانونو کې د اسارت شپې ورځې تیروي، مسجدونه او مدرسې ړنگې شوي، لومړنۍ کعبه د یهودو په تسلط کې ده، د دنیا هیڅ یوه داسې گوښه نشته چې هلته د مسلمانانو سره ظلم او ستم نه وي، هره ورځ یو پر بل پسې اسلامي هیوادونه د کفارو تر یرغلونو لاندې راځي، د مسلمانانو د وژلو او زورولو نوي او حیرانوونکي تکتیکونه په کار اچول کیږي. خو لنډه دا چې هیڅ یوه داسې پلمه نشته چې کوم مسلمان یې په سبب له جهاد نه ځان خلاص کړي، ولې بیا هم د ډیرو ایمان پلورونکو له خولو دا جمله په اسانۍ سره بار بار راوړي چې جهاد اکبر او جهاد اصغر، حال دا چې د قرآن کریم په ایتونو او نبوي

راگیر شي، تجارت او کاروبار ورته پيدا شي نو بيا مسلمانان په اسانه جهاد ته زړه نه ټټه کوي، همدې نقطې ته په پام سره کفارو د مسلمانانو په منځ کې د جهاد اکبر او جهاد اصغر خبره را پورته کړه او دومره يې مشهوره کړه چې نږدې د هر مسلمان تر غوږه يې ورسوله لکه نن چې موږ او تاسو گورو، ځکه کفار پوهيدل چې د کومې خبرې نسبت رسول اکرم صلی الله عليه وسلم ته شوی وي مسلمانان يې په مينه قبلوي، بيا يې دا الفاظ (رجعنا من الجهاد الاصغر الى الجهاد الاکبر) درواغجن حديث په مسلمانانو کې خپور کړي.

دا الفاظ هيڅکله حديث نه دی، د دې الفاظو ويونکي ابراهيم عليه تومی سړی اگر چې ثقه و، خو دارقطني ويلي دي چې: د ده طرقتنه هم د دې عبارت نسبت واضحه نه دی، کله چې د مسلمانانو په منځ کې دا الفاظ د حديث تر نامه لاندې مشهور شول نو په مسلمانانو يې دا اثر وشو چې هغوی د کفارو سره جهاد ته شا کړه او د نفس سره په جهاد مشغول شول، په ذکر او فکر کې بوخت شول، دنيا يې کفارو ته ورپرېښوده، بالاخره کفار غالب او مسلمانان مغلوب شول، اوس د غلامۍ ژوند تيروي. همدا راز خطيب بغدادی رحمه الله عليه د دې عبارت نه لږ جدا عبارت سره يو حديث ذکر کړی دی چې د هغې ژباړه داسې ده: حضرت جابر رضي الله عنه فرمايي: چې رسول کرم صلی الله عليه وسلم له يوې غزا نه راستون شو نو صحابه کرامو رضي الله عنهم ته بې وفرمايل: هرکله راشئ هرکله راشئ تاسې له وړو کې جهاد نه لوی جهاد ته دوباره راغلئ، اصحابه کرامو پوښتنه وکړه چې يا رسول الله صلی الله عليه وسلم! لوی جهاد څه دی؟ نو يېي اکرم صلی الله عليه وسلم ورته وفرمايل: د خپلو خواهشاتو خلاف مبارزه کول لوی جهاد دی، په دې حديث باندې هم ډيرو علماؤو جرحه کړې ده، څرنگه چې ددې حديث په راويانو کې يو راوي خلف بن محمد خيام دی حاکم رحمه

هذا حديث لا اصل له» يعنې د دې هيڅ اصل نشته، همدارنگه په فتاوی عزيزيه کې شاه عبدالعزیز رحمه الله عليه د يو پوښتونکي په ځواب کې وفرمايل: دغه خبره چې د حديث په نوم يادېږي د صوفياء کرامو په تصنيفاتو کې ډيره موندل کېږي، او د هغوی په نزد دا نبوي حديث دی. بهر حال له جهاد اکبر نه مراد دا نه دی چې له جهاد نه فارغ شي او بيرته راشي، بلکې له جهاد اکبر نه مراد دادی چې د نفس او شيطان سره جهاد وکړل شي، دا تفسير د صوفيانو خيالات دي او د ټولو علماؤ خلاف دي چې له جهاد اکبر نه مراد له جهاد نه فراغت او راتلل دي او د سلیقه د کتابي او عبارتي پوهې د دې نه نفرت کوي چې وروسته راتلل لفظ (رجعنا) مفهوم دی.

د شاه عبدالعزیز رحمه الله عليه له په نزد دا خبره يواځې د صوفيانو کلام کيدای شي، همدا شان د کتابي پوهې طريقه هم دا نه ده او نه هم په عبارتونو د پوهيدو طريقه داسې ده، دا چې شاه عبدالعزیز د وخت يو ستر عالم پري اعتراض کړی معلومه شوه چې دا حديث نه دی.

همداراز مشارع الاشواق الی مصارع العشاق په ۳۰ مخ کې ليکلي چې د اسلام د بنسټانو کله دا وليدل چې د مسلمانانو سره د حفاظت لپاره د اعلاء کلمه الله په خاطر جهاد يو ستر او اساسي قوت دی، تر څو پورې چې جهاد وي نو د اسلام پر وړاندې د دوی بری ناشونی دی، ځکه دوی وليدل چې د جهاد فی سبيل الله په برکت سره مسلمانانو د نيمې پيرۍ څخه په کم وخت کې نيمه نړۍ فتحه کړه، د معاصرې نړۍ کفارو چې د اسلام او کفر ترمنځ د تيرو چگړو او د مسلمانانو د برياو تاريخ ولوسته، نو د جهاد د له منځه وړلو، بدنامولو او گډوډولو لپاره يې پخپلو کې سره ډيرې مشورې يې وکړې او بالاخره دې نتيجې ته ورسيدل چې د جهاد د مختيوي يوه اسانه لاره داده چې د مسلمانانو په منځ کې د راحت طلبۍ مقکوره عامه کړل شي، مسلمانان د دنيا په ژوند، د کور، ټپخې، بچيانو او خپلوانو په محبت کې

عظيما (النساء: ۹۵ ايت)

يوه شيبه دلته تم كيږو د دې ايت مخاطب صحابه كرام رضی الله عنهم دي يعنې لومړی د هغوی په باره كې نازل شوی، د دې ايت د نزول په وخت كې يوه ډله اصحابه كرام هغه وو چې جهاد ته وتلي وو او يوه ډله هغه وه چې جهاد ته نه وو وتلي او د قرض كفایي جهاد په صورت كې ورته د نه تللو اجازه وه، البته هغه ډله چې جهاد ته تللي وه الله جل جلاله هغه په دوو توپيرونو سره لوره كړه، يو دا چې د ناستو (پاتې خلكو) او نه تلونكو په مقابل كې د وتونكو خلكو درجه لوړه ده او دوی ته به لوی اجر وركول كېږي، دوهم دا چې تلونكي خلك مجاهدين دي او په دغه وخت كې نه تلونكي قاعدین یا ناست خلك مجاهدين نه دي، بلکې مجاهدين هغه شول چې جهاد ته وتلي وو (كوم اصحابه كرام چې له جهاد نه پاتې وو كدېي هر څومره ښه كارونه كول او دې كې شك نشته چې ښه كارونه به يې كول مگر دلته مهمه خبره داده چې هغوی خو ټول د نفس په تركه يا د نفس سره په مجاهده كې بوخت وو ولې نو بيا پرې هغه كسان بهتر و بلل شول كوم چې جهاد ته تللي وو؟؟ په داسې حال كې چې جهاد هم فرض كفایي وو، اوس لږ فكر پكار دی چې د فرض كفایي جهاد دوهمه لوره درجه ده چې تر سره كونكي يې په ناستو او د نفس سره په مجاهده بوختو خلكو باندې فضيلت لري، نو د فرض كفایي جهاد به څومره لوره درجه وي؟)

كه چيري د نفس سره مجاهده د سنگر له جهاد نه بهتره وای نو بيا د ((وفضل الله المجاهدين على القاعدین)) څه مطلب شو؟ بيا خوبه د دې ايت په مفهوم باندې پوهيدل گران شي، يوه خبره دا هم په ياد ولرئ چې سلف صالحينو د جهاد په اړه څومره كتابونه ليكلي دي ټول يې د جهاد مع الكفار په هكله دي، ترننه پورې هيڅ يو داسې معتبر او مستند اسلامي كتاب نشته چې هغه دې د جهاد د فضائلو په باره كې ليكل شوی وي او د نفس په

الله فرمايي، چې د ده احاديث قابل د اعتبار نه دي او ابويعلي خليلي رحمه الله فرمايي چې دی ډير ضعيف و هر وخت به ورته شكونه پيدا كيدل او كله كله خويه يې داسې حديث هم راټول كړ چې هيچا ته به يې معلومات نه وو، ابو زرعه رحمه الله فرمايلي دي چې دا ډير دروغ ژن سړی و حديثونه به يې له ځانه جوړول او ابن عدي رحمه الله فرمايي چې: د دې سړي ټول احاديث له ځانه جوړ شوي دي، شيخ الاسلام ابن تيميه رحمه الله به فرمايل: چې بعضي خلك دا حديث نقل كوي چې نبي كريم صلى الله عليه وسلم له تبوك نه په بيرته راتلو باندې وفرمايل ((رجعنا من الجهاد الاصر الى الجهاد الاكبر فلا اصل له)).

ژباړه: موږ له وړو كې جهاد نه لوی جهاد ته وروسته راغلو، د دې حديث هيڅ اصل او بنياد نشته (مشارع الاشواق ۳۱ مخ)

د جهاد مع النفس او جهاد مع الكفار په هكله د ترمذي شريف د يو قول سره مولانا رشيد احمد گنگوحي رحمه الله په كوكب الدرې اول جلد ۴۲۵ مخ كې ليكي: ولا يخفي ما بين الجهادين من الالتئام والاتصال، فان مجاهدة الكفار لا تخلوا عن مجاهدة النفس ولا تتصور دونها و مجاهدة النفس اذا كملت لا تكاد تترك الرجل لا يجاهد الكفار بلسانه و بسنانه.

ژباړه: دا خبره معلومه نه ده چې جهاد مع النفس او جهاد الكفار دواړو په منځ كې اتصال شته، ځكه چې له كافرانو سره جنگېدلو كې د نفس مجاهده كېږي او د نفس د مجاهدي نه بغير له كفارو سره د جنگيدو خو تصور هم نه شي كيداى او پاتې شوه د نفس مجاهده، نو د نفس مجاهده چې كله مكمل شي نو دا بيا سړی له كافرانو سره له جنگيدو نه بغير نه پريږدي (خامخايي جهاد ته تشويقوي) اكر كه په ژبه سره وي، يا په توره او نيزې سره وي.

وفضل الله المجاهدين على القاعدین اجرا

د حضرت علي رضي الله عنه نقو

د حضرت علي رضي الله عنه د تقوى ډېرې خبرې مشهورې دي، خو زموږ ددې څلورم راشد خليفه چې د رسول الله صلى الله عليه وسلم د تره زوی او زوم دی په اړوند څو لنډې کيسې رانقل کوو:

□ له زيد بن وهب نه روايت دی، چې يو ځل حضرت علي رضي الله عنه په داسې حال کې له کوره ووت، چې يو لنگ يې په ځان کې و او په څادر کې يې ځان پټ کړی و، لنگ يې په يوه ليتاره تړلی و چا ورته وويل: په دې لباس کې څنگه ژوند کوې؟ ده وفرمايل: زه د لباس له دې امله ډېر خوښوم چې پوه شوم له تظاهر او ځان ښودلو نه لېرې دی د لمانځه لپاره آرام او د مومن سنت دی.

□ يو ځل حضرت حسن بن علي رضي الله عنه د حضرت علي رضي الله عنه د وفات په مناسبت خطبه ولوسته او ويې ويل: ای خلکو! پرون له تاسو نه داسې يو شخصيت جدا شو، چې سره او سپين زر يې نه دي پرېښي يواځې اووه سوه درهمه ورسره وو، چې له بيت المال نه په خپله برخه کې ورکړل شوي وو، او غوښتل يې په دې پيسو خادم واخلي.

جهاد باندې يې بحث کړی وي، البته د رياضت په نوم چې کوم کتابونه ليکل شوي دي هغو ته يې د زهد او تقوى نوم ورکړی چې پخپله د عبدالله ابن مبارک رحمه الله يو کتاب الجهاد او بل کتاب الزهد د دواړو مضامين جدا جدا دي، او بيا دا فکر هم پکار دی چې شاوخوا ۵۰۰۰ تنو اصحابه کرامو رضي الله عنهم خپل ژوند د جهاد په سنگرونو کې د کفارو په وړاندې د مبارزې له کبله قربان کړي نو آيا د هغوی ژوند په دومره وړو کې کار کې مصرف شو؟ آيا دغه ۵۰۰۰ تنه اصحابه کرام د نفس سره د جهاد کولو نه عاجز وو؟ يا د دې په گټه نه پوهيدل؟؟ د نفس سره د جهاد هيڅ کوم داسې ثبوت نشته چې ورته جهاد اکبر وويل شي.

پورته لنډ او مختصر بحث چې معلومات مې د دعوت الجهاد له کتاب نه راخيستي، موږ او تاسو ته په واضح ډول يو پيغام دی چې د نفس سره مبارزه يوه جدا خبره ده او جهاد اکبر ورته ويل هيڅ کوم اصل نلري. نه يې په احاديثو صحيحه وکې ثبوت شته او نه يې د سلف صالحينو په کتابونو کې کومه يادونه موندلای شو، که جهاد کول وي نو هغه جهاد دې وشي چې ستا سر او مال د الله جل جلاله له دين او د خپل مسلمان امت د دفاع په لاره کې قربان شي، هسې پلمې او بهانې ورته لټول پکار نه دي، د سنگر مجاهد په عين حال کې نفس سره هم په مجاهده بوخت دی، نو ځکه خو الله جل جلاله په ناستو عبادت گزارو خلکو او پلمو جوړونکو دواړو باندې د مجاهد في سبيل الله درجه لوړه فرمايلي ده، هيله ده چې دغه مختصر معلومات د درنو لوستونکو د استفادې وړ وگرځي.

د خوښيو امتحان

ابو محمد همرز

ورباندې رحميرې، اجرورکوي، ځکه چې بنده کله
الله جل جلاله ياد کړي نو الله جل جلاله خامخا خپل
بنده نازوي، اجرونه ورکوي، غم يې لرې کوي او
نصرت ورسره کوي.

الله جل جلاله فرمايي: ادعوا ربکم تضرعاً و خفية
(الاية)

ژباړه:

را و بولئ خپل رب په زاری عذر او په پټه سره، ځکه
په پټه رابلل د اخلاص دليل دی همداراز الله جل
جلاله فرمايي: وَاذْعُوهُ خَوْفًا وَ طَمَعًا (الاية)

په وېره او تمه په هر حالت کې الله جل جلاله ته توجه
د مسلمان لپاره په دنيا او آخرت کې د نجات سبب
دی، اِنْ رَحِمْتَ اللّٰهُ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ

ژباړه: نیکي د الله جل جلاله رحمت ته د نېږدیکیت
لاره ده.

نو دا چې غم په ظاهره ثقیل دی او نتایج يې ښه
راووتل، غمجن په خفیف ډول د اجرونو مستحق
وگرزېده.

همدا راز خوښي، (خوشالي) په ظاهره له زړه نه بوج

دنیا د تحولاتو زانگو ده، انسان کله له خوښۍ او
کله له غم سره مخ کوي، خوښي او غم په متفرقو
انواعو سره څرگندېږي، خوښي کله د مال دولت په
څیر، کله د قدرت او چوکۍ په څیر، کله د واده او
اولاد په شکل کې راځي.

غم هم انواع لري، خو البته د خوشاليو برعکس، غم
په ظاهره ثقیل (دروند) دی، د بدن د حس په برخو ډیر
اثر کوي، له سترگوښم او له زړه نه آه او فریاد را
باسي، د ټولنې ظاهرې خونده کوي، خو په حقیقت
او معنویت کې غم له خوښيو خفیف (سپک) دی، غم
له خوشاليو اسانه دی، غم طبعاً د انسان طبیعت خپل
رب او پالونکي ته متوجه کوي، انسان سره چې کله
درد او غم یو ځای شي نو بې اختیاره د یا رب فریاد له
زړه نه را وباسي، ډیر لوی متکبرین مشرکین چې کله
د ذالجلال په عذاب کې ټکیل شوي دي؛ نو بې
اختیاره یې توبې ویستلي او حقیقي رب ته متوجه
شوي دي.

کله چې په یو مسلمان غم راشي نو هغه هم بې
اختیاره خپل رب ته ډېر متوجه کیږي او الله ج

که یو سړی د خوښیو په امتحان کې د دوهمې درجې اختیار په خپل ځان ولري، زما په فکر کامیاب دی، خود خوښیو په امتحان کې اکثره انسانان په درېیم سرنوشت باندې اخته کیږي چې هغه ناشکري ده، د خوښیو په امتحان کې د ناشکري ډېر ډولونه دي، خو د هر انسان سره په خوشحالي کې دا دوه شيان ډیر ملګري وي، چې یو یې تکبر او بل رياء ده، دا دوه په دنیا او په عقبې کې ډېر مهلک او مضر دي، په خوښۍ کې اکثر له انسان نه لویي او تکبر زیږي. لویي او تکبر څه ته وایي؟ په دی اړه لږ وضاحت اړین بولم:

الله جل جلاله متکبر ذات دی او د الله جل جلاله رسول حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه وسلم مسلمانانو ته د تکبر ډېر ښه تعریف کړی، تکبر په لغت کې لویوالی ته وایي، الله ج فرمایي: {وَالَّذِي تُولَىٰ كِبْرَهُ...} هغه څوک چې پورته یې کړ لوی بار.

او په حدیث شریف کې نبی علیه سلام د تکبر تعریف داسې کوي:

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنْ كِبَرٍ قَالَ رَجُلٌ إِنَّ الرَّجُلَ يُحِبُّ أَنْ يَكُونَ ثَوْبُهُ حَسَنًا وَتَعَلُّهُ حَسَنَةً قَالَ إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ يُحِبُّ الْجَمَالَ الْكِبَرُ بَطْرُ الْحَقِّ وَغَمْطُ النَّاسِ. مسلم ۱ ص ۳۰۶ ط.

عبد الله ابن مسعود رضی الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي: هغه کس به جنت ته داخل نشي چې په زړه کې یې د ذرې د یوې وړې برخې په اندازه کبر وي؛ نو یوه کس وویل: بې له شکه یو سړی دا خوښوي چې کالي او پیزار یې ښایسته وي، نو رسول الله صلی الله علیه وسلم وویل: بې شکه الله جل جلاله ښایسته دی او ښایسته خوښوي، له حق څخه سرغړونه او خلک سپک گڼل

لري کوي، انسان ته ارامي او سکون وربښي، خود خوشالۍ حقیقت ته په گټلو سره چې دا خوښي په ما د چا پیرزوينه ده او لمانځل یې څنگه اړین دي، دا ډېر ثقیل او دروند کار دی، چې زما د لیکلو موضوع هم د خوښیو امتحان دی.

د سختیو په امتحان کې بریالي کېدل ستونزمن کار نه دی، خود خوښیو په امتحان کې بریالیتوب ترلاسه کول به په خپل نفس له فشار راوړلو نه خالي نه وي، د خوښیو امتحان مسلمان له درې حالاتو سره مخ کوي، لومړی چې شکر ادا کړي دوهم چې شکر اداء نه کړي، خونا شکرې هم نه کوي، درېیم هغه چې ناشکري وکړي. د خوښیو په امتحان کې شکر ادا کول د ډیرې لوړې مرتبې د اشخاصو کار دی، ځکه مونږ او تاسې یې په مجموع کې وینو که ډېرو مسلمانانو ته الله جل جلاله ډېر مال او دولت ورکړی، خو ډیر کم خلک دی چې په (وَمَا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ) باندې یې عمل کړی وي، ډېرو مسلمانانو ته الله جل جلاله قدرت ورکړی، اولاد یې ورکړی، ډېرې خوشحالي یې ورپه برخه کړي، خو ډیر کم مسلمانان دي چې دخپلې خوشحالي اظهار یې په شکر ادا کولو سره کړی وي.

د مشکورینو په باره کې الله جل جلاله فرمایي: لَنْ شُكْرُكُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ

ژباړه: که چیرته تاسو شکر وویست نو زه به زیادت وکړم په خپل نعمت سره.

دوهم حالت چې مسلمان یې د خوښیو په امتحان کې اختیاروي، هغه داسې چې نه شکر کوي او نه ناشکري کوي، مثلاً یو مسلمان ته الله جل جلاله قدرت په لاس ورکړ، دا مسلمان نه ظلم کوي او نه احسان کوي. یا یو مسلمان ته الله جل جلاله کثیر مال ورکړ، داسې هم نه کوي چې فرض زکوٰۃ نه ورکوي او داسې هم نه کوي چې صدقې او خیراتونه وکړي.

جهته به هیڅکله د غرو سرونو ته ونه رسېږي، همدا راز په پورته حدیث شریف کې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي:

لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنْ كِبَرٍ (الحديث)

ژباړه: داخل به نه شي جنت ته هغه څوک چې په زړه کې یې یوه ذره د کبر وي.

په دنیا کې هم د متکبرینو د پر بد انجام وي اگر که هغه غیر مسلمان هم وي. له تېر تاریخ په تېر شو د همدې عصر یو ټسکاره مثال د متکبرې امریکا دی چې په مادیاتو خوښ، د الوتکو او ټانگونو د غرور په نشه مست، د ټول کفری اتحاد په ملاتړ غره او په ډیره پرمخ تللې کبرجنې ټیکنالوژۍ سمبال په عاجز، فقیر او کنډواله، خو د اسلام له پلوه غني افغانستان باندې ظالمانه یرغل وکړ، کفری میډیا د دوی باطل کبر ته دومره هوا ورکړې وه چې په خپل کور کې به دوه ورونو د امریکا خلاف خبره نه شوه کولی، خو نن هماغه مغروره امریکا د تېښتې په حالت کې ده، د ایمان په وسله سمبالو مجاهدینو د کفر ټانګ او طیارې ته ماته ورکړه، د کبر انجام د آغاز سره په دې تفاوت څرګند شو.

وايي: عاجزي لویه بادشاهي ده، ډیر ښه یې ویلي دي د عاجزۍ بنسټ په درې شيانو ولاړ دی:

۱: په سلام اچولو کې وړاندیوالی کول.

۲: په مجلس کې د پورته ځای ته لاندې ځای خوښول.

۳: ځان ښودنه او شهرت بد ګڼل.

همدا راز د خوښیو په امتحان کې شیطان ریاء ته هم ډېره بلنه ورکوي، تردې چې مسلمان د دې عظیمې ګناه مرتکب کړي، الله جل جلاله دې مونږ وساتي د ریاء په اړه الله جل جلاله فرمایلي:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْغُلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ

دا کبر دی.

د حق نه سرغړونه او د خلکو سپک ګڼل بل چاته د حقارت په نظر کتل، که په دې اړه فکر وشي اکثره دا خوښه او عادات به په ظاهري خوشحاله انسانانو کې پیدا کړو، چې یا ډېر مال ولري، یا یې قدرت په لاس کې وي، زور ورسره وي او اولادونه یې ډیر وي...

کبر هغه نقصاني عمل دی چې د انسان خوښي په ابدی غم بدلوي. اکثره مسلمان په خپلو خوښیو کې د نفس او د شیطان په لارښوونه دومره سرگردانه شي چې په ځان نه پوهیږي، دا ګمان هم نه کوي چې زه کبر کوم، خو کبر د هلاکت د ګندې په غاړه درولی وي، متکبر یو الله جل جلاله دی ځکه یې د کبرجن په اړه ډېر سخت وعیدونه او زورنې هم کړي دي، الله جل جلاله فرمایلي:

وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا □
إِنَّ اللَّيْلَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ (الایه)

ژباړه:

او خلکو ته له کبره مخ مه ورګرزوه، بلکه ګوره دوی ته په تواضع سره او په ناز او نخرو په ځمکه مه ګرزه، بې شکه الله جل جلاله کبر کوونکی او فخر کوونکی نه خوښوي تفسیر کابلي لیکلي:

په غرور تکبر او لاړه د سړي څه قدر او عزت نه زیاتېږي، بلکه د دې برعکس ذلیل حقیر او سپک ښکاري، که څوک مخاخ څه ورته ونه وایي پسي شا خو خلک ورپسې ډېر بد وایي او سپک یې یادوي.

په بل ځای کې الله جل جلاله فرمایلي:

وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَ لَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا (الایه)

ژباړه: د ځمکې په مخ په داسې حال کې مه ګرځه چې خاوند د کبر اوسې، بیشکه چې د پښو په دریولو او کبر سره به ځمکه څیرې نکړې او د اوږدوالي له

د حضرت علي - خو زريني ويناوي

- : د وخت په هر گام کې ستونزې پټې دي
- : هوښيار خان تپت گڼي، ځکه خو لوړې درجې ته رسېږي، ناپوه خان لوړ لوړ کوي، ځکه خو ذليل شي
- : د خداي تعالي په کائناتو کې فکر کول هم عبادت دی
- : کله چې سړی بې کاره شي، نو عشق (شهوته) ورياد شي
- : په ستونزو کې چې وډار شي دالويه ستونزه ده
- : علم له مال نه ښه دی، ځکه ته د مال ساتنه کړې او علم د نا ساتنه کوي
- : له حرامو کارونو څخه د ځان ساتني هم دويم ډول صبر دی
- : سړی چې څومره حريص وي همدومره يې په الله تعالي باندې يقين لري
- : د نا په خپل مال کې يواځې همدومره برخه ده چې تا په خپل لاس آخرت ته ولېږله او نور د تاد وارانو ده
- : داسې ډېر لږ پېښېږي، چې تيزي کوونکی نقصان ونه کړي او دا هم شاذه يا نادره پېښه ده، چې صبر کوونکی کامياب نه شي، صبر کوونکی تل کامياب وي

وَالْيَوْمَ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانَ عَلَيْهِ ثَرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ (الايه)

ژباړه: اې مؤمنانو د خپلو صدقاتو ثواب مو په خلكو باندې د احسان كولو او ضرر ور رسولو له لارې مه ضايع كوئ. (ستاسې دا عمل د هغو خلكو دې عمل ته ورته دی چې) خلكو ته د ځان نېسو د نې په موخه خپله شتمني مصرفوي او پر الله جل جلاله او د آخرت پر ورځ ايمان نلري.

د رياء كار مثال د هغه كاني په څير دی چې گرد پرې پروت وي بيا زورور باران پرې وشي او پاك يې كړي، رياكاران به د خپلو (رياكارانو) اعمالو په وجه له ثوابه د هيڅ برخې په ترلاسه كولو ونه توانيږي او الله جل جلاله منكرينو ته نېغه لار نه ښيي.

د همدې آيت شريف په تفسير كې هغه حديث شريف هم ذكر شوی چې رياء كار عالم، غازي او هغه مالدار شتمن چی د رياء لپاره يې خپل مال مصرف كړی دی په اور به وسوزول يې، ټول مسلمانان خصوصاً مجاهدين وروڼه بايد د خونې امتحان ته ډير زير او متوجه و اوسي، ځكه اكثره همدا خلك د داسې امتحان سره مخ كيږي، قدرت په لاس ورځي، غنيمت مال او دولت په لاس ورځي چې بيا يې په كبر، اطاعت او رياء باندې سترگې پټې وي، په انجام كې به د ډېرو تكليفونو او كړاوونو سره سره نتيجه په لاس كې ونه لري، او يا به هم د ډېر بد عاقبت سره مخ شي.

تكبر عزازيل راخوار كړد

بزدان لعنت گرفتار كړد

د افغانستان تجربه

د منلو له ده

زبیر وحدت

مرضونو اخته شول اوس نو په هر منفرد مسلمان هیواد باندې کفار د وحشت هر ډول تیرې کوي او دغه بعضې په اصطلاح مسلمانان هم په مختلفو ډولونو د کفارو د تیریو ملاتړ کوي. علامه سید جمال الدین افغان ویلي چې: مسلمانان دې خپل اسلامي یووالی منځته راوړي او که هغه کار نه شي کولی نو د خپلو هیوادونو په منځ کې باید قوي یووالي ټینګ کړي او پرېتړدې چې نور هم د داخلي تجزیو ټنګار وگرځي، هغه داخلي مضره عوامل باید لمنځه یوسي چې بهرني کفار ورڅخه د لاس د آلي په توګه کار اخلي، په همدې اړه یې د افغانستان د داخلي یووالی د ساتلو او قوت خبره هم کړې وه، خود هغه د توصیې د یوې برخې څخه د افغان ملت ګوند رامنځته شو، مګر هغوی د اسلامي پیرازی له سرچینو بې برخې ول او نور نواقص هم پکې موجود ول چې ټول ولس لپاره د منلو وړ ونه ګرځیدل، بلکې دوی هم د افغانستان پر ضد د یرغلګرو د متحدینو په قطارونو کې داخل شول. د امیر شیرعلي خان په وخت کې د روسانو لخوا د افغانستان او په خاصه توګه د شمال د

اسلام د انسانانو د دنیا او د آخرت د ټولو بسیرازیو د خوندي ساتلو دین دی او د بسیرازیو په جمله کې یووالی یا اتفاق یو مهم عنصر دی چې انساني ټولنو ته په ډیرو برخو کې بریالیتوبونه ورپه برخه کوي. له پیل څخه تر نن مسلمانان پدې مکلف دي چې د کفارو وحشي او شهواني ټولنې د جاهلیت څخه د انسانیت او اسلامیت په لور راوگرځوي، مسلمانانو چې کله د الله تعالی په دین منګولي پخې کړې وې او اصلي مقصد یې اعلیٰ کلمه الله وه د ډیرو کفری ټولنو د هدایت وسیله شول، تر یوې مودې دغې لړۍ په ښه توګه جریان درلود خو کله چې مسلمانانو د غیر دین کارونو ته مخه کړه نو نه دا چې د کفارو د لازیات هدایت سبب ونه ګرځیدل، بلکې داخلي یووالی یې هم لمنځه ولاړ او په ټوټه ټوټه هیوادونو تقسیم شول، شیطان او کفار د انسانیت د ریښتیني دین اسلام سره دښمني کوي، او تل کوښښ کوي چې د مسلمانانو تر منځ اتفاق او یووالی لمنځه یوسي، د کفارو په لمسون مسلمانانو د یو بل سره دښمني او کینې پیل کړې، د ځان ځانۍ په

طلبی. مفکوره ټولنیزم مهم وگڼل شول. ځکه کمونیستي مفکورې او ډلو وروسته په ظاهره ماته خوړلې وه او د کمونستي مفکورې په اساس یې شتون او د کار بقا نوره نه لیدل کیده. نو د روسانو د هدایت په اساس د جمعیت او شورای نظار ډلو کې تر ډیره داخل شول او رباني او مسعود د دغې شومې پروسې د عملي کولو په خاطر د روسانو د یرغل په وخت کې لا دغه اقدامات کول، د جهاد په دوران کې یې د روسانو سره د اوربند پټ پروتوګولونه کړي ول او د پښتنو په سیمو او د روس ضد مجاهدینو په گروپونو یې تعرضونه کول او د داخلي دښمنیو جوړولو لپاره بهانې یې د یرغلګرو روسانو په شتون کې رامنځته کولې، په مختلفو طریقو یې شمال کې په پښتنو د ژوند کولو دایره تنګه کړه، د ډیرو تکالیفو سره یې مخ کړل او د هندوکش له لمنو څخه د پښتنو د مهاجرو لوی شرایط یې رامنځته کول، تر څو بیرته حالت داسې منظم کړي چې د تجزیې پروسه بڼه عملي شي. روسانو د خپل شوروي مشترکه متحدو مستعمره هیوادونو په قطار کې د ټول افغانستان شریکول هم غوښتل، خو کله چې د افغانستان د ولس د جهاد قوت یې ولیده، نو پدې فکر کې شول چې د ټول افغانستان د خپلولو موضوع مشکله ده. نو د شمال ساحو د خپلولو په تگلارو یې ډیره او خاصه پانگونه وکړه او هلته «شمال» کې یې کمونیست کارمل د کمونست نجیب د حکومتدارۍ په وخت کې بیرته په دغو کارونو بوخت کړ، کارمل د رباني او مسعود جمعیت او شورای نظار، د دوستم جنبش، حزب وحدت او ورته نورو تر منځ تعاملات رامنځته کول او کمونیست جنرالان یې دغو تش په نوم جهادي ډلو کې وظیفه داره کړل، د مثال په ډول جمعیت ته یې جنرال مؤمن، جنرال بابا جان، جنرال اصف دلاور، جنرال نبي عظیمي، جنرال محمود بریالی، او نور په سلګونو مشهور کمونستي جنرالان ورداخل کړل او همداسې یې نور وګوندونو ته هم کمونیست افراد ورننويستل. د دغو

تجزیې لپاره بعضې اثار تر نظره کیدل، هغوی د انگریزانو سره په مصلحت د دغې منصوبې پلانونه طرحه کړي ول او په شمال کې یې د داخلي لاس وهنو لپاره د تجزیه طلبې لپاره بعضې افراد هم ګمارلي ول چې تبلیغات وکړي او د شمال په ولسونو کې د افغانستان د تجزیې انگازه قوي کړي. څه موده بعد د هیواد مدبر وزیر محمد گل خان مهمند د دغې «تجزیې» د خطر د امکاناتو د لمنځه وړلو په تکل کې شو او ډیر زیات، نه هیریدونکي د وطن د متحد ساتنې خدمات یې ترسره کړل. د افغانستان د شمال د قومونو څخه بعضې خلک یې د پښتنو سیمو ته لکه هلمند، قندهار، زابل، غزني، گردیز او نورو سیمو ته ولیرل او هلته یې بڼې ځمکې ورکړې او د افغانستان پښتانه یې شمال ته ولیرل، تر څو په هر ولایت کې د یوه مشخص قوم وګړي تنها ونه اوسي. ځکه بهرنیو تجزیه طلبو هیوادونو د فعالیت مهسه نقطه همدا وه چې شمال کې اقلیت قومونه د پښتنو پر ضد متحد کړي او په ډیره آسانه توګه د افغانستان د شمال د ټوټه کولو پروسه عملي کړي. د وزیر محمد گل خان مهمند پر ضد داخلي فاشستو تجزیه طلبو کړیو ډیر پروپاګند وکړ او په رنګارنګ تهمتونو یې ورنگاوه. ځکه د هغوی هغه شوم پلانونه یې ورپنګ کړل چې دوی د افغانستان تجزیه پکې مجسم کوله.

د روسانو د یرغل ترمنځه او د یرغل په وخت کې هم ډیرو کړیو د مختلفو عنوانونو او داعیو تر شا د افغانستان د تجزیې د پروسې فعالیتونه کول، بعضې افرادو لکه مجددي، کلکاني، ظاهر بدخشي، او نورو کمونیستي ډلو لکه ستمي، شعلي، ماویستي، پرچمي او داسې نورو دغې پروسې ته په ښکاره کار کاوه. او وروسته بیا د مجاهدینو په صفونو کې هم د افغانستان د تجزیه

افغانستان د تجزيې سره مخ كړي. د اسلام او افغانستان د بهرنيو دښمنانو تر څنگه داخلي منافق صفته دښمنان به يې هم تل مخ توري او ناکام وي.

***

ساتو يې په سرو وينو
دا د شهيدانو کور دا د باتورانو کور

د سعدي پندونه

مشك هغه دي چې په خپله وړمه ولري، هسې نه
چې عطر پلورونكې درته ووايي، هوښيار د
مشكو شيشه ده، چوپ وي خو هنري يې
څرگندېږي. ناپوه د مداري ډول دی او از يې لور
دی خو په منځ كې تش دی.

***

څوك چې تر ځان د لوړې پوهې له څښتن سره
ددې لپاره بحث او جدال كړي، چې خلك يې د
پوهې څښتن وگڼي، نو په دې وپوهېږي چې
ناپوهه دی.

***

له بدو خلكو له بدې پرته بل څه نه زده كېږي.
ليون پوسټين گنډي نه، څېرې كوي يې.

***

تعاملاتو د رامنځته كولو اصلي مقصد د افغانستان د
تجزيې لپاره يو متحد گروپ جوړول ول په دغو دورو
كې په افغانستان ډير زيات تكليفونه او د وجود
كمزورۍ راغلې چې ډير آسانه وه افغانستان د هر ډول
مشكل په لور لاړ شي خو د ډيرو ناخوالو د راتلو په
حالت كې هم د افغانستان د تجزيې عمليه ترسره نه
شوه، د افغانستان د اوسيدونكو، مناطقو او قومونو
جوړښت داسې پيوند شوی وه چې بيلول يې ناممكنه
گار وه. پدې برخه كې د ډيرو مدبرو مؤمنو او مخلصو
افغانانو د اسلام او وطن سره د مينې د هڅو نتيجه بلل
كېږي، خو تر يوه حده د وزير محمد گل خان مهمند د
بېداره ذهن، علمي او عملي كارونو نتيجه يې گڼلې
شو. افغانستان څوك هضمولی نه شي، په افغانستان
كې د اسلام ضد مفكرين او فعالين او تجزيه طلبۍ ته
مايله ډلو او عناصرو ته به ډيره سخته سزا ورکړل شي او
د مؤمنو افغانانو لخوا به د ډير جدي عكس العمل سره
مخ شي. په تېر كې د انگرېزانو آرمانونه مات شوي دي،
پرون د روسانو شوم پلانونه شنډ شول او نن د
امريكايانو د امپراطورۍ جسد د تابوت خواته ور روان
دی. دغه د امريكايي يرغل په ننني دوران كې هم د
افغانستان د تجزيې انگازې د شمال تلوالي او ورته
نورو ادرسونو څخه په وار وار اوريدل شوې دي، د
فدراليزم او نورو تجزيه طلبو فورمولونو د عملي كولو
خبرې كوي او امريكايي سناتوران يې د عملي كولو په
كارونو كې ورته بوخت يي، خو الله الحمد يرغلگرو
امريكايانو د ډيرو نورو كفري هيوادونو او داخلي
اجنېانو او ايمان پلورونكو په مرسته دا ديارلس كاله
ونه شول كولاى چې جهاد ناکامه كړي، بلكې دغه د
كفري نړۍ د پوځي ځواكونو ناټو او آيساف قوتونه دلته
د الله تعالى په خاص نصرت د مجاهدينو د متو په زور
په گوندو شوي دي، نو د افغانستان د بهرنيو دښمنانو
تر څنگ محدود كورني دښمنان هم ان شاء الله نشي
كولى چې دغه د مؤمن باتور ولس خوږ ټاټوبى

من المؤمنين رجال صدقوا ما عاهدوا الله عليه ((الايه))

شهيد سردار خان حامد لالا

ابو عبدالله

کومک کړی دی. مرحوم مولوی صاحب خالص بابا (رح) د روسي استعمار د يرغل په وخت کې د تورې بورې تنگي په خوله کې د مجاهدينو د تنظيمولو او پر دشمن د چريکي او جبهه يي بريدونو په موخه دلته مرکز تاسيس کړ. دغه مرکز چې په ابتداء کې کوچنی، خو د وخت په تيريدو سره يې د ټول افغانستان د مجاهدينو لپاره د جهادي مدرسي حيثيت غوره کړ.

په دغه مرکز کې به مجاهدينو ته د جهادي عقيدې، جهادي فکرو او پر دشمن د يرغل منظم درسونه او پلانونه ورکول کېدل. د تورې بورې جهادي مرکز په برکت د هيواد په لرې او نيرېدې سيمو کې ډير په خدای مين او سپيڅلي مجاهدين تربيه او د روسي او کمونيستي پوځي مفکورې پر ضد تر اخره و جنگيدل او د هيواد په تاريخ کې يې د شهادتونو او قربانيو نوی باب کينود. د دې مدرسي د خوانانو په شهادتونو زموږ تاريخ او ولس افتخار کوي. د تورې بورې د دې جهادي مرکز برکت وو چې په ټوله نړۍ کې مجاهدين په يوه فکر راغونډ او په ټوله نړۍ او په خاصه توگه افغانستان کې يې د جهادي فعاليت نهضتونه رهبري کړل.

د تورې بورې جهادي مدرسي برکت وو چې په هيواد کې يې د جهاد روان مقاومت ته قوت ور وياښه او هم يې د

شهيد سردار خان د نن نه شاوخوا ۴۷ کاله وړاندې د ننگرهار ولايت د پچيراگام ولسوالۍ د سليمان خيلو په تنگي سيمه کې د فاتي دنيا ته سترگې وغړولې، پچيراگام ولسوالۍ د سپين غر په لمنه کې پرته ده او سليمان خيل د دغې ولسوالۍ يو مشهور او مجاهد قوم دی. هسې خو د تورې بورې د نوم سره هر څوک اشنا دي خو د ومره يادول يې اړين بولم چې ووايم توره بوره د روسانو سره د جهاد په وخت کې د اسلامي حزب د مؤسس مرحوم محمد يونس خالص بابا رحمه الله د مبارزې او حماسې تود سنگر و، چې له هماغه وخته يې تر اوسه خپل اهميت ساتلی او ډير خلک ورسره بلد دي. د تورې بورې په نامه سيمه چې د سليمان خيلو تنگي په څوکه کې موقيعت لري، د پچيراگام ولسوالۍ د مربوطاتو څخه ده.

توره بوره چې د تاريخ په اوږدو کې د هر يرغلگر پر وړاندې د کلک او نه ماتيدونکي مرکز په توگه پاتې شوې ده، د روسي استعمار څخه رانيولې بيا تر ننني امريکايي استعمار پورې دغه سيمه د مجاهدينو لپاره د تربيت او د دشمن د خپلو مهم مرکز گرزيدلی.

د تورې بورې د درې اوسيدونکي خلک کلک مجاهدين او د مجاهدينو وروڼو يې په هر وخت کې مرسته او

کې يې د دښمن پرضد پراخو عملياتو کې برخه واخيسته، لومړۍ يې د همدې ولايت د ((تورې غارې)) سيمه ايزه پوسته فتحه کړه، د دې پوستې د فتحې پر مهال پخپله شهيد حامد لالا هم په مې مرمۍ وخوره او زخمۍ شو، د تداوي ته وروسته بيرته خپلې دندې ته راوگرځيده.

خوست ولايت چې د سترې او تاريخي فتحې ښارگ و، شهيد د دې ولايت په فتحه کې ډير تکليفونه وگالل او په ميرانه يې مبارزه وکړه، د ډاکټر نجيب د کمونيستي نظام په اوڅرو کې شهيد سردار خان د محترم الحاج مولوي جلال الدين حقاني حفظه الله په امر د نوي جهادي کاروان سره د جلال آباد د لويې لارې د خلاصون په نيت بيرته جلال آباد ته روان شو، په دې عملياتو کې يې هم د يو قوماندان په صفت دنده اجرا کوله، د جلال آباد تر فتحې وروسته همدلته په توره بوره کې د نورو مجاهدينو سره پاتې شو. مرحوم شهيد سردار خان د کلاشينکوف ته نيولې بيا ترهاوان، بې ام ۱۲ مسلکي استاد هم پاتې شوی و، په جلال آباد کې خويي د کمونيستانو خوبونه ور حرام کړي وو، د جلال آباد له فتحې وروسته يې د همدې ولايت په څلورمه ليو کې دنده اجرا کوله، د اسلامي امارت په راتگ سره نوموړی په (قطعه منتظره) کې د ډلگي مشر په حيث د هيواد په بيلابيلو سيمو کې د اسلامي امارت د مخالفينو په خلاف وجنگيده، د ښې سابقې له مخې نوموړی د خوست د مجاهدينو لخوا د ننگرهار د ولايت مقام ته د يو ښه متقي او ميرني مجاهد په حيث ور معرفي شو، د اسلامي امارت د مخالفينو پرضد يې خپله مبارزه جاري وساتله، د دې مبارزې په لړ کې د هيواد په بيلابيلو سيمو لکه کني، لغمان، کابل، پروان، گاپيس او ځينې شمالي ولاياتو کې په عملياتو کې شريک شوی و.

د صليبي يرغل په وخت کې يې په توره بوره کې محاصره عربو مجاهدينو سره ډيره مرسته کوله، شپه او ورځ به د عربو مجاهدينو په خدمت بوخت و، دا حالت واقعاً ډير سخت و، خو مرحوم شهيد سردار خان د اسلام او جهاد په

راتلونکي لپاره د جهادي مدرسي شاگردان وروزل، ښاغلی سردار خان حامد هم د همدغې مدرسي شاگرد وو چې په حامد لالا هم مشهور دی، نوموړی د خپل عمر په څوارلس کلنۍ کې د جهاد سنگر ته ولاړ، شهيد سردار خان د شهيد شيخ ملا خيل رحمه الله د جبهې د لومړنيو مجاهدينو له ډلې څخه و، لومړنۍ مبارزه يې د خپل ورور تر قيادت لاندې پيل کړه، ورور يې هغه وخت د تورې بورې د جهادي سنگر د مجاهدينو يو تکړه مجاهد او د څو تنو مجاهدينو مشري ور تر غاړې وه.

په کال ۱۳۵۷ هـ ش کې يې د خپلې کورنۍ سره يوځای د هجرت ديار ته هجرت وکړ، شهيد سردار خان د وخت د يرغلگرو (روسانو) او کمونيستانو پرضد په بيلابيلو سيمو کې په عملياتو کې شريک شوی و، جهاد يې خپله ايماني او وجداني فريضه بلله، له ((زير سر)) نه يې، چې د تورې بورې د مرکز شرق طرف ته لوړه څوکه وه د دښمن هوايي او ځمکني حرکات څارل، په دې ځای کې د دښمن د هوايي ځواک ضد وسله ځای پر ځای شوې وه چې شپه او ورځ به د دې حاکمې نقطې څخه مجاهدينو د دښمن څارنه کوله، دا هغه ځای و چې د روسي يرغلگرو ډيری الوتکې له دې ځای نه په ښه او ويشتل شوي دي.

شهيد سردار خان (حامد لالا) د هغو قهرمانو مجاهدينو له ډلې نه و چې د روسانو جيت طياره يې په ډزو وويشته او بيا هغه طياره د زاوې په غرنۍ سيمه کې راپريوته. همدشان مرحوم شهيد د روسانو سره د مبارزې په لړ کې د خپلو مجاهدينو ورونو سره يوځای د جلال آباد په هوايي ډگر او ۸۱ يمه فرقه په عملياتو کې هم برخه اخيستي وه، مرحوم شهيد که له يوې خوا د جلال آباد په هوايي ډگر د توغنديو په توغولو کې فعاله ونډه لرله نو له بلې خوا يې د چپرهار ولسوالۍ په بيلابيلو سيمو کې په زميني عملياتو کې هم برخه اخيسته.

مرحوم شهيد په کال ۱۳۶۷ هـ ش کې د جهادي مبارزې په لړ کې خوست ولايت ته ولاړ، د ستر مجاهد محترم الحاج مولوي جلال الدين حقاني حفظه الله تر قيادت لاندې د سلمان فارسي رضي الله عنه په جبهه کې د پياده کنډک قوماندان وټاکل شو، د خوست ولايت په بيلابيلو سيمو

مخ ته به يې پوزی هوار کړی او د میلمنو د راتګ انتظار به يې کاوه، خورا سخي شخصیت و. اکثره وخت به روژه و، حتی چې د جهاد په تودو او سختو سنگرونو کې يې هم روژه نه ماتوله، ملګرو به ورته په جهاد کې د روژې د ماتولو ویل، خو مرحوم شهید به ویل: دا سمه ده چې مجاهد او مسافر ته روژه ماتول جایز دي، خو که د جهاد په سنگر کې روژه ونیول شی د هغې فضیلت هم ډیر لوی دی. که څه هم چې شهید سردار خان پخپله لیک او لوست نشو کولای، خو د عالمانو او طالبانو سره ناستې له هغه نه یو یا عمله عالم جوړ کړي و، ډیر څه يې له علماؤ نه اوریدلي او په عمل کې پلي کړي و، په همدې سبب ورته نورو مجاهدینو په دروند نظر کتل، د علم او عالمانو سره يې بې کچې مینه وه. شهید سردار خان د پچیراګام ولسوالۍ په ګریخیلو سیمه کې د دښمن پوستې تر ګلګې محاصرې لاندې ساتلې وې، وروسته چې د دښمن د نوروې قوې د رارسیدو نه خبر شونو په لاره کې د دښمن د راتګ په انتظار کیناست، کله چې دښمن سیمې ته راوړسیده نو د دواړو خواوو تر منځ مخامخ شديده جګړه ونښته، د همدې جګړې په پیل کې چې دښمن ته يې هم سخت مالي او ځاني زیانونه واورول، پخپله سردار خان (حامد لالا) هم په (کال ۱۳۹۲ د سنبلې د میاشتې په ۳۱) نېټه د شهادت لوړ مقام ته ورسید.

انا لله و انا اليه راجعون
روح دې بنیاد او یاد دې تل وي

مینه مست، له دنیاوي تکالیفو بې پروا د خپلو غریبو مجاهدینو وروڼو سره یوځای و، دوی ته به يې خوراک، څښاک او پوښاک برابر و، په همدې تور د ګابل ګوډاګۍ ادارې ته هم مطلوب و، نوموړي وروسته له هغې چې حالات ډیر خراب شول او توره بوره د صلیبیانو تر قبضې لاندې راغله، یو ځل بیا د هجرت دیار ته ولاړ، خو په کرار ناسته يې عادت نه وه، د نوي جهادي بهیر په لړ کې يې د توره بوره جهادي محاذ د مجاهدینو سره یوځای د صلیبیانو پرضد، چې دا وخت يې مشري د مرحوم خالص بابا رحمه الله د زوی مولوی انور الحق مجاهد حفظه الله په لاس کې وه، د جهاد سنگرونو ته ور وډانګل، په کونړ او ننگرهار کې به يې د ژوندي پاتې مجاهدینو څخه د میرانې ډیری کیسې واورې، چې تر اوسه يې په میرانه مجاهدین او سیمه ییز خلک فخر کوي. د جبهه ای او چریکي جګړو استاد شهید سردار خان د اسلامي امارت لخوا په تشکيلاتي نظام کې د پچیراګام ولسوالۍ معاون وټاکل شو، نوموړی د توري بورې جهادي محاذ یو تکړه او پیاوړی مجاهد و، شهید به ماته پخپله ویل چې د جهاد سره مې بې کچې مینه ده، غواړم جهاد وکړم او په همدې لاره کې شهید شم، تر یو څه وخت وروسته ورته د مشرانو مجاهدینو له لوري یو دلګی منظور شو چې په تکړه مجاهدینو مشتمل و، د پچیراګام ولسوالۍ په مربوطاتو کې به يې عملیات تر سره کول، په دې ولسوالۍ کې د دښمن مرکزونه ترې یو هم په ارام نه و، مرحوم شهید خپل ورور شهید سیدرحمن رحمه الله چې تر ده کشر و، هم په خپله جهادي مبارزه کې ورسره شریک کړ، وروسته تر څه وخته يې ورور د شهادت لوړ مقام ته ورسیده.

شهید سردار خان د ملګرو په منځ کې په تقوی او دیانتدارۍ سره مشهور، ډیر حلیم او یردباره، د غوره او بنایسته اخلاقو څښتن و، همیشه به يې د ملګرو سره په ډیره مینه چلند کاوه، دنگه ونه بنایسته نوراني قواره او له خندا ډک ورین تندي يې درلود، که څه هم د مالي لحاظه يې وضعه نه وه، مګر په میلمه پالنه کې ډیر اخلاصمند او چالاکه و، ما به ډیر کرته لیدل چې د کور

د برما مظلوم مسلمانان او د اسلامي نړۍ مجرمانه خاموشي

فاتح کاروان

ورسیدل، په کال ۲۰۰۹ ز کې کله چې بودايي پوځي نظام د مسلمانانو عام وژنه پیل کړه نو په سلگونو زره مسلمانې کورنۍ مهاجرت ته مجبورې شوې، دوی په لمړي سر کې د بنگله دیش هیواد ته چې د برما تر ټولو نږدې ګاونډي دی هجرت وکړ مګر د بنگله دیش د سیکولر پوځ لخوا ورسره هغه عمل وشو چې د دغو مظلومو مسلمانانو هیڅکله دا تمه نه وه، پېښه داسې وشوه، کله چې د برما مسلمانان د بنگله دیش سرحدې سیمو ته ورسیدل نو د بنگله دیش سرحدې عسکرو دغه مسلمان مهاجرین په زور بیرته مجبور کړل چې برما ته ستانه شي او وروسته له هغې چې یاد مهاجرین برما ته ستانه شول، نو د برما بودایانو ورته پیغورونه ورکول او یوځل بیا یې د مسلمانانو په قتل عام شروع وکړه، تر اوسه پورې د برما ۲۲ لاکه کورنۍ کډوالۍ ته مجبورې شوي دي.

دلته د افسوس خبره داده چې ولې اسلامي نړۍ د برما د مسلمانانو په عام وژنه داسې مجرمانه پالیسي غوره کړې ده او ولې نه غواړي چې د برما د مسلمانانو مرسته

برما یو له هغه هیوادونو څخه ده چې پکې میشت مسلمانان د بوداییزم د وحشتونو په اور سوځي، د ۱۹۴۸ ز کال د جنوري په ۴ نیټه کله چې برما له انګلیسي استعمار نه ازادي واخیسته نو دغه هیواد د چینایي بودایانو د پام وړ سیمه وګرځیده، په په برما کې مسلمانان د اقلیت اوسیدونکو له جملې څخه دي، که د دې هیواد جغرافیه وکتل شي نو معلومېږي چې مسلمانان د دې هیواد ۵ سلنه جوړوي، په دغه هیواد کې میشت مسلمانان سنیان دي او اوسنۍ وضعه یې ډیره د تشویش وړ ده.

بودایان چې د چین، کوریاګانو، جاپان، اسرائیلو او امریکا کلک ملاتړ ورسره دی له کلونو راهیسې په برما کې د مسلمانانو په عام وژنه بوخت دي، تر اوسه پورې په دغه هیواد کې په لسگونو زره مسلمانان په خورا وحشت سره په شهادت رسول شوي او د مسلمانو میرمنو عزتونه لوټ شوي دي، کله چې په برما کې د بودايي درنده ګانو له خوا د مسلمانانو عام وژنه پیل شوه نو په لومړي ځل ۵۰۰۰ تنه مسلمانان په شهادت

ځای نلري. ځکه خويي غږ په اساني تر نورو انسانانو نه رسيږي، که د برما د مسلمانانو پر وړاندې د بودايانو وحشتونه هم داسې دوام ولري، نو لکه څنگه چې دا سلسله تر منځني افريقا ورسیده، همداسې به تر نورو هيوادونو هم پراخه شي. د اسلامي هيوادونو له اتحاديې نه هم د اسلامي امت اميدونه پرې شوي دي او اوس مهال خو د اسلامي هيوادونو نړيوال کانفرانسونه دومره بې نتيجه او بې گټې دي چې هسې د وخت او پيسو له ضياع پرته کومه بله لاسته راوړنه نلري نو د مسلمانانو د حال به څه پوښتنه وکړي؟

غربي رسنيو، تنشيري ټولنو او په غرب کې روزل شوو ايمان پلورونکو هميشه هڅه کړې ده چې مسلمان امت له خپل مسير نه خطا کړي، هغوی هڅه کوي چې هر مسلمان بايد په دې نړۍ کې يواځې د خپل شخصي ژوند په فکر کې واوسي او هغه رشته چې د نړۍ ټول مسلمانان سره وروڼه او خویندې گرځوي، بايد له منځه لاړه شي او که له منځه لاړه نشي هم نو دومره بايد کمزورې شي چې يواځې سمبولیکه بڼه ولري، په تأسف سره بايد ووايم چې لويديځ تر يوه ځايه خپل دغه شوم هدف تر لاسه کړی دی، د بيلگې په ډول د فلسطين موضوع وگورئ هلته اوس هم هره ورځ مسلمانان شهيدانيږي، مسجد اقصی اوس هم د يهودو تر تسلط لاندې دی، مگر نه خو په اسلامي امت کې اوس هغسې رعب او دېدبه پاتې ده چې ويل به يې: فلسطين فی قلوبنا، او نه هم د مسجد اقصی د ازادۍ فکر او احساس دومره غټتلی دی چې يهوديانو ته تشويش پيدا کړي او تر کومه ځايه چې د اسلام د مجاهدينو خبره ده نو هغوی هم د خپلو ولسونو له پراخ ملاتړ نه برخمن نه دي، زه يې تاسو ته يوه بيلگه ذکر کوم د ۲۰۱۳ م کال هغه شپې ورځې خو په مويادې وي چې

وکړي، علتونه يې شايد ډير وي، خو يو له مهمو علتونو يې دا دی چې د برمايي بودايانو تر شا د امريکايانو کلک ملاتړ موجود دی او دا خبره اوس له هېچا پټه نه ده چې په اوسني دور کې پر اسلامي هيوادونو مسلط نظامونه د امريکايانو لاس په نامه غلامان او لاسپوڅي دي، ځکه خو اول دوی ته د برما د مسلمانانو زړه بوږنوونکي فريادونه کوم درد نه ورکوي او که کوم تش په نامه اسلامي حکومت وغواړي چې د برما د مسلمانانو سره مرسته وکړي نو هغه هم له دې ويرې چې امريکايان ترې ناراضه نشي خاموش دي!!

د يهودو او نصارو وحشتونه د اسلامي نړۍ پر وړاندې اوج ته رسيدلي او نن ورځ په درسته نړۍ کې داسې هيواد نشته چې هلته مسلمانان يا خو د کفارو او يا هم د خپلو منافقو حاکمانو له خوا تر ظلم او جبر لاندې نه وي او نه هم داسې کوم اسلامي هيواد شته چې هغه په بشپړ ډول د کفارو تر مستقيم او يا غير مستقيم استعمار لاندې نه وي راغلی، غلامې حاکمانو شروع کړې ده، ايمانونه حاکمانو پلورلي او زور يې د اسلامي امت له عامو مسلمانانو نه وځي!!

موږ او تاسې په داسې يوه زمانه کې ژوند کوو چې د مسلمانانو پر وړاندې د نړيوال کفر د ظلمونو او وحشتونو کيسې اوس يوه عامه ورځنۍ موضوع گرځيدلې ده، ملگري ملتونه، د بشري حقوقو د دفاع ټولنې او د خير بنسټونو ادارې يواځې هغه څه کوي چې امريکا او اسرائيل يې غواړي، نه چا د برما د مظلومو مسلمانانو پوښتنه وکړه او نه هم چا د هغوی غږ تر نړيوالو ورساوه، رسنيو هم په برما کې د بودايانو په وحشتونو سترگې پټې کړي دي او کومې رسنۍ چې کله نا کله د برما د مسلمانانو کوم خبر خپروي نو دا به هغه رسنۍ وي چې په نړيوالو يا مشهورو رسنيو کې

مکرره اشتباه کوي.

بله خبره چې د برما د مسلمانانو په شمول يې ټول مسلمان امت ته اوس سزا رسېږي هغه د جهاد ترک کول دي، ځکه چې جهاد د اسلامي امت د عظمت او عزت تضمین ورکوي، مگر په ډيرو اسلامي ټولنو کې مسلمانانو له جهاد نه غفلت اختیار کړی چې دادی نن يې د بدو عواقبو سره مخ دي.

د برما، منځنۍ افريقا، صوماليا، چيچنيا، مالي، فلپين، الجزاير، افغانستان، فلسطين، سوريا، عراق، سوډان او ځينو نورو هيوادونو مسلمانان په داسې حالت کې د ظلم او جبر تر تيغ لاندې ژوند کوي چې په خپله خاوره، خپل کور او خپل هيواد کې يې حقوق غصب شوي دي. يا د تريوال کفر تر مستقيم او يا غير متسقيم اشغال لاندې دي، همدغه ټولو بدبختيو ته په پام سره وايو چې نور څو بايد د اسلامي امت مشران، کشران، نارينه او ښځينه، عوام او خواص، عالمان او اميان په يوه اتحاد او اتفاق سره يو تر بله لاسونه ورکړي. خپل منځي اختلافات او جنگ جگړې ختمې او ټول پام يواځې اصلي محاذ ته واړوي چې، هغه د تريوال کفر څخه د خپلو ځمکو ازادي او د يوه تريوال اسلامي خلافت قيام دی.

هغه سړي چې مېړانه نه لري د ښځې په بڼه
دی او هغه عابد (صوفي پير فقير) چې تمه
لري لار و هوڼکی غل دی.

***

الله تعالی د خلکو عیبونه ویني خو پټوي
يې، ګاونډی هېڅ ویني هم نه خو بیا يې هم
عیبونه راڅرګندوي. (سعدی)

صیھونیستان د فلسطین د غزې ښار تر اور لاندې نیولی و، بریښنا، اوبه او خوراکي توکي يې پری بند کړي وو، په همدې حساس وخت کې هم د فلسطین عامو خلکو خپل ځانونه اصلاح نه کړای شول، ما له یوه فلسطیني پوښتنه وکړه چې: ښاغلیه! دلته په افغانستان کې ستاسو په غم ډیر خلک له تاسو سره شریک دی ستاسو له حاله ناخبر نه دي، مگر ماته یوه پوښتنه پیدا شوې ده او هغه دا چې کله موږ ستاسو د مظاهرو، چې تاسې يې د یهودیانو پر ضد کوئ، عکسونه او ویدیو ګانې گورو نو ستاسو د ښځینه طبقې ډیره برخه اسلامي حجاب نه مراعت کوي د سړیو سره اوږه په اوږه په مظاهرو کې برخه اخلي، مگر حجاب ته پام نه کوي دا ولې؟ هغه ځواب راګر: موږ له افغانانو ډیره منته کوو چې زموږ په درد او غم کې راسره یوځای شریک دي، او کومه چې د حجاب خبره ده نو مهمه داده چې موږ باید د امریکا او اروپا سره ځانونه برابر کړو، تر څو پرمختګ وګړو او نور له دې ګړاوونو خلاص شو!

دا هغه خبره وه چې ماته یې یو ټکان راګر او ما فکر وکړ چې دا خلک لاهم خیال پلانونه وهي، دوی تر اوسه دا نه ده درک کړې چې پرمختګ باید په کومه برخه کې وشي او څه ډول وشي.

که چیرته فلسطیني مسلمانانو د جهاد سره سره د اسلام نور احکامات په پوره ډول پر ځان منلای نو، اوس به یې حالت تر دا اوسنۍ وضعې ډیر ښه و، خو ستونزه په دې ځای کې ده چې تن سبا مسلمانان د کفارو سره د علم او پرمختګ په ډګر کې د مقابلې اصلي لاره غلطه کړې ده، ډیر ساده لوحه او د غرب د تبلیغاتو تر اثر لاندې راغلي مسلمانان داسې فکر کوي چې که چیري يې دوی د کفارو په څیر خپل صورت او سیرت برابر کړي نو ډیر پرمختګ به یې کړی وي، خو په حقیقت کې یوه ستره

هندو سفیر د دیموکراسۍ بله ډالۍ

اکرام الدین کامل

معینه ځمکه کې چې ځانگړي حدود ولري د ملت برخه گڼل کېږي او د ټولو نورو اتباعو په څېر ټول هغه حقوق ورکول کېږي چې نور یې اخلي. همدا لامل دی چې په زیات شمېر اسلامي هېوادونو کې مسیحیان، هندوان، سکان او آن یهودیان په سترو سترو څوکیو ناست دي.

ځمیان څوک دي؟

فقهاو د «ډمي» تعریف داسې کړی: ځمیان هغه کفار دي چې په اسلامي هېواد کې اوسېږي او اسلامي هېواد له دوی سره تړون کړی وي، چې ددوی په سر، مال، ناموس او په دین به هیڅوک تجاوز نه کوي، اسلامي هېواد به ددغو خلکو د سر، مال او ناموس ساتنه کوي او دغه کفار به ددې په مقابل کې «جزیه» یعنی ټیکس ورکوي، دغه تړون چې د کفارو او اسلامي هېواد ترمنځه کېږي «عقد الذمه» ورته وايي او دغو کفارو ته «ځمیان» وايي.

اوس پوښتنه دا ده چې آیا کافر کولای شي د مسلمانانو مشر او نماینده وټاکل شي؟ او آیا کافر کولای شي د مسلمانانو په داخلي چارو کې کار وکړي؟

د قرآن زیات شمېر دلایل په دې اړه موجود دي چې کافر «ډمي او غیر ډمي» د مسلمانانو مشري په هیڅ یو صورت سره نشي کولای او که څوک گوم کافر د مسلمانانو مشر، نماینده او یا بل گوم مسئولیت ورسپاري نو د یوې ستړې گناه مرتکب کېږي.

په دې اړه زیات شمېر دلایل موجود دي چې په لنډه توگه یې دلته وړاندې کوو:

څه وخت وړاندې رسنیو راپور ورکړ چې حامد کرزي د کاناډا لپاره یو هندو «شام لال بتيجه» سفیر ټاکلی او له پروډ راهیسې یې رسماً په کار پیل کړی.

یو شمېر سیکولر افغانان ددې خبر په اوریدو ډیر خوښ دي، دلیل یې دا دی چې هندو د افغانستان تبعه دی. باید چې د افغانستان نمایندگي په نورو سیمو کې وکړي او دوی ته باید هومره حقوق ورکړل شي هومره چې افغان مسلمان ته ورکول کېږي.

له هغه وخته چې مسلمانان کمزوري شوي او ټوله تکیه یې په دنیا کړې، زیات شمېر شرعي احکام یې یا خو څنګ ته کړي او یا پرې بیخي عمل نه کوي، ددغو څخه یو هم د ځمیانو احکام دي. که څه هم په نړۍ کې د «ډمي» او غیر ډمي» نظریه په عملي بڼه له منځه تللې، خو سره له دې هم په زیات شمېر مدارسو او پوهنتونونو کې د «ډمي» پورې مربوط احکام لوستل کېږي.

په دې وروستیو کې ځینو کړیو دا هڅې پیل کړي چې څنګه د «ډمي او غیر ډمي» احکام چې لا هم په کتابونو کې شته دي د خلکو له ذهنونو وباسي، ددې لپاره یې په منظمه توگه کار پیل کړ، لومړی یې د مکتبونو، مدرسو او پوهنتونونو له نصابه د «ډمي» احکام وويستل. وروسته یې داسې نظریه وړاندې کړه چې گوندې دوی «ځمیان» نه بلکې «د ملت خلک» دي، دوی په دې اړه مقالې او کتابونه ولیکل چې د «ډمي او غیر ډمي» درسونه پخواني دي او اوسني وخت (ماډرنیزم دور) سره اړخ نه لگوي. څوک چې په یوه

شو بيا به څه کوي؟ له همداسه کار وکړه او په دې اړه له بل چا مرسته واخله.

له دې اثر څخه څرگنديږي چې «کافر» د مرزا توب لپاره نيول جواز نه لري نو څنگه بيا دا کيدلای شي چې يو هندو دې د يو اسلامي هېواد چې ۹۹.۴٪ خلک يې مسلمانان وي سفير ټاکل کيږي! همدا راز دا نتيجه هم په لاس راځي چې کافر ته په اسلامي هېواد کې هيڅ يوه څوکۍ ورکول جواز نه لري، ولو که هر څومره ضرورت ورته وي.

ابو حيان رحمه الله ددې آيت «يا ايها الذين آمنوا لا تتخذوا الكافرين اولياء من دون المؤمنين» په تفسير کې فرمايي چې دغه آيت ددې دليل دی چې کافر په هيڅ يوه لاره په مسلمان حاکم کيدلای نشي.

۲- کافر سره «د راز ملګرتيا»
الله جل جلاله فرمايي:

يا ايها الذين آمنوا لا تتخذوا بطانة من دونكم لا يألونكم خبالا ودوا ما عنتم قد بدت البغضاء من أفواههم وما تخفي صدورهم أكبر
مسلمانانو د خپل مسلمان پرته نور راز دار «يعنی چې راز ورسره شريکوي» مه نيسئ...

ابن حجر رحمه الله فرمايي چې أبو عبیده د «بطانة» مانا په «دخلاء» سره وکړه او «دخلاء» هغه چاته وايي چې د مشر سره پټ کيني او د راز خبره ورسره شريکه کړي. په دې آيت کې الله جل جلاله له دې څخه په کلکه منع کړې چې کافر دې مرستيال او مشاور وټاکل شي او د مسلمانانو په کارونو کې ترې مشوره واخيستل شي. پاتې شوه د سفير ټاکل، چې د يو مسلمان ملت نماينده گي دې کوي، خو بيخي لرې خبره ده.

۳- کفارو ته ميلان

الله جل جلاله فرمايي: «ولا ترکونوا إلى الذين ظلموا فتمسکم النار وما لکم من دون الله من أولياء ثم لا تنصرون» يعنی هغو کسانو ته ميلان مه کوئ چې ظلم يې کړی. فقهاء وايي چې د «ظلموا» نه مراد کفار دي،

۱- د کفارو سره ملګرتيا څخه منع
په دې اړه خورا زيات شرعي نصوص راغلي او هر ډول د شرعي نصوصو اسلوب يو له بله تغير دی، ځينې ځايونو کې ددې منع راغلي چې کافر سره «دوستي» ونه کړل شي، ځينې ځايونو کې راغلي چې کافر د کافر دوست او ملګری دی. ځينو نورو ځايونو کې راغلي چې مسلمان بايد د مسلمان دوست او ملګری وي نه د کافر.

د فقهاء په وينا د کفارو سره «دوستي» څخه چې هر ځای منع راغلي مراد ترې دا نه ده چې له زړه دې ورسره دوستي نه کوي خو که په عمل کې يې وکړي باک نه کوي، بلکې له دوی سره به نه په زړه کې او نه هم په عملي توګه دوستي کوي.

قرآن وايي: «لا تتخذوا عدوی وعدوكم أولياء تلقون إليهم بالمودة زما او ستاسو دښمن په دوستۍ مه نيسئ... چې مسلمان د کافر سره له دوستۍ څخه منع شوی نو دا خو په هر صورت منع ده چې کافر دې په مسلمان حاکم وي او يا دې هم د سفير په توګه نورو هېوادنو ته وليږل شي او د مسلمان هېواد په داخلي چارو کې دې ونډه واخلي.

امام رازي رحمه الله فرمايي چې ابو موسی الأشعري رضي الله عنه عمر بن الخطاب رضي الله عنه ته وويل چې يو مسيحي زما مرزا او کاتب دی، عمر رضي الله عنه ورته وويل چې هلاک شي، د الله دا قول دې ته دی اوریدلی چې «يا ايها الذين آمنوا لا تتخذوا اليهود والنصارى أولياء» مسلمانانو يهود او مسحيان په دوستۍ مه نيسئ، ابو موسی الأشعري رضي الله عنه وايي چې ما ورته وويل دهغه خپل دين دی او زما يې د مرزا توب او ليکوالۍ سره کار دی، عمر رضي الله عنه ځواب ورکړ چې دوی خدای سپک کړي نو اکرام يې نه کوم، چې الله ذليل کړي تو عزت يې نه کوم او چې الله رانه لرې کړي نو ځانته يې نه رانيږدې کوم، ابو موسی وايي ما ورته وويل چې د بصري ښار له ده پرته ښمګری دی، نو عمر رضي الله عنه ورته وويل چې مسيحي مړ

قرآن وايي: «ولن يجعل الله للكافرين على المؤمنين سبيلا»

هيڅكله (هرگز) الله ته ده ورکړې کافرانو ته په مسلمانانو لار (غلبه).

بله حديث کې راځي چې «الاسلام يعلي ولا يعلى عليه» اسلام اوچت او حاکم دی او دی ټيټدای (محکوم) نشي لنډيز او پايله:

په پای کې دومره ويلای شو چې کافر هيڅکله د مسلمان مشري نشي کولای او نه هم کافر د مسلمانانو په داخلي چارو کې کار کولای شي.

دا چې وضعي قوانينو جواز ورکړی دا د اسلام دين د واضحو او ښکاره احکاماتو سره په ټکر کې دی او هيڅ شرعي جواز نه لري.

اساسي قانون د نورو په لاس جوړ شوی، او «تحکيم بغير ما أنزل الله» او د الله له حکمه پرته په نورو څه حکم کول کفر، ظلم او فسق دی. کافر د مسلمان ملت استازی نشي کيدای او کافر د مسلمان هېواد نماينده نشي ټاکل کيدای.

يو بله وروستی پايله دا هم په لاس راځي، چې برحاله اساسي قانون غير اسلامي او د اسلام له واضحو احکامو سره په ټکر کې دی. ځکه اسلام وايي چې مؤمن بايد حاکم وي او د مسلمان په کارونو کې بايد نور څوک کار ونه لري اساسي قانون وايي نه؛ کافر کولای شي د مسلمانانو مشر شي او د مسلمانې ټولنې نمايندگي وکړي، قرآن وايي چې کافر او مسلمان سره برابر نه دي، اساسي قانون وايي چې د ملت ټول اتباع سره برابر دي، قرآن وايي چې عزت الله، د هغه رسول او مسلمانانو دی؛ اساسي قانون وايي نه؛ عزت کافر ته دی. قرآن وايي تشريعي سلطه د الله ده اساسي قانون وايي چې نه خلک بايد ځانونو ته خپله شرعه جوړه کړي. والله اعلم

پای

ځکه بل ځای ددې شرحه شوې چې «والکافرون هم الظالمون» کافران ظالمان دي او «ان الشرک لظلم عظیم» شرک عظیم او ستر ظلم دی.

مخکې مو چې څومره آيتونو او حديثونو ذکر کړل له ټولو څخه دا نتيجه په لاسه راځي چې په مسلمان د کافر مشري په هيڅ صورت جواز نه لري ځکه مسلمان او اسلام پورته او کفر او کافران ټيټ او ښکته دي.

هندو ولې د افغانستان سفير وټاکل شو؟ د افغانستان د اوسني اساسي قانون څلورمه ماده کې راغلي چې «د افغانستان ملت عبارت دی له هغو ټولو افرادو څخه چې د افغانستان تابعيت ولري»

د افغانستان ملت له پښتون، تاجک، هزاره... څخه جوړ دی» په دغه ماده کې يواځې دا ذکر شوي چې پښتون، تاجک، هزاره، ازبک... د افغانستان ملت دی او دوی به د افغانستان له تابعيته نه محروميږي. دلته چې خبره د تابعيت شوه نو هندوان، سکان، مسيحيان او نور ټول د افغانستان تابعيت لرونکي دي نو ددې پر اساس څومره حقوق چې نور لري دوی هم ترې برخمن دي.

هندو کولای شي پر هر يوه اداره کې کار وکړي، هغه که د سفارت وي، که د وزارت وي او که نور... ځکه اساسي قانون دا حق ورکړی دی.

دا چې «شام لال بتيجه» سفير ټاکل شوی نو د اساسي قانون سره سم قانوني ټاکل شوی، ځکه اساسي قانون وايي چې د افغانستان د ملت د اتباعو ترمنځ هر ډول امتياز او تبعيض منع دی. هندو او مسلمان، ښځې او نور ترمنځ فرق بايد ونه کړل شي.

اسلام څه وايي:

مخکې مو د «ذمي» په احکامو کې يادونه وکړه چې هيڅکله يو کافر په مسلمان حاکم کيدلای نشي، فقهاء وايي چې د مسلمانانو په کارونو کې هيڅکله کافر ته د مداخلې کولو حق نشته. ځکه دوی نجس دی او نجس څيزونه بايد وغورځول شي.

مجاهدي ولولي

مغرور لشکر

شهيد حبيبي رحمه الله

گير له هرې خوانه د نړۍ ياغي اورپکې دي
تېستي به په کومه د وتو لارې ترې ورکې دي
هغه زورور هغه مغرور او کبرجن لشکر
مات شو په گوندو شو او لاهم زاره ترکې دي
هغه پرمخ تللي وسايل يې بې معنی دي هم
بنکاري چې ناکام يې بې پيلو ته هم چورلکې دي
دا وطن شخ بریتي او باتور باتور زلمي لري
ځکه د پردیو له دې خاورې نه پېښې سپکې دي
دلته په دې غرو کې د شاهین د حملو بنکاري دي
ويستي يې له دې تورو کارغانو نن پټکې دي
بنکاري چې په زغرو او بمونو طيارو نه شوه
ځکه يې د سولې هلې ځلې نن چټکې دي

دلته کوم پردي چې «حبيبي» په زور راغلي دي
غرونه او درې يې په ککرو باندې ډکې دي

مرگ مي دي يوسي

سيد احسان الله الهام

مرگ مي دي يوسي چې په حقه لار به يون ته کوم
مرگ مي دي يوسي چې له خدايه به مي ډار نه کيږي
مرگ مي دي يوسي چې مظلوم باندې به نه رحمېږي
مرگ مي دي يوسي چې وزره ته به مي لار نه کيږي
مرگ مي دي يوسي چې غليم به کوم ډگر وري رانه
مرگ مي دي يوسي چې سنگر کې رانه څار نه کيږي
مرگ مي دي يوسي چې قلم به مي شيطان ته کار کړي
مرگ مي دي يوسي چې به دين ته رانه کار نه کيږي
مرگ مي دي يوسي چې الهام ! به وي پر ماستریتي
مرگ مي دي يوسي چې گناه ته به مي شمار کيږي

بدبخته شخص هغه دی، چې خلک يې د ډار او وېرې له امله عزت
(درناوی) وکړي. (الحديث)
د خپل ورور په ستونزو مه خوشحاليږئ کېدای شي، چې الله په
هغه رحم وکړي او تاسې پرې اخته کړي. (ترمذي)

سپين ارمان

نظام کندهاري

چي تر سپېڅلي سپين ارمانه ورځي
هغه د ژوند له دې جهانې ورځي

دا خو حارث برهان الدين شو شهيد
مکرم روح يې تر آسمانه ورځي

د استشهاده د مدرسې فارغين
په لوړ تکل تر امتحانه ورځي

ابدي تنده په کوثر ماتوي
ځکه خو ستړی او ستومانه ورځي

شیطاني ځالې به ضرور ړنگوي
اتل حارث چي تر ميدانه ورځي

دا په رينيتيا ځي الهي عاشقان
چي له لمبونه تر جانانه ورځي

تيريکي ورکړئ جنتي حورو ته
گل د بارودو له نيرانه ورځي

نن يې د بخت ستوری ځلانده ښکاري
ځي خپل هدف ته په مېړانه ورځي

د يار فراق دی دردولی نظام
امېل د اوښکو تر گرېوانه ورځي

غزل

عبدالاحمد حماد

د ښکلاوو زرين توري غزلونه
لوښکين خوندي پرې پوري غزلونه

د نرگس په څېر د ارگ په سپين گلدان کې
خدا يې اشنه کړې طالب لوري غزلونه
چار - چاپېر ترېنه اغزي، خو مست احساس ته
لکه وي چې په هر لوري غزلونه
راشه وليکو د شنه آسمان پردېره
سپوږمۍ اتک سپين لکه ستوري غزلونه
په ليدو دې د غزلو پيغمبر شوم
دادی گوره پرې راوري غزلونه
جل وهلي مين زړه لره مې کښلي
لکه ستاد زلفو سيوري غزلونه
نقادان يې شوخي سترگې د يار بولي
چې مې وگوري سرزوري غزلونه
غلي - غلي په ښو کې دې، دي غلي
راته گوره، راته گوري غزلونه
اي بس کت مې لکه تا چې ځينې اورم
چې څوک وايي په زړه پوري غزلونه
د زړه بام ته مې د خيال کوټور اوړل
ستاله کلي غزل توري غزلونه

د «حماد» د زخمي زړه روی مې دروې
په بدرنگو به نه پلوري غزلونه

۱- پوه هغه دی چې د الله لپاره تقوی وکړي او له خپل نفس سره محاسبه وکړي. (ترمذي).

۲- تر ټولو غوره ښځه هغه ده چې مېړه يې وويني او پرې خوشحاله شي. (الحديث).

۳- ښه گاونډی هغه دی چې له خپل گاونډي سره ښه وي. (ترمذي).

د انقلاب زلميه!

د دنگو غرو شاهين غازي زلميه
 شه پر تا صد آفرين غازي زلميه
 ته ارزو يې ته اميد د انقلاب يې
 پر تا وياړو بهترين غازي زلميه
 فرعونې لښکرې بيا درته گواښيږي
 تا جوړ کړې پرې تاوړين غازي زلميه
 اې د سپينې حيدرې تورې وارثه
 يې قاتل د هر بې دين، غازي زلميه
 هر فرمان ته يې لښک وايه جاثانه
 د امير المؤمنين، غازي زلميه
 د حریت ستوري دې بيا په راخستو دې
 لره کلک عزم متين غازي زلميه
 منصور جان اشنا دې ياد ساتي دعا کې
 په هر جنگ په هر کمين غازي زلميه

جهادي خويونه

ړانده خونه يو په اغزو گلونه نه بدلوو
 موږ په نيمگړو خوشحالو غمونه نه بدلوو
 موږ غاقل نه يو، مونږه زهر او شات ښه پيژنو
 په خنداگانو دا خواږه دردونه نه بدلوو
 کيدای شي وخت د چا په لاس راته سزاوې راکړي
 خو په سرو زرو نظريې فکرونه نه بدلوو
 زړونه له زړونو بدلوو خو په سپيڅلو ورونو
 خو حقيقت کې له مداره زړونه نه بدلوو
 نور به هم وزوړيږو نور به هم حالات بدل شي
 خو دا جنگي او جهادي خويونه نه بدلوو
 مونږه د رب په مرسته هر وخت بدلوو وختونه
 خو د وختونو سره خپل ځانونه نه بدلوو
 په غفلت نه، مونږ په غيرت او سادگۍ متين يو
 په ټول جهان دا نازولي غرونه نه بدلوو
 سره او سپين پيژنو خو سپينې اوښکې هم پيژنو
 په تشو کبانو قيمتي لالونه نه بدلوو
 مفتونه، موږ په ابدي هست ژوندانه متين يو
 په دې نيمگړي ژوند، ژوندي مرگونه ته بدلوو

صبر او د مشکلاتو په وړاندې زغم کول
 هره ټولنه د خپل پروگرام او برنامې د عملي کولو
 په لاره کې ډېر صبر او زغم ته اړتيا لري او ددې
 ټولنې مشر او قائد د هغه تغيير راوړلو په لاره کې
 چې دی يې په خپله نوې ټولنه کې راولي، د ډېرو
 مشکلاتو او خنډونو سره مخ کېږي.

ددې لپاره، چې مقرر شوي اهداف تحقق ومومي
 او هغه پروگرام چې په لاره اچول شوی ښه
 تطبيق شي، نو دې کار ته بايد اول لاره هواره شي
 يوه مناسبه او طبعي فضا بايد رامنځته شي او د
 داسې فضا او ماحول برابرول ډېرو هڅو او
 گوبښونو ته اړتيا لري.

(فوزي کمال ادهم، الادارة الاسلامية ص ۲۴۵
 شروط القيادة في الاسلام).

د صبر تعريف

امام راغب اصفهاني رحمه الله چې په (۵۰۲هـ) کې
 وفات شوی، ليکلي دي: «هو حبس النفس على ما
 يقتضيه العقل والشرع، او عما يقتضيان حبسها عنه»
 صبر د نفس بندول دي، په هغه شي باندې چې د
 عقل او شرع تقاضا وي او يا د نفس ساتل دي د
 هغه څه نه، چې د هغې نه د نفس ساتل د عقل او
 شرع تقاضا وي.

(مفردات ص ۵۲۷۳).

اخذ: (د اسلامي حاکمانو اخلاق او صفات)

- رښتيني مؤمن هغه دی چې د ښو په کولو او په بدو
 څپه شي. (الحديث)
 - له خپلو ميندو او پلرونو سره ښه سلوک کوي.
 ستاسې اولاد به هم له تاسې سره ښه سلوک وکړي.
 (الحديث)
 - څوک چې پر الله پاک او د قيامت پيرو دځ باندې
 ايمان لري نو د مېلمه پالنه دې وکړي. (ابوداؤد)

زما شمله اوستا شين خال

مشفق حريتمل

که دا تيمچه مسلمانان په همدې حال پاتې شي
 نو اندېښنه ده چې دوستان به د دجال پاتې شي
 دخپل د ټپمن په ملگرتيا کې دومره وشرميږي
 چې ترې د پلار نيکه د ننگ توره او دال پاتې شي
 چې اسلاميت او صليبيت کړي سره وروته وروته
 د پاپ په عشق کې ترې سجدې د ذوالجلال پاتې شي
 که مونږه وژني پرغلگر او مونږي پي ونه وژنو
 نه به زما شمله او نه به ستا شين خال پاتې شي
 راځه شم زه به اکبر خان ته د ميوند ملاله
 چې انگريزان رانه يوځلي بيا ملال پاتې شي
 ته د ناقوس کړنگا ته سرخوږه پرې پي نږدې
 زما په غوږ کې دې تياسته غږ د بلال پاتې شي
 د حق باطل په معرکه کې هر څوک به مالوم شي
 څوک اسلام ته پاتې شي او څوک بيا اسلامپال پاتې شي
 تاريخ په خپله حافظه کې ثبتوي کارنامې
 څوک شاه شجاع شي د چا نوم ورکې ابد ال پاتې شي
 دوی دې مشفقه په سندرو عزازيل خوشال کړي
 له مونږ سره دې تل وياړمن حماسي خيال پاتې شي

اسير ده غليم

حنيفه «زاهد» شاه جویی

د شازلمو په مينځ کې گير ده غليم
 اخته په غم، اخته په وير ده غليم
 نور به يې خلاصه شي نړۍ له شره
 دلته ترلې په ځنځير ده غليم
 خوشې يې گرځېده سودا په سر کې
 ښه رامعلوم شو، بې تدبير ده غليم
 دلته چې راشي روغ وتلې نشي
 ټولې دنيا ته يو نظير ده غليم
 د زمر و مخ ته ټينگيدلې نشي
 پر گيدړانو که امير ده غليم
 لامو په برخه لوی بری شه وروڼو
 د حق په دام کې مو اسير ده غليم
 ايوبي ږغ پر صليبيانو وشو
 لږزه لږزه په هر تکبير ده غليم
 زاهده! خلکو زورور ياد وی
 موږ ته چې ورسيد، حقير ده غليم

مدتړه مرزا

فضا به مورنگينه شي په باز د ازادۍ
 بشدي شاهين به وکاندي پروا د ازادۍ
 زخمي زړه ته ټکور ده او دوا د زخمي زړونو
 خبر د ازادۍ دی که اوږد ازادۍ
 غافله مسلمانان ته له عشقه څه خبر يې
 خبر نه يې ناداننه له اعزاز د ازادۍ
 موزيک د شيطانانو ځنځيرونه دي ښه نه دي
 تکبير تکبير تکبير دی زموږ سا د ازادۍ
 دا خان چې د حریت په نسبت ولمانځي غلامه
 همدا نه حقيقت دی نه مجاز د ازادۍ
 څه معاف شوې، توبه او باسه د ټپمنه د حریت
 عاجزه مسلمان يم ورته ناز د ازادۍ
 د غرونو زموږ تاسو ته دې ډير ډير مبارک وي
 تيریک وايي مظلومو ته همراد د ازادۍ

د تکبير چيغه

م سيد اکبر رستاد

تالنده برينستا شمه سيلاب شم ټول جهان وږمه
 چيغه د تکبير چې په منبر شمه شيطان وږمه
 عشق شمه جانان شم ليونی شم په جذبو شمه
 تير شمه له سره فدايي شم صليبيان وږمه
 نر شمه طالب شم زړور شم مجاهد شمه
 تورې ته چې لاس کړم له غليمه بيا ميدان وږمه
 ورک شمه پيدا شمه اسير شمه زخمي شمه
 هوډ او په کلک عزم چې شهيد شم کابل جان وږمه
 شاعر شمه ليکوال شمه خوار عاجز رستاد شمه
 رنگ شم مشواڼی شمه قلم شمه د استان وږمه

(اسلامي روح)

د حکمرانی بنسټ

مولوي محمدیونس خالص رحمہ اللہ

ده او نه يې په مادي وسائلو د نورو په څېر ځان مجهز کړی دی. نني مسلمانان د عمل په ډگر کېنې د يو کلک ترډد سره مخامخ شوي دي، نه يې د حيواني روح د تقويي لپاره ملاتړلې ده، ځکه چې په لوی خداي (ج) باندې عقیده يې د پته نه پرېږدي او نه يې انساني روح او الهي بندگی ته داسې مخه کړې ده چې يې د الهي مرستې څخه بل هيڅ کوم څيز ته تکیه ونه کړي او مادي شيان هم يواځې دخداي (ج) د حکم د تعمیل په غرض لاس ته راوړي، دوی يعنې مونږ مسلمانان په مادياتو کېنې د زاړه توکرو پيو او په تقوی او بندگی کېنې برېښ ولاړ يو او د جهان مضحکه گرځېدلي يو، دې دپاره چې مسلمانان د موجوده حالت څخه بدلون پيدا کړي اتفاقي فکر همدا دی چې دوی خپله وضعه او موجوده طرز العمل تبديل کړي، خود نظر اختلاف په دې کېنې دی چې څرنگه تبديل؟

لومړی فکر: هغه خلک چې د نړۍ لرو بر مادي قدرتونو يې فکرونه د تاثير لاندې راوستي د فکر کوي چې د مسلمانانو د تنزل علت دادی چې دوی په مادي چارو او سياسي چلند کې هم اسلام ته مداخله ورکړي او د اسلامي احکامو په سيوري کېنې يې سياسي او اقتصادي خواوې کمزورې شوي او نشي کولای چې د

دې کېنې هم کوم عقلمن من انسان شک نلري چې د حکمرانی او قدرت وجود تر ژوند پورې اړه لري، بلکې لا پخپله ژوند د قدرت بنسټ دی، او هر ژوندی چې د ژوندانه په اعتبار نورو ته مخکېنې وي هغه به اړو مرو په نورو باندې خپل حکومت قائم ساتي. همدا وجه ده هغه ژوند چې انسان او نور حیوانات پکېنې مساوي ښکاري په ځېنو مادي موادو د تقويه کېنې او دغه ژوی (انسان) چې نسبت نورو حیواناتو ته په دغه شاني مادي موادو کېنې زیات لاس لري، طبیعتاً په نورو باندې حکومت هم کوي دغه انسان چې د فکر او عقل څښتن دی او مادي تدبیرونه لري ځکه په لویو ځناورو... قوي حیواناتو برلاس دی چې ددې مادي ژوند وسائل په ښه توګه لاس ته راوړي شي، او د حوادثو په مخنيوي کېنې تر نورو د مخه دی، همدغه راز پخپله په انسانانو کېنې نن سبا هغه خلک په نورو حکومت کوي کومو چې ددې موجوده عصر د ښو مادي وسائلو واګي په لاس کېنې نېولي او دخپلې استفادې لپاره يې د هر ډول زیار څخه مخ ندي اړولی مسلمانان یا د اسلام مدعیان په عامه توګه ځکه نن سبا محکوم او پرېوتې دي، چې دوی نه خو هغه روح په ځان کېنې تقويه کړې کوم چې په جهان باندې یواځې نه بلکه د جنت په حورو او غلمانو باندې هم د حکومت لویه وسیله

کښې به دقارس او روم څخه هم دمسلمانانو اقتصاد لوړ لاړ شي او دغه ارزوگانې به مو سرته ورسېږي، بلکه دداسې ځواب حکم راغې:

"ياايها النبي قل لا زواجك ان كنتن تردن الحياة الدنيا...يعني اي پيغمبره! خپلو ښځو ته ووايه که تاسو دنيوي ژوند او د دنيوي ژوند ساز او سامان، ښکلا او سينگار غواړئ نوراشئ چه په شرعي توگه مو(د طلاق په وسيله) رخصتې کړم، او که خدای او رسول او دآخرت کور غواړئ، نو الله تعالی ستاسو ښکونکي او کارو ته لوی اجر تيار کړی دی. ددې څخه برسېره پخپله دهغه وخت د مسلمانانو اقتصادي حالت مونږ په دې متيقن کوي چه اسلامي اقتصاد د اقتصاد دلوړتيا په فلسفې نه، بلکه د اسلامي نورو احکامو په څېر لوی خدای (ج) ته دعبودیت په فلسفې راغلی دی. که څه هم ددې فکر طرفداران د خپل نظر څخه د دفاع او دهغه د تائيد لپاره منطقي دلائل منځ ته راوړي او په دې لاره کښې لاس او پښې وهي خو بې د يو خيالي منطق او غير معمولي نظر څخه کومې نتيجه ته نه دي رسيدلي او نه يې د رسيدلو امکان کولی شو.

دربيم فکر: يوه ډله فکر کوي چه ترقي او لوړتيا د اقتصادي پرمختگ او صنعتي چارو تنظيم نه، بلکه په نورو باندې د حکمرانۍ يا په صحيح عبارت تورو ته درهبري او مقتدائيت څخه عبارت دي. دوی وايي هغه طفل چه د بې وزلۍ له امله د خان دغواو خدمت کوي او هم د څارويو ځايونه ورسېږي له دې کبله چه د څارويو غړوندي دده په لاس کښې دی نسبت مستريح او آرام څارويو ته مترقي بللی شو، او هېڅوک هم دافکر نشي کولای چه هغه طفل به د څارويو د موقف ارماتجن وي، راغلو دي ته چه ايا ددې رهبري او حقيقي لوړتيا عامل به نو څه وي، هغه نو لکه څنگه چه مو لومړی وويل د ژوندانه په ډگر کښې وړاندېتوب يې لوي عامل بللی شي. نن سبا که لرو او پرو د ترقي واگې په لاس کښې

نورو قدرتونو سره اوږه په اوږه مخکښې لاړ شي. ددوی په خيال د مسلمانانو د ترقي لپاره اساسي چاره داده چه دين ته په اجتماعي چارو کښې مداخله منځه يوسي، او خپلې اقتصادي او سياسي چارې يې دکوم حزبي تفاوت څخه دلرو او برونه مسلمانو قدرتونو په اصولو روانې کړي، ددې فکر څښتنان دغه عمل ته حقيقي اسلام وايي او دا د خدای (ج) حقيقي بندگي گڼي، ددوی په نظر کښې تول ژوند داسلام په اصولو چلول يو خيالي او مختلق اسلاميت دی او پيروانو ته يې افراطي مسلمانان وايي، دغه شانې خلک دخپلې ادعا لپاره دادلل راوړي: کله چه ځينې اسلامي ممالکو نورو رژيمونو ته ورمنځه کړې وينو او گورو چه په صنعت، حرفه او تخنيکي چارو کښې يوه اندازه پرمختللي او کومو چه تر اوسه ددوی په اصطلاح د ارتجاع لمن ښولې يو قدم وړاندې نه دي تللي او نه به لاړ شي.

دوهم فکر: يوه ډله خلک فکر کوي چه د ترقي او لوړتيا بنسټ خو يقيناً اقتصادي پرمختگ دی، مگر م مسلمانان ځکه نن بهرته پاتې دي چه دوی داسلامي اقتصاد لمن پريښي ده، ددوی په خيال که مسلمانان نن خپلې چارې په اسلامي اقتصاد تنظيمې کړي ژر به ژره به دلرو برونه هم مخکښې شي او دنورو نړيوالو لپاره به درهبرانو حيثيت پيدا کړي، دوی د همدې نظر د اثر لاندې په دې برخه کښې لوی لوی کتابونه ليکلي او د فکر او شرعي دلائلو له لاری يې خپله نظريه په خپل خيال ثبوت ته رسولې، حال دا چه نه خومادي مفکرينو ته ددوی دلائلو قناعت ورکړې چه په خپلو اقتصادي رژيمونو کښې يې ورڅخه استفاده کړې وای، او نه خو داسلام تاريخي شواهد دغه نظريه تائيدوي، ځکه درسول کريم صلی الله عليه وسلم او صحابه ورضی الله عنهم زمانه د اسلام په تاريخ کښې داسلامي احکامو دتعميل په برخه کې ساری نه لري، خو سره له دې هم کله چه امهات المؤمنين د څه دنيوي سامان خواش وکړي، داسې ځواب ورنکړی شو چه د اسلام په اقتصادي نظام

خیرخواهی احساس، او د الهي عبادت او تقوی څخه په غیر(نسب، ژبه، رنگ او شتمني) د فضیلت معیار نه منل گڼل کېږي.

ددې خلکو په خیال تر څو چې مسلمانان د تقوی په جامو پټ نشي د نړۍ پر مخ به رسوا او سپک ژوند تیروي، دوی وایي د مخلوق څخه خالق ته توجه ګرځول د ترقۍ او حکمرانۍ اساس دی، دوی عقیده لري که یوه ډله مسلمانان حقیقتاً د لوی خدای (ج) سره په هغه بیعه وفا وکړي چې الله تعالی پخپل قران کې په ((ان الله اشتری من المؤمنین...)) آیت سره بیان کړې د پخوا په څیر به بیا هم د نړۍ هر ګوت ته د اسلام پلوشې ورسوي او جهاني رهبري به چې نن سبا ورته خلک حکمراني وایي ورپه برخه شي.

ددې کړنو د لیکونکي په عقیده دغه دریسه نظریه ځکه پر خای او د تائید او مننې وړ ده چې له یوې خوا الله تعالی وعده ورکوي ((ان تنصرو الله ینصرکم)) یعنې که تاسې د خدای د دین مرسته وکړئ (الهي پوره تمثیل کړئ) الله تعالی به ستاسې مرسته وکړي او له بلې خوا اخطار ورکوي:

"ان یتصرکم الله فلا غالب لکم وان یخذلکم فمن ذالذی ینصرکم من بعده" یعنې که الله (ج) ستاسې مرسته وکړي نو په تاسو برلاس څوک نشته او که الله مو نسکور او ذلیله کړي نو بیا داسې څوک نشته چې ستاسو مرسته وکړي او رااوچت مو کړي.

ددې آیتونو په رڼا کې یو پوه او حق لټوونکی انسان د پته رسي چې اسلامي روح ریښتیا چې د ترقۍ او لوړتیا، رهبرۍ او مقتدائیت بنسټ دی او دا هغه ژوند دی چې بالوسيله یې مسلمانان په غیر اسلامي ډلو او ټپلو حکومت کولی شي.

نیولي یقین دی چه د اقتصاد پر مختیاله برکته دي، خو ددې معنا دا نه ده چه د رهبرۍ او حکمرانۍ راز په همدې اقتصاد کېنې پروت دی، او اسلامي ټولنه تر هغې پورې ترقي نشي کولی تر څو یې د اول نظر سره سم خپل مسیر نه وي بدل کړي، دوی د خپلې ادعا لپاره د ثبوت دلیل داسې وړاندې کوي.

الف- مونږ وینو چه په هره انساني اجتماع کېنې داسې شتمن په تن روغ، منصب ته رسیدلي انسانان شته چه یو پوه او د علم څخه ډک بې شتو، بې منصبه، ضعیف انسان ته د احترام لاسونه په سینه ودریږي، که د رهبرۍ راز تر روحي لوړ پروازه پورې اړه نه درلودلی، دغه شانې مناظر به نا معقول، بلکه له منځه به تللي وای. به- د تاریخ پانې واپوئ او وگورئ د کوم وخت نه چه دمادي زور څښتنانو دروحي رهبرانو په مقابل کېنې قیام کړی بلاخره دراتلونکي نسل رهبري چه د ترقۍ سره تړادف لري د چاپه برخه شوې همدا اوس هم آیا دافکر د مادیونو په نظر کېنې ندی ناست؟ که تن یوه داسې اقتصادي نظریه قائمه شي چه نسبت پروت ته مؤثره وي پرونیو رهبرانو ته سمدلاسي ځواب ورکوي او د رهبرۍ غړوندې یې له غاړې اړتوي، حال دا چه له یوې خوا د تاریخي شواهدو له مخې د تل لپاره بشر ته د رهبرۍ جنه د هغه لاس ته ورغلې چې د عالي انساني روح څښتن دی، او اوس هم په شعوري او لاشعوري توگه دیر شتمن د همدغه شانې رهبرانو په مخکېنې سر ښکته ولاړ دي، او له بلې خوا په ښه توگه د اسلام لومړنۍ پېړۍ د تیا ته وښودله چه فتحه او نصرت عزت او ترقي د اسلحو تر ډیرتیت، د پیسو دولت تر تکثره او دمېدونو تر زیاتوالي پورې اړه نلري، بلکه تر یوه داسې ژونده پورې ارتباط لري چه نسبت عام ژوند ته داسې وي لکه دانسان ژوند چه نسبت نورو حیواناتو ته دی، ددې ژوند اصول د لوی خدای (ج) سره کلکه رابطه، او د عامه بشریت سره د

ولې ژورنالېستان بې طرفه نه دي؟

لمر شرفزی - کابل

توگه ټولې تمویل کړې رسنۍ پر اسلامي امارت سربېره د سیمې په نورو جهادي غورځنگونو د فشار په واردولو متمرکزې کړې او عامه اذهان د دوی پر ضد واړوی. دا چې تمویل شوې رسنۍ د بهرنيانو لخوا تمویلېږي، نو ځکه د بهرنيانو په ټولو پټو او ښکاره تېريو سترگې پټوي او برعکس د بهرنيانو هر تېري ته له لومړي سره د عدل او انصاف نوم ورکوي. په همدې رسنيو کې له لويديځه راوستل شوې د پرديو مفکوره لرونکي سلگونه خبرې د مبصرينو او مسؤلينو په توگه مطرح کړای شوې او هغوی په پراخو هڅو د اسلامي اصولو، احکامو او شعايرو پر وړاندې د لويديځ له امر سره سم د منفي فکر په خپرولو لاس پورې کړ. نن نوي ځوانان چې د ژورنالېزم په ډگر کې پښه ږدي، نو دوی په شعوري او غير شعوري توگه د همدې بهرنيو راډالۍ کړيو مبصرينو او کارپوهانو پر پل پل ږدي او د لويديځ په چوپړ کې پرېوزي.

د امريکا له يرغل سره سم د رسنيز ډگر د تودېدو ستر لامل دا هم دی، چې د امريکا د تمویل کوونکو رسنيو د ژورنالېستانو معاشونه يې دومره لوړ وټاکل، چې هر پوره او نيمه ژورنالېست يې په خپله غېږه کې ونيو او کومو رسنيو چې د خپلواکه خپرونو په هوډ خپرونې پيل کړې، نو په دام کې د هغوی د راگير کولو لپاره يې داسې سوداگريز او تجارتي اعلانونه چمتو کړل، چې د اعلانونو د خپرولو د لوړې بېبې پر وړاندې د خپلواکو رسنيو هوډ تر پښو لاندې شو او د لويديځ د تبليغاتي هاشين برخه وگرځېدې.

په اوسني وخت کې د جگړې ستر اړخونه نظامي، اقتصادي او تبليغاتي اړخونه دي. امريکا له نظامي يرغل سره غبرگه په سيمه پراخ تبليغاتي يرغل هم وکړ او د سيمې د گوتو په شمېر رسنۍ يې په خپله غېږه کې ونيوې. لسگونه تلویزيوني، لسگونه اژانسونه، سلگونه راډيويي، سلگونه چاپي او سلگونه انټرنېټي رسنۍ يې په خپل تمویل وزېږولي او ددې ټولو د چلولو لپاره يې زرگونه ژورنالېستان هم تمویل او وپېرل.

په يله اصطلاح ويلی شو چې رسنۍ د يرغل له لومړي سره زمونږ د دښمن چوپړ خدمت ته ولوېږي او دښمن هم په پراخ ډول پرې خپل چوپړ وکړ.

په نوره نړۍ کې رسنۍ د ولسونو د غږ راپورته کولو، د حقيقت راڅرگندولو، د تېريو د په گوته کولو او د خپلې ټولنې د سمون او پرمختگ په موخه فعالې دي، خو زمونږ په هېواد کې رسنۍ ددې ټولو برعکس کړنې ترسره کوي او د ژورنالېزم او ژورنالېست مسلک ته سپکاوی کوي، ولې د امريکا له يرغل سره سم رسنيز ډگر تود شو؟ د يونان زېږولې او لويديځ پاللي ديموکراسۍ په بنسټيزو اصولونو کې د بيان ازادي يو بنسټيز اصل دی. لويديځ تل د ديموکراسۍ له دې اصل څخه پر اسلامي هېوادونو او جهادي غورځنگونو په بېلابېلو اړخونو کې د فشار راوړلو او د دوی په اړه د عامه اذهانو د پر ضد کولو په توگه کار اخيستی.

د امريکا له يرغل سره سم د همدې موخې د ترلاسه کولو لپاره امريکا په هېواد کې په خپل تمویل زرگونه بېلابېلې رسنۍ وزېږولي، ترڅو د تبليغاتي جگړې په

کوي، که داسې نه وي، نو په دوه طرفه جگړه کې تل د ملکيانو د وژنې پر مهال ولې پر مجاهدينو اچول کېږي؟ ولې د مجاهدينو د جهادي کړنو خبرونه له رسنيو نه خپرېږي او بالعکس د مقابل لوري د دوه متره پولچک د جوړونې يا د لس متره سرک د قير کولو خبر په پوره شور خپرېږي؟ ولې د بهرنيانو لخوا د سلگونو ملکيانو پر شهادت سترگې پټېږي او د بهرنيو يا کورنيو عسکرو لخوا د وژل شوي عبدالصمد روحاني د وژل شوي احمد اميد او سردار احمد پر په ډېره سپين سترگې پر مجاهدينو اچول کېږي؟ له بهرنيانو سره په روانه ديارلس کلنه مبارزه کې د ژورنالېستانو يو طرفه قضاوت اوس د ټولو سر په دې خلاص کړي، چې په هېواد کې ژورنالېستانو خپل حيثيت د پرديو د گټو لپاره تر پښو لاندې کړی او د ژورنالېزم په نوم د لويديځ د پوځو تبليغاتو خولې د حقيقت د پټولو په موخه غږېږي.

له اسلامي امورو ناخبري هم د ژورنالېستانو د يو طرفه قضاوت ستر لامل دی، ځکه که چېرې يو څوک له اسلامي امورو خبر وي، نو هيڅکله دا جرئت نشي کولای، چې د اسلامي شعارو پر وړاندې ودرېږي او يا پر حقيقت سترگې پټې کړي دا چې وايو ژورنالېستان حقيقت پټوی او پر ژبو يې د تمویل کوونکو خبرې خپرېږي، ددې ادعا د اثبات لپاره د روان کال د وري د شپاړسمې د ټولټاکنو په ورځ د مجاهدينو د بريدونو د خبرونو نه خپرول، د رای ورکونې د تشو مراکزو په ډکو مراکزو تعبیرول او د عبدالصمد روحاني، احمد اميد او سردار احمد د وژنې پر مهال پر مجاهدينو وراچول، هغه څه دی چې په اړه يې د ډېر لږ شعور لرونکي هم پوهېږي، چې اصل حقيقت څه دی او ژورنالېستانو ولې او څه ډول برعکس ښودلی.

نورې نورې زېږېدونکې رسنۍ د پيسو د لاس ته راوړلو او د خپلو کارکوونکو د معاش پوره کولو لپاره د مخکنيو پر تقليد روانې دي، ځکه نو د لويديځ د چوپړ په کولو کې دوی خپل ژوند ويني او د پيسو د حصول لپاره هره ورځ د يوې نورې رسنۍ ډېره ږدي.

د بهرنيانو له گډ يرغل سره سم په سيمه کې د ديموکراسۍ د غوښتنو پر وړاندې هر څه د بهرنيانو د ټوپک د شپېلۍ نښه وگرځېد او هر اوچتېدونکې غږ خپ کړای شو، پرځای يې په ډالرو د اخستل شويو افغانانو پر ژبه د بهرنيانو غږ پورته شو، د سيمې مطرح وگړي يا په ډالرو وپېرل شول او يا ووژل شول.

همدا گواښ خپلواکو ژورنالېستانو ته هم متوجه شو چې ځينو يې خپل ضمير وپلورنه او ځينې د مرگ او زندان له وېرې چوپ شول، نو ځکه د ژورنالېزم ډگر لويديځ مېشتو او لويديځ پالو ژورنالېستانو ته پاتې شو، هغوی د لويديځ د مدافع وکیل په څېر د لويديځ په غوښتنه د زهرجنو تبليغاتو خوله د سپېڅلو مجاهدينو د سپېڅلو کړنو پر مثني تعبیرولو پسې خلاصه کړه او د بهرنيانو يا د کرزي د ادارې هر تېري او ناوړه چلند يې مثبت تعبیر کړ. د ژورنالېستانو لخوا له بهرنيانو او د کرزي له ادارې د دفاع د کولو بل لامل دا هم دی، چې د دوی د رسنيو مالي سرچينه بهرنيان دي، نو د پيسو د لاس ته راوړلو لپاره ژورنالېستان کوښښ کوي، چې په خپلو رسنيو کې ترې دفاع وکړي، بل لامل دا هم دی چې د رسنيو په سروټو کې کمونيستي او اروپايي مفکوره لرونکو وگړو ځای نېولی او هغوی د لويديځ او د کرزي د ادارې په شتون کې خپل شتون ويني، نو ځکه يو طرفه قضاوت کوی او د ځان د بقا لپاره د بهرنيانو او کرزي د ادارې د مدافع وکیل په څېر ډول ترسره کوی د رسنيو دا ډول کړنې په سيستماتيکه توگه ترسره کېږي او تل په سيستماتيکه توگه د مجاهدينو پر وړاندې او د هغوی د سپېڅلو کړنو په اړه منفي تبليغات ترسره

اوضاع جهادی ولسوالی وردوج ولایت بدخشان

دانشی وقاد

3 روز بسیار نقاط مهم افغانستان را تصرف کنند اما هنگامیکه کاروان قشون سرخ متجاوز در دره وردوج میرسد، در منطقه امبه دزدان به مقاومت شدید مردم مجاهد این دیار روپرو میشوند و این مقاومت واستقامت تا مدت 27 روز طول میکشد و دشمن تلفات سنگین را متقبل شده تمام نیروهای خود را بخرچ داده سرانجام این دره را با شهید نمودن (100) مجاهد تصرف میکند و بعد از تصرف این نقطه استراتژیک دشمن میتواند ولسوالی های دیگر را به سهولت تصرف نماید و در زمان حکومت مزدور کمونستی مردم این دیار مجاهدت وفداکاری بی دریغ نمودند، بعد از مهاجرت کوتاه مجاهدین دوباره به این دیار واپس میشوند و در مدت کوتاه و کم تمام وردوج را فتح نموده و پوسته های مهم خلقیها را در ساحه، آواسه، ترنگ، یومل، باشند، واسترپ، صوفیان، وتیرگران، تصرف کردند. دشمن تلفات سنگین را متحمل شده تاب وتوان مقاومت را در سائر نقاط هم از دست دادند؛ سرانجام بعد از تجاوز قشون خونخوار امریکا و متحدین شان مردم این سرزمین آزادی خواه کمر همت را میبندند و در برابر این تجاوز و اشغال عملاً عازم میدان جهاد و تبرد میشوند که در ابتداء به اثر تحرکات علماء دینی مجاهدین از طریق مابین گزاری

وردوج سرزمین سرسبز و شاداب و دارای کوه های سربلک و جنگلات گوناگون و دریا و آبهای شیرین و صفامی باشد. دره وردوج به طور مستطیل از ولسوالی بهارک آغاز و به ولسوالی زیباک خاتمه می یابد که شرق آن پیوست است به ولسوالی زیباک؛ غرباً امتداد دارد به ولسوالی بهارک؛ شمال آن کوه های طولانی مملو از اشجار و بوته های مشرو غیر مشرحد فاصلی است بین ولسوالی وردوج و ولسوالی شهدا؛ جنوب این ولسوالی با کوه های طویل که در واقع دیواری است بین وردوج و ولسوالی جرم امتداد آن در حدود پنجاه کیلومتر بوده؛ و دارای (54) قریه است نفوس آن از (20) تا (25) هزار است؛ مدرسه دینی آن 5 باب؛ مکاتب آن 13 باب؛ لیسه متوسطه و ابتدایه است؛ و تعداد علماء آن (400) تن میباشد؛ مردم این سرزمین اکثر از راعت پیشه و مالدار است؛ ویژه گی خاص وردوج عبور شاهراه عمومی ابریشم و راه مواصلاتی ولسوالی های زیباک؛ اشکاشم؛ واخان؛ شغنان؛ سرحد پاکستان؛ چین؛ و تاجکستان، میباشد.

مردم وردوج بسیار بادیانت، تقوی داره مجاهد صفت و مجاهد پرور است چنانچه تاریخ گواه است که در زمان تجاوز قشون سرخ، روسهای وحشی توانستند در ظرف

اردوی اجیر کشته 12 دیگر اسیر و شمار زیادی اسلحه و مهمات مختلف النوع بطور غنیمت بدست راد مردان قهرمان در آمد قابل تذکر است که این نبرد یک ضربه سنگین و دندان شکن بر پیکر مزدوران و رمز موفقیت سرسپردگان راه حریت و آزادی در تاریخ کشور به ویژه در تاریخ زرین و ردوج محسوب می گردد؛ به تاریخ 2013/3/8: دو حمله وسیع و گسترده تعرضی دشمن در مربوطات قریه یخشیره ولسوالی و ردوج در اثر ضربات مؤثر مجاهدین به عقب رانده شد. در نتیجه شلیک ها و ان مجاهدین بر سنگر دهشکه دشمن سنگر باد دهشکه همه نابود گردید و در اثر فیرهای ثقیله دشمن بعضی از خانه های مسکونی مردم در قریه یخشیره خساره مند شدند؛ به تاریخ 2013/3/9: یک حمله وسیع دشمن نیز همانند سابق به یاری پرود گارد ریخشیره عقب رانده شد با تأسف در اثر توپ خانه و حملات ثقیله و حشیانه دشمن بر قریه یخشیره ولسوالی و ردوج در حدود 10 زن، کودک، و مرد شهید و مجروح گردیدند؛ به تاریخ 2013/3/14: در ولسوالی و ردوج در مربوطات قریه غنیو مدت دو ساعت با دشمن نبرد شدیدی به وقوع پیوست. در نتیجه تلفات سنگین به دشمن وارد شد و مجبور به عقب نشینی شدند؛ ..... به تاریخ 2013/3/15: در ولسوالی و ردوج، عساکر اداره مزدور حدود 300 خانواده مظلوم و متدین قریه یخشیره را جبراً و ظلماً و بسیاریه کمال وحشت و قساوت قلب در فصل سرما و هوای یخ به جرم همکاری با مجاهدین اخراج نمودند، این وحشت اجیران بر مردم عامه و مسلمان تابخشودنی و زیاد نارفتنی هست به تاریخ 2013/3/17: در ولسوالی و ردوج طی یک نبرد طولانی که در پایین قریه زو

در جاده های این ولسوالی دهاتن اشغالگران را روانه جهنم ساختند.

در نتیجه زحمات مجاهدین بتاريخ 2011 میلادی یک گروپ بسر کرده گی ملا شمس الدین، (منصور) وقاری فصیح الدین، صائب، علنا در برابر دولت اجیرجه گیری نموده و در منطقه باشند این ولسوالی میان پیروان حق و باطل درگیری صورت گرفت که منجر به زخمی شدن ملا منصور و شهید شدن ملا عبدالقهار گردید، دشمن نیز چند نفر از عساکر مزدور خود را از دست داد و مجبور به عقب نشینی شد و بتاريخ اوائل 2012 جنگ شدید در منطقه یخشیره میان مجاهدین امارت اسلامی و عساکر مزدور صورت گرفت، در این نبرد 8 عراده رینجره آتش کشانده شد بیش از 50 عسکر مزدور کشته، زخمی و اسیر گردید و در طی یک بماردمان اشغالگران وحشی در مقام راغک یخشیره 12 تن مجاهدین بمقام عالی شهادت نائل گردیدند و در اخیر 2012 ملا شمس الدین، منصور، توسط طیاره بی سر نشین شهید گردید، و نیز در یک عملیات شب هنگام اشغالگران در قریه استرپ یک عالم دین بنام مولوی محمد امین شهید گردید؛ به تاریخ 2012/10/10: در ولسوالی و ردوج در پی کمین مجاهدین در نزدیکی ساحه صوفیان بر قطار رینجرهای دشمن یک عراده رینجر با 4 پولیس سرحدی از بین رفت؛ به تاریخ 2012/3/2: در نتیجه کمین و یک حمله تاکتیکی مجاهدین غیور بر قطار و سایط اردوی مزدور در مربوطات قریه غنیو ولسوالی و ردوج 10 عراده موتر رینجر در اول غنیمت سپس 8 عراده آتربه آتش کشانیده شد و 2 دیگر را با خود بردند همینگونه 15 تن از سربازان

تاریخ/2013/3/24 مجاهدین قهرمان ولسوالی وردوج یک حمله وسیع و گسترده دشمن رادر مربوطات قریه صوفیان به عقب زدند و طی یک حمله هاوان بر تجمع عساکر کماند و در مربوطات قریه خسرو 12 کماند و کشته و شمار دیگر زخم برداشتند؛ به تاریخ/2013/3/25 در وردوج بعد از نماز شام در پی یک حمله مسلحانه مجاهدین بر عساکر اجیر سرحدی در ساحه کرسنگ ولسوالی متذکره 15 تن از مزدوران کشته و مجروح مقدار 12 میل اسلحه غنیمت گردید. به تاریخ/2013/3/26 در نتیجه حملات مجاهدین بر 2 پوسته دشمن در مربوطات قریه باشند 6 عسکر دشمن کشته و 5 تن دیگر زخمی گردیدند در این جریان 4 تن از مجاهدین مجروح و 2 تن به مقام بلند شهادت نائل گردیدند.

انالله وانا الیه راجعون

★: ډېر واره زارې قبرونه د رالوڅېدو په وخت موږ ليدلي، چې دننه پكې پراته مړي كاملاً روغ رمټ وي، داد خدای تعالی قول هم دی چې «شهیدان ژوندي دي» رحمان بابا هم وايي:

امانت به د لحد په منځ كې پروت وي
څوك چې اوسي امانت په دې دنيا

آغاز گردیده بود، دشمن زبون تحت محاصره و ضربات کوبنده مجاهدین دلیر امارت اسلامی قرار گرفتند در نتیجه این نبرد تاریخی 20 تن از عساکر اجیر ار دو پولیس کشته 10 تن دیگر شدید زخمی 2 عراده رینجر 1 عراده تانگ بطور کامل تخریب و در حدود 30 میل اسلحه مختلف النوع غنیمت گردید، در این نبرد خونین یک قومندان مجاهدین بنام امیر الله بادوتن دیگر شهید گردیدند، انالله وانا الیه راجعون؛ به تاریخ/2013/3/19 در ولسوالی وردوج مجاهدین غیور و دلیر این سرزمین حملات وسیع و گسترده ای را بر 7 پوسته امنیتی عساکر مزدور واقع در مربوطات قریه غنیو آب جال آغاز نمودند، در نتیجه همه آن 7 پوسته به نصرت پروردگار عالمیان بطور کامل فتح گردید، در این جریان 10 رینجر دشمن تخریب 2 عراده رینجر غنیمت سپس به آتش کشانده شد، همچنان در این نبرد 4 عسکر دشمن کشته 2 مجروح 12 تن اسیر گردیدند، و نیز 4 پاییه دهشکه و شمار زیادی اسلحه مختلف النوع غنیمت گردید؛ باقی عساکر مزدور همه فرار نمودند؛ به تاریخ/2013/3/21 مجاهدین قهرمان در ولسوالی وردوج یک عراده تانگ زری پوش دشمن رادر مربوطات قریه مرکان تخریب و به آتش کشانیده به تاریخ/2013/3/22 مجاهدین قهرمان ولسوالی وردوج یکبار دیگر همانند ضربات کوبنده قبلی از دوناحیه، قریه شیدآباد و آبجین، بر عساکر دشمن حملات وسیع را آغاز نمودند و به شکست فضحانه دشمن خاتمه یافت در نتیجه این نبرد تاریخی بیش از 50 عسکر اردو پولیس مزدور کشته بیش از 40 تن زخمی و در حدود 50 میل اسلحه مختلف النوع و شمار زیادی مهمات غنیمت مجاهدین گردیده، به

طالب د اسلامي امت شريکه تکیه

ابو عمر

بیعت لاسونه را اوږده کړل او د دې خاکساره خو باعزمه لوی انسان اطاعت یې د ځان ویاړ وګاڼه.

د کفرې متحد قوت له لوري د اسلامي نړۍ په بېلابېلو برخو کې د تاریخ ترټولو بد ظلمونه تکرارېږي، څوک یې ترخپله ورسه دفاع کوي او څوک یې د ځان دخلاصون په تمه د غلامۍ لپاره سرتېټوي، له یو ملګري سره مې د حج په مراسمو کې د برما کوم مسلمان سره سترې مه شې کړې وه، له پېژندګلوي وروسته ورته برمایي مسلمان ژړلي و او ورته ویلي و چې په افغانستان کې مې په طالبانو سلام وایه، ورته ووايه چې تاسې ته د ټولې نړۍ د مسلمانانو سترګې دي. طالب ته ځکه سترګې ور اوړي، چې د تاریخ ترټولو لویه قرباني پر مخ بیایي دا هر د عقل خاوند ته یو الهي نصرت ښکاري چې یو څوک په موټر سایکل راسپور دی او بل په ټانګ، د دواړو سره جنګ دی مګر سترې، ستومانه، زخمي او نا امید لاهم د ټانګ وال دی. طالب د نړۍ په مړو ملتونو کې سا پوه کړه او دایې عملاً ور ونښودل چې حق ورکول کېږي نه؛ اخیستل کېږي. په تېر څوارلس کلن جهاد کې د طالبانو پرلپسې زورور مقاومت، د ډېنمن له ډېریدو تنډو تبلیغاتو سره سره د دوی بې نمونې هماهنگي دوی د دې لایق کړل چې د نړۍ

په هېواد د تېري نږدې څوارلسم کال روان دی، پر اقتصادي او سیمه ایزو هدفونو سربېره د ښکېلاکګرو تر ټولو لومړی او لوړ هدف دغه و، چې په ګران هېواد کې د اسلام د مبین دین محکمې جرړې سستې یا هم له بېخه وباسي او د اسلامي امارت بې نمونې نظام ونړوي، د داخلي ګوډاګیانو په مټ یې امارت ونړاوه او له طالب سره د ډېنمنۍ تر سرلیک لاندې یې په ټول هېواد کې د مدرسې نوم ورک کړ، ږیره جرم شوه او اوږده لمن د ترهګرۍ سمبول یاده شوه، خو لا ښکېلاکګرو د خپلو شومو هدفونو لپاره د تطبیق شرایط برابرول چې د ولس له منځه د تکبیر غږونه پورته شول، تر سیتو بمونه راتاوشول، د موټر بم په چاودونو کې غوښې واورېدې او ډېنمن دې بې مثاله قربانیو ته وازه خوله پاتې شو.

په ټول هېواد کې د اسلامي امارت د باتجربه مشرانو په مشورو د ولس له منځه د هېواد دخپلواکۍ لپاره ځوانان د غوښو شیندلو ته تیار شول، د خویندو د عزت د ساتلو لپاره یې خپل سرونه وشیندل او داسې بې شاته قربانۍ یې ورکړې، چې عالیقدر امیر المؤمنین حفظه الله ته د نړۍ له ګوټ ګوټ ته لویو لویو مجاهدینو د

مگر په اسلامي امت کې لاداسې سترې هستۍ پرېمانه دي چې هغوی تش په نامه جغرافیوي ګرښې نشي سره بېلولای. ټول اسلامي امت سره یو جسد دی او د دې جسد شریکه تکیه سترې، ګرد وهلی، خو بې نمونې غیرتي طالب دی.

★ هغوی چې د هونسیارانو په خبرو باندې عمل نه کوي، او غوړونه ورته ږدي، نو یدی او بدمرغي به یې په برخه وي.

★ د سړیتوب خپلې نښانې دي چې هغه یې په کړو وړو کې څرګندېږي، لکه مېړانه صبر حوصله او هوډ.

★ ځینې خلک په رښتیا هم تګړه او هونسیار وي خو د خپل ځان ستاینه په خپله کړي، نو ټول ښه سړیتوب له لاسه ورکړي.

★ هونسیار هغه چې خپل همت لوړتیا او ځورتیا وپېژني.

★ په نړۍ کې د زور قدر کېږي غریب او کمزوري تل تر پښو لاندې کېږي، که ډېر ښه سړی هم شي خو چې بې ځواکه شي نو بیا خلک هره بده خبره درته کړي، خو که ځواکمن یې بیا درته بابا او غټ دادا وایي (سعدی)

اسلامپال ولسونه یې خپله شریکه تمه وېولي. رښتیا هم طالبان هغه څوک دي چې د ټولې اسلامي نړۍ لپاره قرباني ورکوي، ځکه چې که طالب څوکی غوښتلای نو په پیل کې به یې د امریکا و ناتو ټول شرایط منلي و، خو خپل حکومت به یې پرې نه خراباوه، مګر دوی ټولې کفرې نړۍ ته سینه سپرکړه او دا ورته ثابتوي چې عزت د بندګانو له لوري نه؛ د الله ج له لوري ورکول کېږي.

د ټولې نړۍ اسلامي حرکتونو ته طالبان د بایبلې اندلس دوروستیو سلګیو په وخت کې د غرناطې د بدر ډلګۍ ته ورته ښکاري، دوی اوس پوی شوي چې د عربي نړۍ په تېلو هغه څوک واکمن دي چې د امریکا په اشارو خوځېږي. ځکه خو اوس د اسلامي بریا او خپل عزت ساتلو لپاره طالب خپل وجود ګڼي او طالب هم دا ثابته کړې ده. چې نه به یې د زندانونو سوې کړېږي او نه به یې هم د په ټانګونو پسې تړل له خپل هدفه راوګرځوي. ځکه چې دوی د ټول اسلامي امت لپاره قرباني ورکوي. دوی هغه څوک دلته راګیر کړي چې که دوی د الله ج په مرسته دلته ورسره مقاومت نه وای کړي، نن به د برما غوندې مسلمانان په ټوله نړۍ کې ژوندې سوځول کېدل او امریکا به یې سوځونکي په شاتېول.

دا چې په هېواد کې ځینې سکولران او مرتدین د طالب د بدننامې لپاره هڅې کوي. هغوی اصلاً د اسلام په حاکمیت کې تاوان ویني، هغوی پوهېږي چې که اسلام حاکم شي بیانو قرآن د خوار او بډای، د زورور او کمزوري توپیر نه کوي، په ټولو یو ډول خپله پرېکړه عملي کوي، نو که طالب راشي، اسلام راځي او چې اسلام راشي، نو اسلام خو د غله لاس پرې کوي او په اوسني رژیم غل، زاني، شرابي، لوطي او د فسادهره نمونه سره راټول شوي دي، ځکه خو له طالبانو سره د ګوډاګیانو دښمني، غیر شعوري نه؛ بلکې شعوراً جاري ده.

په زړه پورې کیسه

مولوي عباس

وليد رضي الله عنه وويل چې: کاش ماته معلومه شي چې دغه په آس سپور تکره څوان څوک دی؟ په الله جل جلاله قسم دا ماته پیر بهادر او زړور معلومېږي، کله چې د مسلمانانو پوځ د کفارو پوځي پړاو ته ورنیږدي شو، نو نورو مسلمانانو ولیدل چې په آس سپور تن به په کفارو داسې ورغوته شو، ته وایې باز دی چې په مرغیو یې هجوم وروړ، د دې سپور حملو د دښمن په لیکو کې یوه غوغا جوړه کړه او په څو شېبو کې د مړیو انبارونه ولگیدل، جنگ په پوره شور او زور سره روان وو، هر مجاهد خپله مېړانه څرگندوله، خو دغه سپاره به بیا داسې حمله کوله چې دواړه خواوې به ورته هک پک پاتې شوې، د کفارو په لیکو کې به ورننوت او په خپله ورسره توره او نیزه به یې څلور پنځه کفار یو خوا بل خوا وغورزول، بېرته به د لښکر له منځه راووت او په پرلپسې ډول یې دغه عمل تکرار او د کفارو او ډیرو ناخبره مسلمانانو فکر کاوه چې دغه زړور تن یواځې حضرت خالد بن ولید کیدای شي، رافع بن عمیره په حیرانتیا سره له حضرت خالد بن ولید رضي الله عنه نه ویوېستل چې: دغه په آس سپور څوان څوک دی؟ حضرت خالد بن ولید رضي الله عنه ورته ځواب ورکړ: زه پخپله حیران یم چې دغه څوان به څوک وي؟ په دغه وخت کې د

حضرت خوله رضي الله عنها د حضرت ضرار ابن الازور رضي الله عنه خور ده، نوموړې یوه مجاهده او بهادره میړمن وه، د اسلام په تاریخ کې یې ځلاندې کارنامې ترسره کړي دي، دلته یې تاسو درنو لوستونکو سره یوه لنډه خو په زړه پورې کیسه شریکوم، په دې هیله چې د اسلامي امت هره مور او هره لور داسې غیرتي کارنامې ترسره کړي.

یو ځل په دمشق کې د کفارو سره جنگ وشو او حضرت ضرار ابن الازور رضي الله عنه ژوندی ونیول شو، په دې کار سره حضرت خالد بن ولید رضي الله عنه سخت په قهر و او مسلمانانو ته یې پر هغه ځای، چیرته چې حضرت ضرار بن الازور بندي و د عمومي حملې امر ورکړ، پخپله حضرت خالد بن ولید رضي الله عنه جنگي تړانې زمزمه کولې او مخ پر وړاندې روان و، ناڅاپه یې یو مخ پټی اس سپور ولید چې په لاس کې یې پرکیدونکې توره او ښایسته نیزه وه، د دغه سپور تگ او چالاکی نه حضرت خالد بن ولید رضي الله عنه ته د هغه جنگي پوهه ښه څرگندیده، سپور د زغرې د پاسه تورې جامې اغوستې وې چې ټول بدن یې په کې پټ و، په شین پټکي یې ملا تړلې وه او د نور پوځ نه وړاندې وړاندې ټپي په چټکۍ سره حرکت کاوه، حضرت خالد بن

شي په دې سره حضرت خوله رضي الله عنها و فرمايل چې زه به هم په دې حمله کې در سره يم، حضرت نافع رضي الله عنه فرمايي چې ما وليدل حضرت خوله رضي الله عنها د حضرت خالد بن وليد رضي الله عنه له څنگ ته په كفارو داسې سخته حمله وكړه. چې رومي كافرانو په خپلو منځونو کې وويل: كه چيرته ټول عرب داسې زړور وي؛ نو بيا موږ ته د عربو سره مقابله ناممكنه ده، په دې جنگ کې بيا حضرت ضرار ابن الازور رضي الله عنه روغ رمټ را خلاص شو.

((فتوح الشام))

★ ټوله نړۍ او په نړۍ کې هر موجود په شواخون (شب خون او تيري) لگيا دی په ټولو کایناتو کې جگړه روانه ده. خو انسان ته په کار دي. چې خپل انسانیت وپېژني. ځکه الله د ځمکې خلافت د چاد مرگ او شر اچولو لپاره نه دی ورکړی. بلکې انسان يې د خپل عبادت او د نورو انسانانو د خدمت لپاره مقرر کړی نو اوس که له خپل حد چې عبادت او خدمت دی بل لوري ته اوړي د سزا وړ جوړېږي.

★ هره ورځ د پښتنو ډيوې مري او پښتانه د تيارې په لوري ورتېل وهل کېږي.

★ ډېر واره ناپوهان له جنجاله ځانونه خلاصوي. خو نور هم پکې لوېږي، او بندېږي لکه لیونی اشعب چې په نفحت العرب کتاب کې يې کیسه شوې ده.

کفارو په لښکر باندې يوه بله زوروره حمله وشوه، حضرت خالد بن وليد رضي الله عنه د لښکر مخې ته ولاړ و، ناڅاپه يې په هغه تن سترگې ولگېدې چې د دواړو لښکرو توجه يې ځان ته را اړولې وه، ويې ليدل چې د سپور آس ټول په خولو کې لوند خيشت دی. خو سپاره لا هم همت نه و بايللی، په يوازې ځان به يې د څو-څو تنو رومي عسکرو مقابله کوله. سپور دومره زړورتيا وښوده چې يواځې به د كفارو منځ ته ننوت، څو تنه به يې مړه او ټپيان کړل، بيرته به داسې حالت کې راووت چې توره او نيزه به يې په يو وخت چلوله، يو څه وخت وروسته سپور د مسلمانانو لښکر ته راواپس شو، مسلمانانو وليدل چې هغه سپور يو ځوان نه، بلکې هغه د گلاب د گل يوه سره پاته وه، چې په وينو کې رنگ بنگ شوې وه، حضرت خالد بن وليد رضي الله عنه ورته و فرمايل: تا خپله غصه په كفارو سره كړه او د الله جل جلاله په لاره کې دې لوی جهاد وكړ، خو دومره راته ووايه چې ته څوك يې؟ ده هيڅ ځواب ورنكړ او بيا يې په كفارو د حملې اراده وكړه، حضرت خالد بن وليد رضي الله عنه ورته و فرمايل: اې د الله بنده!

ټول مسلمانان دې په نا ارامۍ او حيرانتيا کې اچولي دي، ته دومره بې پروا ولې يې؟ ځان وښايه اخر ته يې څوك؟ د خالد بن وليد رضي الله په اصرار باندې سپاره په بنځينه اواز سره ځواب ورکړ: ما د نافرمانۍ په سبب د ځواب ورکولو نه ډډه نه ده کړې، بلکې ماته شرم راځي، ځکه چې زه نارينه نه، بلکې يوه زنانه يم، زه د خپل زړه درد دې ميدان ته راوستې يم، حضرت خالد بن وليد رضي الله عنه ترې پوښتنه وکړه چې ته څوك او د چا خور يا لور يې؟ تقاب پوښ ورتله ځواب ورکړ: زه د حضرت ضرار ابن الازور خور خوله بنت الازور يم، د ورور له نيول كيدو خبره شوم؛ نو د امې وکړل چې تاسو وليدل حضرت خالد بن وليد رضي الله عنه چې دا خبرې واوريدې نو په ژړا شو او مسلمانانو ته يې وويل چې: د ضرار ابن الازور د را خلاصېدو بند وېست وکړئ، داسې حمله وکړئ چې په هر صورت وي، خو چې هغه را خلاص

دام المؤمنين ام الحكم زينب بنت جحش رضى الله عنها

حالات

ابو حمزه قاسم بن محمد الافغاني

ده، نوهغه د قريشو څخه بيرون قبيله ده چې هغې ته بني اسد بني خزيمه وايي او دوى د بني عبد شمس چې د قريشو يو خپل دی دهغوي حليفان دي يعنې دهغوي سره يې حلف (لاس نيوكه، تعهد) كړى وو.

ورونه يې:

د سيرت په كتابونو كې يې درې وروڼه ذكر كړي دي چې هغه په لاندې ډول دي:

۱- عبید الله بن جحش چې د جاهليت د زمانې څخه يې د حق تفتيش او تلاش كولو كله چې رسول الله صلى الله عليه وسلم د نبوت دعوى وكړه، نو اسلام يې راوړ او دخپلې ښځې سره يې چې ام حبيبة بنت ابي سفيان رضي الله عنها نوميدله حبشې ته هجرت وكړ بيا هلته بيرته د اسلام څخه واوښته او مرتد شو نصرانيت يې قبول كړ او په نصرانيت كې مړ شو، او ام حبيبة رضي الله عنها په خپل اسلام كلكه شوه بيا وروسته رسول الله صلى الله عليه وسلم په نكاح واخيستله.

۲- عید الله بن جحش رضي الله عنه چې ده هم په مکه مكرمه كې - مخكې له دې چې رسول الله صلى الله عليه وسلم دارالرقم بن ابي الارقم ته داخل شي - اسلام

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله اما بعد: د زينب بنت جحش رضي الله عنها په حالاتو كې مختلف بحثونه دي:

اول: دهغې نسب:

نسب يې په لاندې ډول دی:

ام المؤمنين زينب بنت جحش بن رثاب بن يعمر بن صبرة بن مرة بن كبيب بن غنم بن دودان بن اسد بن خزيمه الاسديّة.

ام المؤمنين زينب رضي الله عنها د پلار نوم جحش دی او د مور نوم يې: اميمة بنت عبد المطلب دی چې د رسول الله صلى الله عليه وسلم عمه ده، مور او پلار يې دواړه د اسلام څخه مخكې تير شوي دي يعنې اسلام يې نه دی راوړی او د بني اسد قبيلې او دمهاجراتو څخه ده يعنې دمكې مكرمې نه يې مدينې ته هجرت كړى دی.

فائدة: په عربو كې د بني اسد په نوم گڼې قبيلې دي، په قريشو كې هم بني اسد شته كومه چې دخديجة الكبرى او د عبد الله بن الزبير رضي الله عنه قبيله ده، هغه هم بني اسد دي ليكن هغه د قريشو يو خپل دی او هر چې زينب بنت جحش رضي الله عنها د كومي قبيلې څخه

السلام وو.

اودوي در رسول الله صلى الله عليه وسلم خخه پوښتنه وکړه چې ستانه وروسته به تاپسی زرخوک وفات کيږي نو هغه ورته وويل : چې دچالاس اوږدوي عائشة رضي الله عنها فرمايي :

مونږ ظاهري لاسونه اندازه کول نو په ټولو کې دسودة بنت زمعة رضي الله عنها لاس اوږدولیکن در رسول الله صلى الله عليه وسلم پسې نيږدې زينب بنت جحش وفات شوه نومونږ ته پته ولگيده چې در رسول الله صلى الله عليه وسلم مقصد دلاس اوږدوالي نه سخاوه اوزينب په ټولو بيبيانو کې ډيره سخي وه. په خپل لاس به يې وړي اوبدله اوبيا به يې هغه مال دالله په لار کې صدقه کولو.

اوبل فضيلت يې دادی چې دسورة الاحزاب اخير طرف اکثر آيتونه ددې په باره کې نازل شوي دي اود حجاب مسئله هم دهغې دقيصې په باره کې نازل شوې ده.

دهغې ديانت او دينداري :

زينب بنت جحش رضي الله عنها ډيره زاهده، اود ډيرو بنو صفاتو خاونده وه او په دې خبره باندې عائشة رضي الله عنها چې دزينب بن ده او په ټولو بيبيانو کې ددې دواړو ترمنځ ډير ښتوب و، خودهغې باوجود عائشة رضي الله عنها ددې صفت ذکر کوي او هغه فرمائي :

ان عائشة، زوج النبي صلى الله عليه وسلم، قالت:..... وهي التي كانت تساميني منهن في المنزلة عند رسول الله صلى الله عليه وسلم، ولم أر امرأة قط خيراً في الدين من زينب. وأتقى لله وأصدق حديثاً، وأوصل للرحم، وأعظم صدقة، وأشدّ ابتذالاً لنفسها في العمل الذي تصدق به، وتقرب به إلى الله تعالى، ما عدا سورة من حدة كانت فيها، شرع منها القينة..... رواه مسلم في صحيحه.

عائشة رضي الله عنها چې در رسول الله صلى الله عليه وسلم بي بي ده فرمايي :..... زينب هغه بي بي وه چې له ماسره په مرتبه کې مشابه وه (يعنې در رسول الله صلى الله عليه وسلم په بيبيانو کې زينب رضي الله

راوړي اوبيا يې هجرت کړی دی او په مدينه منوره کې اولنۍ جنده چې رسول الله صلى الله عليه وسلم دجهاد لپاره ترلې وه هغه يې عبد الله بن جحش ته ترلې وه چې بيا په هغې کې غنيمت هم نيول شوی وو او هغه يې په پنځه حصې کړو وړاندې تردې چې د خمس حکم نازل شي او په دغه غزوه کې صحابه کرامو دې ته دامير المؤمنين لقب ورکړی وو اوبيا په غزوه احد کې شهيد شو چې دغزوه احد ته يې مخکې ده او سعد بن ابي وقاص دعاء کړی وه چې عبد الله په کې ځانته دشهادت دعا غوښتې وه او کافرانو يې شکل مثله کړی وو او رسول الله صلى الله عليه وسلم بيا دحمزة رضي الله عنه سره - چې دا يې ماما کيدلو - يو ځای په يوقبر کې خښ کړ.

۳- ابو احمد الضير الشاعرو چې داهم صحابي و او په سترگو وړندوو، ددی سره شاعر هم وو او د زينب رضي الله عنها څخه يو څو ورځې وروسته وفات شو.

۴- يوه خور يې مشهوره ده چې هغه حمنة بنت جحش ده اود عبد الرحمن بن عوف رضي الله عنه ښځه ده او هغه زنانه ده چې په عائشة رضي الله عنها باندې کومو کسانو ته مت لگولی و نو يوه په کې دغه زنانه وه اود خپلې خور په خاطر يې داکار کړی و نو بيا رسول الله صلى الله عليه وسلم چې کله حد جاري کولو نو داتي هم (۸۰) دورې ووهله.

دهغې فضائل :

دزينب بنت جحش رضي الله عنها ډير فضائل دي يو دهغه فضائلو څخه يې داده چې در رسول الله صلى الله عليه وسلم بي بي او ام المؤمنين ده اود رسول الله صلى الله عليه وسلم دعمة لور ده.

همدارنگه دې به چې کله دخپلو بنو سره بحث کولو او خپل فضائل به يې بيانول نو وويل به يې :

تاسو خپلو خاندانو رسول الله صلى الله عليه وسلم ته په نکاح ورکړي ياستی اوزه الله جل جلاله خپل پيغمبر ته په نکاح ورکړی يم اود نکاح سفير يې جبر ايل عليه

مالونوته مه پاتې کوي ، راويه وايي : چې کال لانه ووپوره شوی چې هغه وفات شوه.

دهغې دزواج قبصه :

در رسول الله صلى الله عليه وسلم يو غلام وو چې زید بن حارثه رضی الله عنه نومیده. د ازیږد په ماشومتوب کې دخپل مورڅخه ورک شوی ووبیا د خدیجة الکبری رضی الله عنها وراره حکیم بن حزام په شام کې واخیسته اومکې مکرمې ته یې راوسته اوکله یې چې راوسته نوخپلې عمه خدیجة الکبری ته یې وویل :

چې مادشام څخه غلامان راوستي دي که ستا په کې کوم یو ته ضرورت وي نو تری وایېخله ، خدیجة الکبری رضی الله عنها ورڅخه زید بن حارثه واخیسته دا بیا دهغې سره ووکله یې چې در رسول الله صلى الله عليه وسلم سره واده وشو ، نو دخپل غلام یې رسول الله صلى الله عليه وسلم ته هدیه کړو ، رسول الله صلى الله عليه وسلم دخان سره اوساوه ، خپلوان یې ورپسې گرځیده ، چاورته وویل په مکه مکرمه کې دی ، هغوی ورپسې مکې مکرمې ته راغلل . کله چې در رسول الله صلى الله عليه وسلم سره مخامخ شول نو هغه ته یې وویل : چې دازمونږ وراره دی مونږ ته یې واپس کړه رسول الله صلى الله عليه وسلم ورته وویل :

دپته په اختیار وړکړو که تاسو سره تللو نو زه یې نه منع کوم او که په خپله خوښه پاتې کیده ، نو تاسو به یې په زوره نه بوځئ . هغوی وویل : داخوږه دانصاف خبره ده ، کله یې چې زید ته اختیار وړکړ ، نو هغه وویل : چې زه دخپل مولا سره حصاریرم اوتاسو سره نه ځم په دې خبره ورسره در رسول الله صلى الله عليه وسلم محبت نورهم ډیر شو ، ازاد یې کړ او بیا یې د مکې مکرمې خلک گواه کړل چې دا زما د خوی شانته شو ، نن نه پس به دازما خوی گنل کیږي ، نو دهغې ورځې وروسته به هغه ته خلکو زید بن محمد ویلو ، کله چې رسول الله صلى الله عليه وسلم پیغمبر شو نو ده پرې ایمان راوړو ، او په همدغه حال باندې پاتې وو ، رسول الله صلى الله عليه

عنها ماسره په مرتبه کې تیرېدې وه ، اومانه ده لیدلې یوه ښځه هیڅکله هم چې غوره وي په اعتبار د دین سره دزیتب رضی الله تعالی عنها څخه اوږه ویریدونکې دالله جل جلاله نه اوږه رشتینې په خبرو کې اوږه وصل کونکې وه خپلې لره اوږه صدقه کونکې اوسخت کړونکې (زحمت کونکې) وه دخپل خان لره په هغه کار کې چې دهغې په وجه به یې صدقه کوله او خان به یې الله تعالی ته پری نیرېدی کولو ، سوی ددی نه چې په هغې کې لږه غصه اوتیزی وه چې دهغې نه به یې بیرته زرجوع کوله . (دا حدیث امام مسلم په خپل صحیح کې نقل کړی دی) .

دهغې دزهد او سخا :

یو ځل عمر بن الخطاب رضی الله عنه هغې ته د بیت المال څخه دهغې سهم ورولیږه ، نو کله یې چې مال ولیده نو هغې دا خیال وکړو چې گویا عمر رضی الله عنه دپته ددی لپاره رالیږلی دی چې دایې تقسیم کړي ، نو هغې وویل : الله جل جلاله دی عمر رضی الله عنه ته بخښنه وکړي ، زمانه بغیر زما نوري خویندې (دیني خویندې) ډیرې ښې پوهیږي په تقسیم ددې مال باندې زمانه ، چا ورته وویل : دا ټول ستادي ، نو هغې سبحان الله کلمه ولوستله او خپل مخ یې پټ کړ او بیا یې وویل : په دې یو څادر واچوئ

اوبیا یې خپلې وینځې ته وویل :

ددې لاندې لاس داخل کړه اویوموتی ترې راواخله اوفلاني یتیمانوته یې ولیږه نویو موتی یې صدقه کولو تردې چې نیرېدې وي چې ټولې خلاصی شي نو هغې وینځې یې ورته وویل :

الله دی تاته بښنه وکړي قسم په الله په دې کې خورمونږ حق هم شته .

هغې ورته وویل : بس دا څه چې پاتې شول داستاسو شول ، نو هغه چې مونږ حساب کړې هغه (۸۵) درهمه وو ، بیا یې اسمان ته لاس پورته کړه او ویې ویل : ای الله را تلوونکي کال ته ماد عمر رضی الله عنه

زه ترهغې هيڅ نه كوم ترڅو چې استخاره مې نه وي كړي
نوهغه خپلې مصلې ته پاڅيدله نو الله تعالى دا آيت
كريمه نازل كړو:

فَلَمَّا قُضِيَ زَيْدٌ مِّنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاهَا لَعْنَىٰ لَا يَكُونُ عَلَى
الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا
وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا (37)

پس كله چې زید د هغې څخه خپل حاجت پوره
کړو نو مونږ ته په نکاح درکړه، دې لپاره چې نه وي په
مؤمنانو باندې تنګسيا په نکاح د پيښانو د مټېناګانو
کې، كله چې هغوی ترې خپل حاجت پوره کړي او وه کار
د الله تعالى کړی شوی.

نو رسول الله صلى الله عليه وسلم د هغې د اجازت څخه
بغیر د هغې گورته ورغی، همدا وجه وه چې زينب رضي
الله عنها به كله د نورو پيښانو سره خپل بنتوب
کولو او هر یی به خپل فضائل بيانولونودی به ویل:
تاسو خپلو خپلوانو په نکاح ورکړي یاستی اوزه الله جل
جلاله د اسمانو څخه پورته په نکاح ورکړي یم او داپه
پنځم کال د هجرت باندې وو.

د زينب رضي الله عنها ولیمه:

انس رضي الله عنه فرمائي:

رسول الله صلى الله عليه وسلم په یوې ښځې هم دومره
ښایسته او ډیره ولیمه نه ده کړې لکه چې په زينب بنت
جحش رضي الله عنها یې کړې ده، ثابت ورته وویل: په
هغې یې څه شی کړي وو؟

هغه وویل: هغوی ته یې ډوډی او غوښه ورکړې وه تردې
چې خلکونه پاتې شوه.

د بخاري په روایت کې ذکر دي چې: ګڼه یې پرې ذبحه
کړې وه.

د زينب رضي الله عنها ځوانی نوم:

امام مسلم په خپل صحيح کې حديث نقل کړی د زينب
بنت ابي سلمة رضي الله عنهما څخه هغې فرمائي دي:

زمانوم بره وو نو رسول الله صلى الله عليه وسلم هغه نوم
په ما باندې بدل کړ او زينب یې راباندې کېښود

وسلم ورته واده هم وکړ او د خپل پلاروینځه ام ایمن
رضی الله عنها یې ورته وکړه چې دهغې نه الله تعالى
اولادونه هم ورکړل اسامه رضي الله عنه او ایمن، كله
یې چې مدينې متوري ته هجرت وکړو نو هلته یې ورته بل
واده هم وکړ او د خپلې ترور لور زينب بنت جحش
رضی الله عنها یې ورته وغوښتله، زينب بنت جحش
رضی الله عنها او دهغې ورور د جاهليت د تقالیدو په
اساس دهغه نکاح بده وګڼله او دا یې ذهن ته راغله چې
دا ازاد شده غلام دی اوزه اصيله ښځه یم خور رسول الله
صلى الله عليه وسلم ورته ویل چې نکاح ورسره وکړه
او د سورة الاحزاب دا آيت كريمه نازل شو:

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قُضِيَ إِلَيْهِمَا أَمْرًا أَنْ
يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ
ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا (36) سورة الاحزاب.

نوهغه د زید سره نکاح ته راضي شوله، لیکن د واده نه
وروسته هم د دوی کور چوپړ نه شول او زينب رضي الله
عنها به سختي کوله چې په دې وجه باندې د زید خوښه
نه وه او غوښتل یې چې طلاق ورکړي. خور رسول الله
صلى الله عليه وسلم به منع کولو او دهغه سره په زړه کې
دا خطر وه، هسې نه چې الله تعالى ماته امر وکړي چې
ته یې په نکاح واخله او بیا په خلک راپورې خبری کوي
چې دخپلې اینګور سره یې نکاح وکړه ددې وجې نه قران
کريم هغه آيت نازل کړو:

وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ
زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى
النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ.... (37) سورة الاحزاب.

نوزید بن حارثه رضي الله عنه طلاق ورکړو كله یې چې
عدت پوره شو نو رسول الله صلى الله عليه وسلم زید ته
ووویل: ورشه او زما لپاره یې غوښتنه وکړه، زید رضي
الله عنه وایي: كله چې راته رسول الله صلى الله عليه
وسلم دا خبره وکړه نو هغه زما په زړه کې ډیره لویه شوه
او زه ورغلم، او دروازې طرف ته می شاوړوله او ما ورته
ووویل: ای زينب! رسول الله صلى الله عليه وسلم زه تاته
را لیدلی یم او ستا تذکره یې کوله، هغې راته وویل:

داسی خبری راتللی، در رسول الله صلی الله علیه وسلم بیبیانېدوه برخې وې په یو جماعت کې عائشه، حفصه، صفیه، سوده رضی الله عنهن وې او په بل جماعت کې زینب، ام سلمه، ام حبیبه، جویریة وه خلکو ته دا معلومه وه چې رسول الله صلی الله علیه وسلم دعائشه سره ډیر محبت کوي، نو چا به چې هم په گاوند یا نوکې رسول الله صلی الله علیه وسلم ته څه خوراکی شيان هدیه کول نو د عائشه د نوبت په ورځ به یې رالېږل. د رسول الله صلی الله علیه وسلم بیبیانې راجمع شوي او ام سلمه رضی الله عنها ته یې وویل:

ته رسول الله صلی الله علیه وسلم ته ووايه چې که څوک زمونږ کور ته هدیه رالېږي، نو هر ورځ یې چې خوښه شي رالېږي دي او دعائشه ورځ دی نه خاص کوي دا خبره ام سلمه رضی الله عنها رسول الله صلی الله علیه وسلم ته وکړه هغه څه جواب ورکړو بیبیانو ورته وویل: بیایې ورته ووايه، هغې ورته دري ځله دا خبره وکړه، نو په دریم ځل رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته وویل: ماته دعائشه په باره کې تکلیف مه راکوه قسم په الله زه چې کله د بیبیانو سره په بستره کې یم نو وحی نه راځي مگر دعائشه رضی الله عنها په بستره کې چې یم راځي، نو ام سلمه رضی الله عنها وویل: الله ته مهې دی توبه وي چې زه د الله رسول ته تکلیف ورکړم. بیبیانو بیافاطمه رضی الله عنها راوغوښتله او هغې ته یې وویل: چې ته رسول الله صلی الله علیه وسلم ته ووايه هغه راغله او د رسول الله صلی الله علیه وسلم سره یې خبره وکړه هغه صلی الله علیه وسلم ورته وویل:

ای لورې! ته دهغه چا سره محبت نه کوي چې زه ورسره محبت کوم؟ هغې وویل: ولي ته یار رسول الله!

هغوی بیایې زینب بنت جحش رضی الله عنها راولېږله هغه چې راغله سختی سختی خبری یې وکړې او عائشه ته یې هم خوله ورواچوله رسول الله صلی الله علیه وسلم ناست ووعائشه ته یې کتل چې هغه څه وایي، په دی کې عائشه رضی الله عنها پوه شوله چې رسول الله صلی الله

او همدارنگه زینب بنت جحش په رسول الله صلی الله علیه وسلم داخله شوه او دهغې نوم هم ېره وه، نو رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته نوم بدل کړ او زینب یې پری کېښودلو.

د حجاب نزول:

د حجاب مسئله هم د زینب بنت جحش متعلق نازل شوی دی په حدیث کې راځي انس رضي الله عنه فرمائي دي: کله چې رسول الله صلی الله علیه وسلم د زینب سره نکاح وکړه نو قوم یې ولیمې ته راطلب کړو، کله چې دخوراک څخه فارغ شول، رسول الله صلی الله علیه وسلم پاڅیده دی لپاره چې داخلک هم پاڅي، نور خلک هم ورسره پاڅیدل یو درې کسان پاتې شول کیسې یې کولې رسول الله صلی الله علیه وسلم دکور څخه ووتلو لږ وروسته چې راغی گوري چې کسان همغه شانته ناست دي. رسول الله صلی الله علیه وسلم بیرته ووتلو نو په دې کې هغه کسان پوه شول هغوی پاڅیدل اولارل رسول الله صلی الله علیه وسلم ته ما خبر ورکړو چې خلک ووتل، رسول الله صلی الله علیه وسلم چې بیرته راغی ماغوښتل چې داخل شم نو پرده یې رازوړنده کړه او دا ایت نازل شو:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرٍ نَظِيرٍ لِإِنَاءٍ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تُنْكِحُوا زَوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا (53) إِنْ ثُبُودُوا شَيْئًا أَوْ تُخَفَوْهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا (54).

دهغې بننوب دعائشه رضی الله عنها سره:

کله چې دیوانسان دوه یا زیاتې ښځې وي نو هغوی په خپل منځ کې بتنوب کوي او دیوبل سره خلاف کوي دا دهغوی په طبیعت او مزاج کې اغول شوي خبره ده نو د رسول الله صلی الله علیه وسلم بیبیانو ترمنځ به هم کله

الله صلى الله عليه وسلم ته شربت جوړولو نو په دې به وخت لگیده . نو عائشه رضي الله عنها او حفصة رضي الله عنها په خپل منځ کې مشوره وکړه چې دهرچا کور ته راغی نو هغه به ورته ووايي : يا رسول الله ستاد خولی څخه دمغافرو بوی راځي - مغافير يو قسم ته بوټی دی چې دشهد و مچي . پری کيني ، نو دهغه بوټي خوند بيا په شهدو کې هم راځي - نو کله چې دعائشه کور ته ورغی هغې ورته دا خبره وکړه . رسول الله صلى الله عليه وسلم ورته وويل :

ماخو مغافيرنه دي خوړلې خو دزينب سره می شهد ځکلي دي او نور به يې نه ځکم ، خو ته به چاته ته رايې او کله چې د حفصه کور ته ورغې هغې هم ورته دغه خبره وکړه نو هغې ته يې هم همغه خبره وکړه کومه يې چې عائشه ته کړې وه او دايې ورته وويل : دا خبره چاته مه کوه هغوی يو بل ته دا خبره وکړه نو الله جل جلاله سورة التحريم نازل کړو او رسول الله صلى الله عليه وسلم ته يې وويل : ولې هغه شی په ځان حراموي چې الله درته حلال کړي دي او دکفارې امر يې ورته وکړ او عائشه او حفصة رضي الله عنهما ته يې عتاب (ملامتيا) ورکړه . (بخاري وغيره) .

زينب رضي الله عنها موقف دعائشه دتهمت په باره کې :

حديث کې راځي عائشه رضي الله عنها فرمايي : رسول الله صلى الله عليه وسلم زمانه تعلق دعلی بن ابی طالب ، اسامة ، اوبريرة ، او زينب بنت جحش څخه پوښته کړې وه چې ستا په عائشه څه گومان دی ، هرچا خپله مشوره ورکړه ، کله يې چې زينب رضي الله تعالى عنها ته وويل : چې ستا څه رايه ده ؟ هغې وويل : احمی سمعی وبصری يا رسول الله .

زه دخپلو غوږونو او سترگو حفاظت کوم يعنې ما په کې څه عيب نه دی ليدلی ، عائشه رضي الله عنها وايي :

عليه وسلم زمانه خواب ورکولو نه خفه کيږي . نو هغې ته يې مخ ورواړولو او داسی څه يې ورته وويل : چې دهغې په خوله کې يې لارې وچې کړی رسول الله صلى الله عليه وسلم عائشه رضي الله تعالى عنها ته وکتل او ويې ويل : دادا بوبکر لور ده . (بخاري وغيره) .

د رسول الله صلى الله عليه وسلم خفه کېدل دزينب بنت جحش څخه :
يو ورځ رسول الله صلى الله عليه وسلم زينب بنت جحش ته وويل :

دا خپله يوه اوښه دې خپلې خورصفیه رضي الله عنها ته ورکړه ، دهغې اوښ کمزوری دی هغې وويل : دې يهودی ته يې ورکړم . په دې خبره ترې رسول الله صلى الله عليه وسلم خفه شو تر يوې مياشتې پورې يې کور ته ورغی ، مياشت وروسته بيا ورغی زينب رضي الله عنها وايي ما خپله بستره اوچته کړې وه ، ځکه زه د رسول الله صلى الله عليه وسلم دراتلو څخه مایوسه شوې وم ، اوږه مې اغېل چې په دې کې مې ديو سړي سوري وليده ما وويل چې داسوری به دچاوي ، دلته خو څوک نه راځي او رسول الله صلى الله عليه وسلم خو خفه دی چې ومې کتل رسول الله صلى الله عليه وسلم وو ، هغه گت چې ما پرولی وو په خپل لاس يې رابنکته کړ او پکې کښناست ، زينب بنت جحش رضي الله عنها فرمايي : مادپرې خوشحالي نه خپله هغه وينځه (خادمه) چې ماسره وه او ما به د رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه پتوله هغه مې رسول الله صلى الله عليه وسلم ته هديه کړه . (مسند احمد) .

دشهد وقيصه :

حديث کې راځي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم به هرماژديگر په ټولو بيسانو گرځيده او بيا به يې شپه هغې ښځې کور ته وروړه چې دچاسره به يې ټوټ وو ، خود زينب رضي الله عنها سره به لږ ډير کيناسته ، ځکه هغې سره شهد وو ، دهغه شهدو څخه به يې رسول

للہجرة الموافق:
۲۰۱۴/۱۴/۱۳ م.

★ په زور د چا ملگرتيا نه ترلاسه کېږي، ځکه چې په زور خو به خلکو غلامان ساتل، يا هم خناور خلک د ځان لپاره ساتي، پښتانه هم وايي، په زور کلي نه کېږي.

★ د هر هغه چا چې له ښو او هوښيارو خلکو سره اړيکه پرې شي، په بدمرغي او بدبختۍ ککړ شي او ذلت يې په نصيب شي.

★ روڼ زړه «روشان دل» د الله تعالی له خوا لوی نعمت دی هغوی چې روڼ زړه لري او د ښه زړه څښتنان دي هر کار به يې سم وي او هره لاره به يې رڼا وي.

هغه الله څو دخپلې تقوی په وجه وساتله او خور يې حمنة بنت جحش ددی له خاطرې په ماتهمت ولگولونو هلاکه شوم په هغه خلکو چې هلاک شول يعنی په دی نقصان کې واقع شو او حد پرې جاري شو. (بخاري وغيره).

درينب رضی الله تعالی عنها ټول مرويات :
درينب رضی الله تعالی عنها څخه ټول (۱۱) احاديث نقل دي، دهغې درواياتو دکموالي وجه داده چې هغه ژروفات شوی او ډيره نه ده پاتې شوې، ځکه ترې صرف (۱۱) احاديث نقل دي.

زينب بنت جحش رضی الله عنها وفات :
حديث کې راځي عائشة رضی الله عنها فرمايي: مونږ د رسول الله صلی الله عليه وسلم څخه پوښتنه وکړه چې په مونږ کې به په تاپسې څوک ژر وفات کېږي، رسول الله صلی الله عليه وسلم وويل: دچا چې په تاسو کې لاس اوږد وي، نومونږ هر يوې خپل لاس اندازه کولو، په ټولو کې د سوده بنت زمعه رضی الله عنها لاس اوږد وو، بيا د رسول الله صلی الله عليه وسلم پسې ژر زينب بنت جحش وفات وشو نو مونږ ته پته ولگيده چې د رسول الله صلی الله عليه وسلم مقصد د لاس اوږدوالي نه صدقه گول دي او زينب بنت جحش به په خپل لاس کار کولو او دهغې څخه به يې صدقه کوله. (صحيح البخاري، صحيح مسلم).

مؤرخينو ليکلي دي: چې زينب رضی الله عنها د عمر بن الخطاب رضی الله عنه په خلافت کې په (۲۰) يا (۲۱) هجري کال باندې د (۵۳) کالو په عمر وفات شوه. و صلی الله تعالی علی خير خلقه محمد وآله واصحابه اجمعين.

وكتبه اخوكم في الله العبد الفقير الى الله تعالى:

ابو حمزة قاسم بن محمد الافغاني.

وانتهى من كتابته يوم الاحد بتاريخ: ۱۴۳۵/۲/۱۳

د محترم مولوي صيب محمد نعيم احمدي ژوند ليک

مولوي امان الله حسن

شهيد مولوي صيب بياڅه درسونه په نورو مدرسو کې وويل. په کال ۱۳۷۲ هـ ش کې يې يو وار بيا په حقانيه مدرسه کې داخله وکړه او په همدغه کال يې د تکميل کتابونه په ياده مدرسه کې وويل. په همدې کال د اسلامي امارت د مجاهدينوله لوري د جلال اباد ښار فتح شو.

شهيد مولوي صيب چې له جهاد سره ډېره زياته مينه لرله، له څه ملگرو سره يوځای د جلال اباد ښار ته تشکيل وکړ او هلته يې د جهاد په گرمو سنگرونو کې شپې او ورځې تېرولې.

په دې سفر کې له مولوي صيب سره الحاج حافظ عبد القدیر حقاني هم ملگری و، حافظ صيب ته مې د دې سفر په هکله معلومات وغوښتل؟ هغه داسې معلومات راکړل، ما او شهيد مولوي صيب دوه مياشتې په جلال اباد کې تېرې کړې. چې بيا د کابل ښار د اسلامي امارت د مجاهدينوله خوا فتح شو، له ملگرو سره يوځای مونږ هم د کابل ښار په لور روان شو؛ کله چې کابل ښار ته ورسېدو هلته له څه وخت تېرولو وروسته زمونږ تشکيل د کابل شمال لور ته، چې دا وخت د جگړې لومړۍ کرښه وه وشو، په شمالي سيمه کې له دښمن سره ډېرې خونړۍ جگړې وشوې، د

شهيد مولوي محمد نعيم احمدي د حاجي ملا نور احمد زوی د کندز ولايت د چهاردرې ولسوالۍ د حاجي امان الله د کلي اوسيدونکی او په کال ۱۳۵۲ ل کې زېږېدلی ؤ. کله چې روسانو په گران هېواد (افغانستان) باندې يرغل وکړ، شهيد مولوي صيب له خپلې کورنۍ سره په کال ۱۳۶۳ هـ ش کې گاونډي هېواد پاکستان ته هجرت وکړ. هلته د جلاله په کيمپ کې له يوې مياشت اوسېدو وروسته د پنجاب په مشهور کيمپ مياوالي کې يې د زندگۍ شپې او ورځې تېرولې.

دیني زده کړې:

شهيد مولوي صيب لومړنۍ زده کړې په همدې کيمپ کې په يوه ديني مدرسه کې، چې د حرکت گوند له لوري جوړه شوې وه پيل کړې. وروسته بيا شهيد مولوي صيب د نورو سبقونو ويلولپاره مسکين کيمپ ته کډه وکړه او هلته يې په يوه مدرسه کې خپل درسونه شروع کړل.

په کال ۱۳۶۹ هـ ش کې شهيد مولوي صيب په دارالعلوم حقانيه کې داخله وکړه او هلته يې دويمه درجه شروع کړه، چې بيا يې تر پنځمې درجې پورې خپل درسونه په همدې مدرسه کې وويل.

د فراغت سندونه يې تر لاسه کړل.

شهيد مولوي صيب ياده مدرسه په ډېرو ستونزو او خواريو جوړه کړه. درسونه يې په کې پيل کړل. په لومړي سر کې له شهيد مولوي صيب سره گڼ شمېر طالبان ډېره شول. له ابتدايي کتابونو نيولې ان تر دورې پورې کتابونه په کې د شهيد مولوي صيب په گډون د نورو استاذانو له لوري تدریس کېدل، خو زيات شمېر طالبان به د شهيد مولوي صيب په درسونو کې گټېناستل. شهيد مولوي صيب په ټولو فنونو کې ډېر شهرت درلود، خو په فقه، نحو، منطق، معاني، د قران کریم په تفسير او د حديثو په کتابونو کې يې خورا زيات شهرت درلود، سربېره پر دې شهيد مولوي صيب ډېر بنسکلی او په زړه پورې بيان (تبليغ) درلود، چې په کومو مجالسو کې به شهيد مولوي صيب بيان شروع کړ، نو په اورېدونکو کې به يې يو احساس او انقلاب را پيدا کړ، مړه او بيده زړونه به يې راويښول، چې په نتيجه کې به يې د هغې موضوع لپاره گڼ شمېر لارويان پيدا کړل.

شهيد مولوي صيب ډېر کلونه په خپله مدرسه کې کتابونه تدریس کړل، او گڼ شمېر شاگردان يې وروزل. کله چې امريکا او متحدينو يې په گران هيواد (افغانستان) يرغل وکړ، علماء کرام او دين دوسته خلک په يو او بل نوم شکنجه او ځورول کېدل، نو شهيد مولوي صيب هم څو ځله د گوډاگي حکومت له لوري وځورېد، چې بيا شهيد مولوي صيب د ځينو مخلصو دوستانو په مشوره او خوښه خپله مدرسه او کلی پرېښود، او د علي اباد ولسوالۍ مربوط د لاله ميدان د کلي په يوه مدرسه کې طالبانو ته درسونه شروع کړل، څو کاله شهيد مولوي صيب په همدې مدرسه کې پرلپسې تدریس وکړ، وروسته بيا شهيد مولوي صيب پاکستان ته لاړ او هلته يې د اکوړه ختيک په کيمپ کې د فيض القرآن په مدرسه کې د څه وخت لپاره تدریس وکړ، او بېرته خپل گران ټاټوبي

اسلامي امارت مجاهدينو تر سالنگونو پورې سيمه فتحه کړه. البته دا سيمه د دښمن تر اغيز لاندې وه، چې ولس يې د اسلامي امارت مجاهدينو پر ضد ولمساوه. په نتيجه کې خلکو او دښمن مجاهدين محاصره کړل. گڼ شمېر مجاهدين، چې شمېر يې ۱۵۰۰ تنو ته رسېده دښمن بنديان کړل، په بنديانو کې شهيد مولوي صيب او حافظ عبدالقدير هم شامل و، تر يو مياشت بند تېرولو وروسته د دښمن د ځنو بنديانو په تبادله کې راخوشي شول.

شهيد مولوي صيب په کال ۱۹۹۸ زېږديز چې له ۱۴۱۹ ق سره سمون خوري، د لويې دورې لپاره حقانيه مدرسه کې داخله وکړه، او د مبارکو احاديثو مشهور کتابونه يې په ياده مدرسه کې وويل، او په ټولو امتحانو نوکې مولوي صيب ښې نمرې تر لاسه کړې، د همدې کال په پای کې د نورو فاضلانو په کتار کې شهيد مولوي صيب ته هم د يادې مدرسې د مشايخو او راغلو مېلمنو له لوري د فضيلت پگړۍ د شانداره او ښکليو مراسمو په پای کې ور په سر کړل شوه.

تدریس او علمي خدمتونه:

شهيد مولوي صيب د طالبۍ پر مهال هم گڼ شمېر کتابونه تدریس کړي و. کله چې فارغ شو او د زيات مسئوليت احساس ورسره شو او له طالبۍ او فراغت نه وروسته يې د وخت د توپير احساس وکړ، نو هغه يې وکړ، چې خپل پلرني کلي ته کډه وکړي، شهيد مولوي صيب خپل کور او کلي ته لاړ، او هلته يې د يوې ديني مدرسې د بنسټ ډېره کېخوده، او نوم يې ورته نجم المدارس غوره کړ.

شهيد مولوي صيب له څو نورو مولوي صيبانو سره په ياده مدرسه کې درس پيل کړ، او تر څنگ يې د حفظ يوه شعبه هم په ياده مدرسه کې جوړه کړه، چې گڼ شمېر دقران کریم د حفظ تربيو خپله تنده په کې ماته، او د قران کریم ملغلرې يې په خپلو مبارکو سينو کې وپيلې، او

جهاد په گرمو سنگرونو کې شپې او ورځې تېرولې. له څه جهادي خدمتونو وروسته بېرته پاکستان ته ستون شو او په خپلو درسونو یې شروع وکړه. کله چې بیا جلال اباد د اسلامي امارت د مجاهدينو له لوري ونیول شو، دغه مهال شهید مولوي صیب په حقانيه مدرسه کې د تکمیل کتابونه وبل، چې بیا په یو تشکیل کې یاد ولایت ته لاړ او هلته په جهادي چارو کې له خپل ملگرو سره بوخت و.

په کال ۱۳۷۵هـ ش کله چې د گران هېواد افغانستان پلازمېنه (کابل) د اسلامي امارت د مجاهدينو له لوري ونیول شو، نو شهید مولوي صیب هم په دې جگړه کې برخه درلوده، چې بیا په همدې کال شهید مولوي صیب د سالنگونو په سیمه کې د دښمن له لوري ونیول شو، له څه مودې بند تېرولو وروسته بیا د دښمن د بنديانو په تبادله کې راخوښې کړای شو.

هغه مهال چې کندز ولایت د دښمن له لوري ګلګ محاصره و او ځمکنۍ لارې یې ټولې د دښمن له خوا تړل شوې وې، یواځې د هوا له لوري به د مجاهديتو اکمال کېده. دغه مهال شهید مولوي صیب د اسلامي امارت له مجاهدينو وروڼو سره بې ساري قربانۍ او همکارۍ وکړې.

اوس مهال هم شهید مولوي صیب خپله سیمه کې فعاله ډلگۍ لري، چې د مولوي صیب له شهادت وروسته د دې ډلگۍ سرپرستي د ده د یو تکړه ملګري (مظلوم) پر غاړه ده، چې الحمد لله په جهادي امورو کې فعاله ونډه لري.

د شهید مولوي صیب خدمتونو ته لږه کتنه: کله چې کندز ولایت د اسلامي امارت مجاهدينو له لوري ونیول شو، شهید مولوي صیب د چهاردرې ولسوالۍ د علماؤ د شورۍ د مرستیال په صفت خدمت وکړ، چې له څه مودې خدمت وروسته مشرانو دې د علماؤ د شورۍ د رئیس په صفت په دنده وگماره. له څه مودې خدمت وروسته نوموړی د بغلان ولایت

(افغانستان) ته ستون شو. شهید مولوي صیب نور د مناسبه وگڼله چې درس او تدریس د څه مودې لپاره ودروي، او په نسکاره توګه د کفارو پر ضد ولسوال جهاد پیل کړي، او د الله پاک عظیمه فریضه (جهاد) پر ځای کړي، چې بیا شهید مولوي صیب د جهاد سنگرونه تاوده کړل، ډېر کسان یې د جهاد لپاره برابر کړل، چې وروسته به د شهید مولوي صیب د جهادي کارنامو کې پرې وغږېږو.

د شهید مولوي صیب شاگردان: شهید مولوي صیب ګڼ شمېر شاگردان روزلي او تربیه کړي و، چې شمېر یې زرګونو ته رسېږي، د ځینو مشهورو شاگردانو یادونه یې دلته مناسب بولو، د اسلامي امارت له لوري د کندز ولایت لپاره نومول شوی والي مولوي صیب عبد الرحمن چې دا مهال د پلچرخي کرغېرن زندان د پنډو تر شا د ژوند شپې او ورځې تېروي، مولوي صیب اسد الله چې یو کال یې د اسلامي امارت له لوري د کندز ولایت د والي او څو کاله یې د معاون په صفت دنده ترسره کړې، د اسلامي امارت له لوري د بغلان ولایت لپاره نومول شوی والي ملا رحمت الله چې په محمد مشهور دي، قاري صیب عبد الواحد چې دا مهال د کندز ولایت د نظامي کمیسون د مشر په صفت خدمت کوي، مولوي صیب سید رحیم رحمانی، مولوي صیب عبد المان نیازی، مولوي صیب احسان الله او نور...

د شهید مولوي صیب جهادي کارنامو ته لږه کتنه: شهید مولوي صیب له وړکتوبه له جهاد سره ډېره مینه لرله، په کال ۱۳۷۶هـ ش کله چې د خوست ولایت د اسلامي امارت د اتلانو له لوري فتحه شو، دغه وخت مولوي صیب په داو العلوم حقانيه کې پنځمه درجه وبله، چې بیا د رخصتیا نو پر وخت په یو تشکیل کې شهید مولوي صیب یاد ولایت ته ولاړ، او هلته یې د

هېره دې ته وي چې شهيد مولوي صيب پنځه اولاده
(دوه زامن او درې لوڼه) تر شا پرېښودل، چې يوزوی
(احمد) يې په دارالحفاظ حقانيه کې د الله د سپېڅلي
کلام پر حفظ مشغول دی.

★: بې همته خلک د نورو خلکو په کارونو
او تورو باندې غوږېږي، خو خپله هېڅ توره
او کار نشي کولای.

★: ليوه شپون نه جوړېږي، خو موږ ليوان
شپانه کړي دي او ټول وطن يې د تباهي په
لوري روان کړی دی هم مو قومي هم مو
ديتي ملايان هم مو سياسي پوهان په
حقيقت کې ليوان دي، او د انسانيت خرمن
يې په ځان را اچولي ده.

★: هوښيار سپړی د دښمن نه دوست
جوړوي او ناپوه خپل ملگری دښمن کړي.

★: دومره برمته (گروه) ږده چې د اوښتلو
په وخت يې زغم لري.

★: بنه خلک وايي (اعوذ بالله من الکفر
والدين).

لويه خدايه له کفر او پور څخه پناه غواړم،
يقيناً کفر او قرضه ډېر سخت او ناوړه دي.
(سعدی)

ميکانيزې درئيس په صفت په دنده وگمارل شو، چې په
ډېر اخلاص او صداقت سره يې دنده پر مخ بېوله.
کله چې د امريکا له يرغل وروسته د الله په فضل سره د
اسلامي امارت مجاهدينو يو ځل بيا د گران هېواد
ډېرې سيمې تر خپل کنترول لاندې راوستې. شهيد
مولوي صيب د اسلامي امارت د معارف د محترم وزير
له لوري د کنډز ولايت د معارف د مسؤول په صفت په
دنده وگماره، چې بيا شهيد مولوي صيب د معارف په
څانگه کې په نوموړي ولايت کې ډېر په ژبه پورې
خدمتونه وکړل.

په ټولو مکاتبو کې يې د اسلامي امارت درسي نصاب
په بشپړه توگه جاري کړ او په هر کلي کې يې د قران
کريم د زده کړې لپاره حلقې جوړې کړې، چې د تکړه
استادانو له لوري اداره کېدې.

وخت په وخت به د ولسواليو د معارف مسؤولينو
ديادومکاتبو او حلقو کلکه څارنه کوله.

کله چې د اسلامي امارت د معارف مشرانو د معارفو
په برخه کې د شهيد مولوي صيب نه ستړي کېدونکي
خدمتونه وکتل، نو بيا يې شهيد مولوي صيب د ټولو
شمالي ولايتونو د معارف د عمومي مسؤول په صفت
په دنده وگماره. شهيد مولوي صيب د شهادت تر وخته
پورې د خپل ولايت د معارف په خدمت بوخت و.

شهادت يې:

شهيد مولوي تېر کال د لوی نظامي کميسيون له لوري
د مزار شريف د مجاهدينو د حال احوال لپاره له يو بل
ملگري سره ياد ولايت ته سفر وکړ. څه وخت چې شهيد
مولوي صيب هلته له مجاهدينو سره تېر کړ، د فيض
اباد په ولسوالۍ کې چې د شېرغان او مزار شريف تر
منځ پرته ده، د دشمن له لوري په يوه بې رحمانه چاپه
کې له څو ملگرو سره شهيد کړای شو، روح دې يې ښاد
او جنت الفردوس دې يې ځای وي. آمين

سوله په اسلام کې ده

نه په ډیمو کراسۍ کې

حق پرست

منسوخ شوي او تحریف شوي کتابونه او دینونه د مسلمانانو او په مجموع کې ټولو انسانانو ته د کامیابۍ او خلاصون د یوې مؤثرې تگلارې په توګه وروپیژني.

اوسني یهودیان او صلیبیان چې د هیڅ دین تابع نه دي، او نه هم د رحم او کرم، امن او ورورولۍ په نوم څه پیژني، دوی په اسلامي امت د ظلمونو او وحشتونو داسې سیلاب راوستی چې په تاریخ کې یې ساری نه لیدل کیږي، په اور سوځول، په چرو وهل، په ژوندانه خنډول، د بمونو خولو ته د ماشومانو، سپین گیرو او ښځو تړل، په لوږه او تندي د تسل وژنې هڅه کول، د ایډز، سوزاک او ملاریا مرضونه په لوی لاس په دواړو، خوراکي توکو او د څښاک په اوبو مسلمانانو ته انتقالول او...

الله جل جلاله خپل رښتوني بندګان او د اسلام پیروان د کفارو د دې دسیسو نه لاله وړاندې خبر کړي او مسلمانانو ته یې د جهاد حکم کړی دی، نن ورځ موږ د دې شاهدان یو چې په کومو سیمو کې جهاد نشته هلته د مسلمانانو پر وړاندې د کفارو ظلمونه او وحشتونه اوج ته رسیدلي دي او په کومو سیمو کې چې د اسلام

اسلام هغه مبارک دین دی چې بشري ټولنې ته یې د امن او سوکالۍ پیغام راوړی او تاریخ ګواه دی چې کومو قومونو په اسلامي احکاماتو کلکې منګولې لګولې نو هغوی د امن او سکون له نعمت نه برخمن شوي دي، اسلام دی چې خپلو پیروانو ته تل د نورو خلکو د مال، عزت او ناموس د ساتنې توصیه کوي، اسلام دی چې د حق او باطل د یوځای کیدو څخه منعه کوي او په دې طریقه د ظالم او مظلوم تر منځ توپیر پیدا کیږي، اسلام دی چې د درست بشریت د خیرنښکینې لپاره یې له حکمتونو ډک قوانین راوړي دي.

او همدا اسلام دی چې د شرعي حدودو په نافذولو سره ټولو انسانانو ته د امن، سوکالۍ، پراخۍ، ورورولۍ، او د زړونو د سکون تضمین او هغه چاته چې اسلام ومني او پر ځان یې تطبیق کړي د دنیا او آخرت د بریالیتوب زیری ورکوي.

مګر یهود او نصارا چې د اسلام د نزول سره سم یې د اسلام سره د دښمنۍ مټې را بدوولې دي، تل په دې هڅه کې دي چې مسلمانان د خپل دین څخه په مختلفو پلمو راوگرځوي، په اسلامي احکاماتو کې یې مغشوش او شکمن کړي، دوی تل هڅه کوي چې خپل

دا چې د بشریت د نا امنۍ اصلي سرچینه یهودیان دي. دوی چې له ځان پرته په دنیا کې بل هیڅوک د ژوند مستحق نه گڼي د خیریه مرستو تر نامه لاندې د مسلمانانو په منځ کې نفرت او شرارت ته لمن وهي، د ټولې نړۍ مسلمانان د یهودو له شر څخه په امن نه دي. د دې ټولو علاج یواځې په جهاد سره ممکن دی نه په هغه سوله او وروڼۍ چې یهودیان یې مسلمانانو ته پیشنهادونه کوي.

هغه ټولنې چې په افغانستان او نړۍ کې د سولې تر نامه لاندې په موجوده وخت کې کار کوي هغوی اکثره د یهودیانو له سرچینو خړوبه کیږي. ځکه په داسې حال کې چې د مسلمانانو سر، مال او ناموس خړندي ندي، اسلامي هیوادونو اشغال دي. د مسلمانانو عام وژنه او د اسلامي شعارو توهین په مسلسل ډول دوام لري، مسلمانان د اقتصادي، سیاسي، نظامي او کلتوري فشارونو لاندې دي. مسلمانانو ته له جهاد نه پرته بله لاره نه ده پاتې. سوله یواځې له تسلیمۍ پرته بله کومه معنی درلودلای شي؟؟ د مسلمانانو د زوال خو دا حالت دی چې مسلمانان په خپلو هیوادونو کې د اسلام حدود چې د دوی د سر او مال د ساتنې تضمین ورکوي، نه شي عملي کولای نو سوله د چاسره او په کومو اصولو؟؟

که اسلامي هیوادونه او مسلمان ولسونه امن غواړي، سوله او پرمختګ غواړي باید لومړی خپلې مخکې د کفارو له تسلط نه بې له قیدو شرطه ازادی کړي او په دوهم قدم کې شرعي قوانین نافذ کړي هر څه به سم دم شي.

نه خو یهودیان او صلیبیان د اسلامي امت له غمه مړه دي او نه هم دومره ساده دي چې له خپلو خلکو نه د ټیکس په نوم راټولی شوې پیسې د مسلمانانو سره د

پیروانو د حی علی الجهاد ناره پورته کړی ده هلته کفار یواځې په دې هڅه کې دي چې خپل سرونه په امن کړي او بس. همدا اوس چې د افغانستان په شمول د نړۍ گڼ شمیر هیوادونه د کفارو تر تسلط لاندې دي پر ضد یې وسله وال جهاد ادامه لري، مګر یهودیان چې د تاریخ تر ټولو مکاره طبقه ده. د مسلمانانو په منځ کې یې د سولې تر نامه لاندې داسې کمپاینونه په کار اچولي چې د کومو په ترڅ کې عامو مسلمانانو ته د جهاد په اړه ډول ډول شکونه پیدا کوي، موږ وینو چې د غربي میډیا د تبلیغاتو، څو گډو ماتو پلچکونو او بې کیفیته سرکونو زموږ ځینې ساده لوحه افغانان غولولي دي او دوی ته یې داسې تاثیر ورکړی چې که چیرته جهاد نه وای نو اوس به افغانستان گل او گلزار و، اوس به دلته ډول ډول پرمختګونه شوي وو، افغانستان به پر خپلو نښو دریدلی و او امن، سوکالي، خوشحالي او پراخي به وه!!

حال دا چې الله جل جلاله په قرآن کریم کې مسلمانانو ته په بیلابیل ډول خبرداری ورکړې چې د یهودیانو په دسیسو او درواغجنو وعدو تیر نه وځی، نه خو دا خلک ستاسې دوستان دي او نه هم ستاسو خیر غوښتونکي، نو تاسې باید له دوی څخه همیشه جدا واوسئ. کنه نو دا خلک به تاسې په فتنه کې واچوي ((چې نن ورځ دا هرڅه په خپلو سترگو گورو)).

یهودي تبلیغاتي چیتلونه چې کارمندان یې تر ډیره مستشرقین او منافقین دي، په اسلامي هیوادونو کې داسې پروپاګند کوي چې مسلمانان باید د یهودیانو او نورو کفارو څخه کرکه ونکړي بلکې د ټولو سره دې په ورورۍ او همغږۍ ژوند وکړي!! همدغه تبلیغاتو په درسته اسلامي نړۍ کې ساده لوحه مسلمانان تیر ایستلي او د کفارو سره د ارام ژوند غوښتنه کوي. حال

دي. دوی تل هڅه کوي چې اسلامي هیوادونه او حتی هغه هیوادونه چې د دوی متحدین دي خو په نظریه کې ورسره اختلاف لري، اشغال او تر خپل استعمار لاندې وساتي، امریکایان چې د اسلامي هیوادونو پوځیانو ته کومې مرستې ورکوي هغه دومره مؤثری دي چې په سبب یې د زیاترو اسلامي هیوادونو لکه مصر، لیبیا، تونس، یمن، اردن، عراق، افغانستان، سعودی، او نورو هیوادونو پوځیان د امریکایانو غوره او اخلاص مند غلامان جوړ شوي دي.

نو پرته له شک و یلای شو چې امریکایان د اسلامي هیوادونو له ټولنو او پوځیانو سره د دې لپاره مرستی کوي ترڅو هغوی د غلامۍ په ځنځیرونو وتړي، تر خپل احسان لاندې یې راوړي او همیشه تری د اجیرانو په حیث کار واخلي، د دې خبرې ښه ثبوت دادی چې د فلسطین په ځمکه کې د اسرائیلي یهودیانو د میشت کیدو ستر مخالف هیواد مصر او سعودی عربستان وو، خو اوس مهال مصر د اسرائیلو کلک دوست هیواد او اسرائیل یې په رسمیت پیژندلی او د سعودی شاهان بیا د پردی تر شا د اسرائیلو ملاتړ او دوستي کوي!!

نور اسلامي هیوادونه هم د فلسطین د مظلومو مسلمانانو او د بیت المقدس د برخلیک په اړه خاموش دي، همدا سلسله دوام لري، موږ ولیدل چې پر افغانستان او عراق د امریکایانو د بریدونو پر وړاندې هیڅ یوه اسلامي هیواد غبرگون و نه ښوده بلکې برعکس یې ورسره پراخې مرستې هم وکړې! او د دې هر څه په بدل کې امریکا دغو تش په نامه اسلامي حکومتونو ته چې نن ورځ په اسلامي هیوادونو مسلط دي، یو څه مادي امتیازات ورکړل او هم یې ورته ډاډ ورکړ چې امریکا له تاسو څخه راضي ده.

د نړۍ د امن او سوکالۍ لمرني دښمنان یهودیان دي چې

بلاعوضه مرستو په نوم مصرف کړي او په مقابل کې یې څه و نه غواړي.

کله چې موږ د امریکایانو او اروپایانو لخوا په اسلامي هیوادونو کې بشري مرستې او د بشري مرستو ادارې چې په کار بوختی دي، گورو نو موږ ته دا پوښتنه راپیدا کیږي چې ولې امریکایان دا دومره پیسې پخپله په امریکا کې نه مصرفوي حال دا چې په اوسني دور کې د امریکایانو د غربت کچه ۶۰ سلنې ته رسیدلې چې دا ډیره تشویش وړ ده، او همدا شان کله چې په اسلامي هیوادونو کې د نصرانیت د تبلیغ او ترویج ادارې وگورو نو اکثره یې د امریکا سره اړیکې لري او له هغه ځایه څر و بیږي نو که چیرې امریکایان او متحدین یې دومره د نصرانیت په غم کې وای ولې د هغه نصرانیانو سره مرسته نه کوي چې اوس مهال په افریقا کې د لوږې او تندي له امله مري؟! دا او دینته ورته ډیری پوښتنې دي چې باید هیڅ یو با احساسه مسلمان تری نا خبره پاتې نشي.

کوم پوځونه چې امریکایان یې اسلامي هیوادونو ته روزي هغوی هم په دې موخه نه روزل کیږي چې گواکې امریکایان په اسلامي هیوادونو کې سوله غواړي، که چیرې امریکایانو سوله غوښتلای نو ښه او اسانه لاره دا وه چې په هیڅ یوه اسلامي هیواد کې یې مداخله نه وه کړی، مگر اوس مهال ډیری اسلامي هیوادونه د سعودی په شمول د امریکایانو د مستقیم او غیر مستقیم اشغال لاندې دي، او هلته امریکایان د خپلو نورو فعالیتونو تر څنګ د یادو هیوادونو پوځیانو ته روزنه او تجهیزات هم ورکوي، که معاصر تاریخ ته چې د امریکا د لویې وچې له رامنځ ته کیدو وروسته لیکل شوی یو زغلنده نظر واچوو نو و به گورو چې د نړۍ د ټولو بد بختیو عاملین یهودي او صلیبي امریکایان

افغانستان سره بلاعوضه مرسته کوي. د امریکایي اشغال نه را وروسته چې افغان ولس ته کوم څه ډالۍ شوي هغه عبارت دي له: څو مات او ګوډ سرکونه، څو بې کیفیته پلچکونه، ایډز، ارثداد، سود، قمار، رشوت، قومي تعصبونه، د ګاونډیو هیوادونو سره د جنگ تر حالت رسیدل، ملاماتوونکي پورونه، فحشا، او همداسې نور...

نو اوس به هم داسې یو څوک وي چې د سلیم عقل څښتن به وي خو د امریکایانو په پروپاګند به تیر وځي او یا به ورته یو څو پاکټه بسکویټ او یو څو منډ غنم تر اسلام او هیواد ګران وي!!

هر مسلمان او په خصوصي توګه افغانان باید پوه شي چې امریکایان کله هم دلته سوله، پرمختګ او خوشحالي نه غواړي بلکې د هغوی دوه مقاصد وو، یو دلته د اسلامي امارت د شرعي نظام ختمول او دوهم دلته د نصرانیت تبلیغ او ترویج، چې دا هدفونه یې تر لاسه کړي دي خو اوس یې د پایښت په هڅو ګډي، رسنۍ یې هم ټولې دي ته استخدام کړي چې د افغانانو له زړونو د امریکایانو او نورو کفارو نفرت او کرکه ویاسي او کفار ورته د بنو دوستانو په حیث وروپیژني. افغاني درواغجنې رسنۍ چې له امریکایي مرستو خړوبیږي په ډیره چالاکۍ او مکارۍ سره د نصرانیت لوري ته خلک دعوت کوي، له یوې خوا د سولې ډنډوری غږوي او له بلې خوا بیا له خپلو رسنیو داسې تبلیغات خپروي مثلاً: د کلیساګانو تاریخ، د کلیساګانو دودونه، د پاپانو ژوند ته یوه کتنه، د بوداییزم تاریخي پس منظر، د سریالونو له لارې بیا د مړو سوځول، د بتانو لپاره د عبادتونو ښودنه، د ښځو د ازادۍ په نوم ښځو ته د کفري ټولنو د ښځو لامحدوده ازادي ورښودل او ورته یې توصیف کول، د جهاد او

د امریکایانو له کلک ملاتړ نه برخمن دي، امریکایان په افغانستان او عراق کې له مجاهدینو غواړي چې ټوپکونه پرمخکې کیږدي ترڅو سوله راشي خو بالمقابل په برما کې بودایان تقویه کوي چیرته چې د مسلمانانو عام وژنه دوام لري، په منځنۍ افریقا کې تروریست مسیحیان اګمالوي، په منځني ختیځ کې اسرائیلي یهودیان او په مالي کې فرانسویانو سره اوګه په اوګه همکاري کوي، په دغو ټولو هیوادونو کې د مسلمانانو پر ضد جنگونه روان دي او د نړۍ امن ته له همدغو خلکو نه ګواښ متوجه دی، نو که امریکایانو سوله غوښتلای ولې یې د اسرائیلو له یهودیانو، د برما له بودایانو، د سوډان او منځنۍ افریقا له تروریستو نصرانیانو د ملاتړ پریکړه کوله؟!!

امریکایان په درسته نړۍ کې د کفارو د تروریستي اعمالو ملاتړ او ننگه کوي او همیشه په دې تکل کې دي چې اسلامي هیوادونه نا امنه وساتي، کورنۍ جګړې په کې رامنځ ته کړي او دوی خپلې شومې ګټې لاسته راوړي، په افغانستان د امریکایانو یرغل هم په همدې موخه وو چې دلته یې د اسلامي نظام تر چتر لاندې سوله، ارامې او خوشحالي ونشووه زغملای، اوس نو که څوک فکر کوي چې امریکایان دلته د سولې د راوستلو او یا د دغه هیواد د ابادولو لپاره راغلي دي، ستره اشتباه کوي، افغان ولس او په ځانګړې ډول هغوی چې دا دیارلس کاله د امریکایانو په وعدو او تبلیغاتو غولیدلي دي، اوس باید پوه شي چې امریکایان دلته خپل اهداف لري او کله به هم امریکایان د ترورونو او سولې له لارې بیرته ونه وځي، هغه امریکایان چې دلته یې په تریلیونونو ډالر مصرف کړل او په زرګونو پوځیان یې ګوډ او مات شول، لیونیان نه دي چې زموږ د ولس غم به ورسره وي او یا به

حکومتونو حقوق ترورلي او يا پرې مستقيماً
امريکايانو، اسرائيليانو، روسانو او فرانسويانو
پرغلوته کړي دي، اسلام د امن او سولې دين خود
سوال او عذر دين نه دی، اسلام وايي مسلمان بايد کله
هم ذليل نشي بلکې د مسلمانانو پر وړاندې بايد کفار
ذليل او ټيټ سترگي وي. دا جدا خبره ده چې نن ورځ
بالعکس مسلمانان له کفارو نه د خپل ژوند خير غواړي.
که درست اسلامي امت د خپلو مجاهدو بچيانو سره
اوگه په اوگه ودرېږي، د غفلت له خوبه را بيدار شي، نو
لری نه ده چې الله جل جلاله مسلمانانو ته بری ورکړي.
اسلام حاکم شي، اسلامي حدو نافذ شي، امن، سوله،
خوشحالي، پراخي او برکتونه رانازل شي، او اسلامي
امت د خوشحالي ژوند پيل کړي، ورنه له دی پرته به
اسلامي امت همداسې په امتحانونو او فتنو کې
رابنکيل وي او کفار به پرې خپلې ساعت تيری کوي.

پای

د نړيوال اسلامي خلافت د قيام په هيله

★ هر هغه څوک، چې د تکړه سړي «مېراني» په
اس سپرېږي، او ټوپک يې ترې کبر او غرور
کړي ژر ده، چې په بدو ککړ شي او په کوم
گړنگ کې به يې يوه ورځ سمرات شي.
★ بد په هر ځای کې بد او بڼه په هر ځای کې
بڼه وي.
★ څوک چې بدخويه شي نو هغه هېڅ اصول نه
لري هو! کله چې حياء پرېږدي نو څه دې چې
خوښه وي کوه يې

(سعدی)

مدرسوپه اړه ناسم او زهرجن تبليغات کول او په دې
طريقه ترې د خلکو زړونه تورول، د موسيقي او لاهو
لعب په اړه رنگين پروگرامونه او گردې ميزونه جوړول
....

خلص دا چې کفار زموږ د دين، خاورې او سر دېمنان
دي، هيڅکله يې بايد په غوږو او اميد بخنسونکو
وعدو تير نه وځو، او نه يې هم په اړه ښه گومان وکړو،
که څوک وايي چې طالبان دی جنگ پس کړي نو
امريکايانو ته به دلته د پاتې کيدو څه پلمه پاتې نشي
هغوی ته به دومره ووايو چې د کويټ، سعودي
عربستان، الجزاير، صوماليا، يمن، اردن، جاپان او
جرمني تاريخونه او اوسنۍ وضعيت دی وگوري، او
بايد پوه شي چې په زور راغلي کله هم په رضا نه دي
تللي او بيا دا امريکايان خو چې کله هم کوم هيواد ته
تللي هلته يې پاڅه اړولي او د بيرته وتلو خو څه يادونه
هم نه کوي، اوس يې همدا پروسه په افغانستان کې هم
روانه کړې ده، له طالبانو غواړي چې وسله پر مخکه
کېږدي، د کفر غلامي ومني او بيا چې څه زموږ خوښه
وي هغه به ترسره کيږي. په مظاهرو څه نه کيږي، هغه
دی مصر ستاسې پر وړاندې ښه مثال دی چې جهاد په
کې نشته د يهودو گوډاگيان پکې واکمن دي په مظاهره
چيانو يې څه حال جوړ کړی دی؟؟

همدا کيسه به بيا دلته هم تکرارېږي، ولې چې
امريکايان بيرته د وتلو په نيت نه دي راغلي، مگر هغه
وخت چې د زور په واسطه وويستل شي، لکه روسان
چې په زور وويستل شول، همداسې به امريکايان هم له
دی هيواد نه په زور وويستل کيږي له زور پرته موږ ته بله
لاړه نه ده راپاتې. د نړۍ په هر گوټ کې چې د اسلام
مجاهدين په جهاد بوخت دي هغوی په زوره جنگ گولو
ته اړ ايستل شوي دي، يا خو ترې ځايي منافقو

د نارینه او د ښځې د تګه کار خطر

الشيخ بن عبدالعزيز بن عبدالله بن باز

ژباړه: عندليب

خفګان به محسوس کړي، دا ځکه چې دغه کار د ټولنې نړیدل او د جوړې ودانۍ ویجاړول دي. د پریزیاټ دلائل شته چې نارینه ته د یوې پردۍ ښځې سره یوازې کېدل، کتل، او هغه وسایل چې انسان حرامو ته رهي کوي حرام بولي، په همدې دلائلو د نارینه او ښځو تر منځ اختلاط هم حرام دی، ځکه دغه کار داسې یو څه ته لار برابروي چې ناوړه پایلې لري. د هغه ګور څخه د ښځې ایستل، چې د هغې د ژوند اساسي پیل دی، د خپل فطرت او طبیعت څخه د ښځې د را ایستلو معنی لري. هغه فطرت او طبیعت چې الله پرې پیدا کړې ده. د نارینه و ځانګړیو ډګرونو ته د ښځو راتللو ته بلنه، اسلامي ټولنې ته یو ستر ګواښ دی، یو له لویو اغیزو یې د نارینه او ښځو تر منځ اختلاط دی، چې د زنا له سترو لاملونو یو دی، او زنا ټولنه ټوټه ټوټه کوي. اخلاق او ارزښتونه یې تړوي. څرګنده ده چې الله تعالیٰ ښځې ته له سړي څخه یو بشپړ ځانګړی جوړښت ورکړی، داسې چې د خپل کور په داخل کې، او د نورو ښځو سره یو ځای کارونو تر سره کولو ته یې چمتو کړې ده.

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العلمین، و الصلاة و السلام علی رسولہ الامین، و علی آله و صحبه اجمعین.
اما بعد:-
دسړیو سره یو ځای ښځو ته، اشارتاً او یا په ښکاره توګه، په دې دلیل د کار کولو بلنه ورکول، چې د نارینه و سره د ښځو ګډ کار د وخت اړتیا او د تمدن له غوښتنو ده، خطرناکې، تر څې او ناوړه پایلې لري، سربېره پر دې دغه کار د هغو شرعي نصوصو سره هم په ټکر کې دی، چې ښځې ته په ګور کې د اوسیدلو او کورنیو کارونو د تر سره کولو امر کوي. که څوک غواړي له نژدې څخه هغه بې شمیره بربادۍ وويني چې د ښځو او سړیو له ګډون رامنځته شوي، هغو ټولنو ته دې فکر وکړي، چې د خپل ضمیر په پریکړه په خپله خوښه، او یا د حق د نه شتون له امله د مجبوریت، اړتیا او اضطراب تر مخې په همدې ستره بدمرغۍ کې پریوتې دي، نو په فردي او ټولنیزه کچه به د ښځو او سړیو د ګډ کار په وړاندې غوسه او شکایتونه په خپله وويني، له کورونو څخه د ښځو پر تښتیدو، او د کورنۍ په شیندل کیدو

چې د ایت کریمه څخه څرگندیږي، په مخلوق کې د الله تعالی قانون دا دی چې نارینه د ښځو حاکم او مشر دی، نارینه په ښځه برتري لري.

او ښځې ته په خپل کور کې د پاتې کېدو د امر، او سینگار څخه د منع کولو، معنی د سړیو او د ښځو د اختلاط څخه منع ده، اختلاط بیا څه دی؟

په یو ځای کې د پردیو ښځو سره د سړیو یو ځای کېدل اختلاط دی، چې یا د کار په سبب وي، یا د اخستلو خرڅولو، یا د چکر، سفر او داسې نورو، ځکه دې میدان ته په ننوتلو سره ښځه په منهیاتو کې پرېوزي، او د الله تعالی د اوامرو مخالفت کوي.

د الله جل جلاله کتاب او د رسول الله صلي الله عليه وسلم سنت د سړیو او ښځو د اختلاط او ټولو هغو وسائلو په حرمت دلالت کوي چې اختلاط ورڅخه رامنځته کیږي الله تعالی فرمایي (وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا وَادْكُرْنَ مَا يُتْلَى فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا)، الله تعالی

امهات المؤمنین (د رسول الله پیښانو) ته امر کړی- او په دې کې ټولې مسلمانې مېرمنې شاملې دي- چې په کورونو کې و اوسېږي، ځکه چې په دې توګه هغوی له فساد او د فساد له وسایلو ساتل کیږي، امکان لري چې له اړتیا پرته له کوره وتل، د تبرج (په زینت کې وتل) په ګډون نور ممنوعات رامنځته کړي، بیا یې هغوی ته د ښو کارونو امر کړی، او د بدو او فحشاء څخه یې منع کړې دي، چې دا کار په لمونځ کولو، زکات ورکولو، د الله او د هغه د رسول په اطاعت سره کیږي.

بیا یې هغه څه ته متوجه کړي چې هغوی ته په دنیا او آخرت کې ګټه رسوي او هغه دا چې د تل له پاره د قرآن کریم او رسول الله صلي الله عليه وسلم د سنتو

د دې مطلب دا دی چې د سړیو له پاره ځانګړي شوي ډګر ته د ښځې ننوېستل د خپل طبیعي جوړښت څخه د ښځې ایستل دي. او دا له دې کبله د ښځې په حق کې یو ستر جرم دی، چې د هغې معنویات له منځه وړي، شخصیت یې ماتوي، او همدغه جرم په خپل وار سره راتلونکي نسل ته که ښځمنې وي او که نارینه و رانتقالیږي، نوی نسل له همدې امله، خواخوږي او مهرباني له لاسه ورکوي، ځکه هغه څوک چې د تربیې، خواخوږۍ او مهربانۍ دنده تر سره کوي، یعنی (مور) له خپل بچي څخه جلا کیږي، په بشپړه توګه د خپل هغه مملکت او بادشاهۍ څخه ګوښه کیږي، چې له هغې پرته په بل هېڅ ځای کې آرام، ثبات او ډاډ نه شي موندلای.

اسلام دواړو (مېړه او مېرمنې ته) خپلې ځانګړې دندې ورسپارلې، هر یو یې باید تر سره کړي، څو کور په خپل داخل کې، او له کوره بهر د ټولنې جوړښت بشپړ شي.

سړی نفقه پیدا کوي او ګټه کوي، ښځه بچیان تربیه کوي، د عاطفې مهربانۍ او خواخوږۍ دنده تر سره کوي، اولادونو ته ورکوي، بچیان روزي، او پالنه یې کوي، او ځینې نور هغه کارونه تر سره کوي چې ورسره ښايي، لکه کوچنیانو ته زده کړه ورکول، د ماشومانو ښوونځي اداره کول، درملنه، روڼخوړپالنه، او داسې نور کارونه چې د ښځو پورې خاص دي.

نو که ښځه د کور کارونه پرېږدي، کور او د کورنۍ غړي به له منځه ولاړ شي، په همدې ډول په حسي او معنوي توګه کورنۍ پاشل کیږي، چې دغه مهال به ټولنه شکلا او صورتا ټولنه وي؛ خو په حقیقت او معنی کې به ټولنه نه وي.

الله تعالی فرمایلي: (الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ) لکه

سره په اړیکه کې پاتې شي، قرآن او حدیث زړه صفا کوي، او انسان د حق پر لور رهي کوي.

الله تعالی فرمایي (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْتَنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَقْنَ فَلَا يُؤْذِينَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا) الله تعالی خپل پیغمبر صلي الله عليه وسلم ته امر کړی چې خپلو بیبيانو، لورگانو او د عامو مسلمانانو مېرمنو ته ووايي چې په خپلو مخونو څادرونه راخپاره کړي، او دا هغه مهال کله چې د کومې اړتیا له مخې هغوی له کوره د وتلو نیت لري، دغه امر له دې کبله شوې، چې ښځه د خبرنو زپونو له زیانه په امان وي.

کله چې موضوع دومره اهمیت لري: نو څه فکر کوئ، بیا به څه حال وي که دغه ښځه د سړي سره یو ډگر ته ښکته شي، د نارینه سره شریکه شي، هغوی ته خپلې اړتیاوې څرگندې کړي، او د دندې په نوم په دې دلیل چې د سړیو سره په یو کتار کې ودړیږي، د خپلو ښځینه چارو څخه لاس په سر شي، د ژوند ډېره برخه یې په دې هلو ځلو کې تېره شي چې د ښځو او سړیو تر منځ صورتاً او معناً توافق او همغاړیتوب رامنځته کړي؟

الله تعالی فرمایي (قُلْ لِّلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ وَقُلْ لِّلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ)، په دې ایت کریمه کې الله تعالی خپل نبي علیه السلام ته امر کوي چې مؤمنانو ښځو او سړیو ته ورسوي چې سترگې دې ټټې کړي، او خپلې شرمگاوي دې د زنا څخه وساتي، او بیا الله تعالی روښانه کړه چې دا کار د دوی له پاره ډېر پاکیزه دی. نور بیا...

درې څیزونه له دریو پرته هېڅ پایښت نه لري:

- ۱: مال له سوداګرۍ، ۲: علم له بحث پرته او ۳: حکومت له سیاست څخه.

***

کوم راز، چې څرګندول نه غواړې، ملګري ته یې مه ښکاره کوه، ځکه چې د هغه به نور ملګري وي هغوی ته به یې ښکاره کړي، همداسې د هغوی نور...

***

د دوه دښمنانو په منځ کې په داسې بڼه خبرې کوه که چېرته دوی سره ملګري شي، چې ته یې په منځ کې مخ تور نه شې.

***

څوک چې د دښمنانو سره روغه (سوله) کړي د ملګرو د آزار خیال لري.

***

د دښمن نصیحت منل تیروتنه ده خو اورېدل یې ناوړه کار نه دی، ځکه چې په دې شکل به د هغه د خبرو په ضد کار وکولای شې او دا بیا ډېره ښه خبره ده.

سعدی

***

د اداري او عسکري ماشین په سر کې وگومارو. په دې سره به داسې څرگندېږي لکه جگړه چې د خواجه نیاز د ډلې او بېلتون غوښتونکو تر منځ وي.

حاکم دا نظر ومنلو، سمدستي بېلتون غوښتونکي چې اصلي ترکستانيان وو راټول شول، یو یې د استخباراتو مشر وټاکل شو. چې دغه استخبارات د المان د پټو پولیسو په څېر وو. هغه له عامو خلکو د غچ اخستلو او خورولو په برخه کې خورا بد رول ولوبولو. دغه راز د استخباراتو د ادارې له پاره په نورو ښارونو کې هم څانګې جوړې کړای شوی.

موږ په خپل ټول قوت جنگېدلو. جگړه په ټوله معنی سخته وه. جگړه یواځې دا نه وه چې د الوتکو، ټانګونو، او زغروالو موټرو مرمۍ زموږ د شهیدانو په بدنونو کې ننوتلې. بلکې هلته یوه بله بې ارزښته جگړه هم روانه وه، وروسته له دې چې بېلتون غوښتونکو په یو ښار کې د چارو واګي په لاس کې واخستل، او موږ له اړومجې شاتګ وکړ. د یوې نا اشنا محاکمې خبر مو واورېد، زما ملګری منصور درغا بندي شو، خو لږه موده وروسته په تېښته بریالی شو، هغه موږ ته عجیبه کیسې وکړې. منصور درغا د استخباراتو مرکز (ج. ب. ا.) ته بوتلل شو، هغه ورته ویلي و:

زه د غره سړی یم. په جنگ نه پوهېږم، نه لوستل کولای شم او نه لیکل، انقلابیانو زما له خوښې پرته زما څاروي او پسونه ټول واخستل، بیا تاسې ونیولم، زه بې گناه یم او هېڅ په جنگ نه پوهېږم.

د استخباراتو مرکز د جهنم په څېر ښکارېدو، د استخباراتو مشر په خپله ولاړ ؤ، هر څه یې څارل او چارې یې پر مخ وړلې، او ویل به یې:

ای خاینو افسرانو! تاسو څنګه د متخلف خاین جواچه نیاز په صف کې جنگېږئ، ایا نه پوهېږئ چې هغه ستاسو مالونه غلا کړل او له تاسو یې د ملیونونو په ارزښت شتمني پټه کړه؟ ایا نه پوهېږئ چې هغه په تاسو سوداګري کوي، هغه ځمکې لري، ټيځې لري او سره زر لري؟ رسواییو ته یې وګورئ

یوسي. د دېسمبر په میاشت کې د روسي فوځ درې غونډونو چې دېرش الوتکې، شل ټانکونه او پنځوس زغروال موټر په ګډه وو، د ایلي او شوشک له لارې حرکت پیل کړ.

خبرونه خواشینوونکي وو، خلک یې په زیات تشویش کې کړل، ځکه موږ سره دومره ځواک نه وو چې د روسیې ناڅاپي فوځي مخکې تګ مات کړي، خواجه نیاز وویل: پرون جنگېدو.

جنرال شریف خان د پوښتنې په دود ځواب ورکړ: او نن؟

زموږ جگړه یو ډول زړورتیا ده.

بیا یې جنرال ته مخ کړ او ورته یې وویل:

خو ملګری جنرال! بیا هم د جگړې بدیل شته؟

زه د سیاست په نوم څه نه پېژنم، تجربو را ښودلې چې موږ ته یواځې راپاتې طریقه جگړه ده، او دا ګرانه ده چې دښمن دی تسلیم شي. مګر دا چې په جگړه کې مات کړای شي.

خواجه نیاز په داسې حال کې چې کتل یې الوتکې انقلابیان بمباروي، وویل:

بیا نو تر پایه جگړې ته دوام ورکوو.

په همدومره موده کې، روسیې په ټولو چارو لکه عسکري، سوداګریزو، سیاسي او نورو کې متخصصین واستول، د نوي چینایي حاکم د دوه لوړ پوړو سلاکارانو له جملې یو روسی ظابط و.

دا روسی یو خبیث چالاکه او ځیرک انسان و، چې د هغه نقشو او رایو ته په سپک نظر نه شول کتل کېدای، د چینایي حاکم سره یې وکتل او ورته یې وویل؟

زما په ذهن کې د جگړې له پاره یو انځور شته. که موږ یې په عملي کولو بریالی شو، نو ډېر څه به ترلاسه کړو.

حاکم وویل:

څه ډول؟

زموږ سره د ختیځ ترکستان د خلکو د بېلتون غوښتونکو یوه غټه ډله شته. چې موږ پرې بشپړ باور کولای شو، او مونږ کولای شو له هغوی مرسته واخلو، هغوی د حکومت

د ترکستان شپې

په زړه پورې تاریخي ناول

ډاکتر نجیب الکيلاني : ژباړه: سيد جمال

لوړې دي، په هره سيمه نا ارامي خپره ده. جنرال شريف خان هغه ته وکتل او ويې وويل: زما سره يوه رايه ده، هغه دا چې موږ اورومجي ته د يوې ماتې ورکوونکې جگړې سره ننوځو. همداسې بايد وکړو. چې يا مړه شو او يا په اورومجي او ايلي بشپړه سلطه ټينگه کړو.

همدا مهال د چينايي واکمن او روسيې تر منځ په دې موضوع خبرې روانې وې، چې د انقلابياتو د خپلو له پاره پوره ځواکونه واستوي، خو په حقيقت کې روسيز په دې چينايي واکمن باور نه درلود، له همدې کبله روسي ځواکونه په تېزۍ سره وخوځېدل، او د هغه چينايي ځواکونو په اوښتون کې يې برخه واخيسته چې د چينايي پوځ يو قوماندان يې مشري په غاړه درلوده، اوښتون بريالی شو او حاکم چين ته وتښتېد، ټول واک د چينايي قوماندان په لاس کې شو، او د (د پيل او مصلحت اتحاد) په نوم د چينايي قوماندان او روسيې تر منځ نوی تړون وشو. چينايي قوماندان ژمنه وکړه چې له ختيځ ترکستانه به خام مواد راټولوي، او روسيې ته به يې استوي. د دې په مقابل کې روس د هغه سره د سړيو او وسلې مرسته وکړه څو محاصره ماته او نوی زېږېدلی جمهوريت له منځه

د تيرې برخې پای زه به شپه دوه شپې په قومول کې پاتې شم، او بيا به اورومجي ته ولاړ شم، او ستاسو سره له دوه اونيو وړاندې نه شم يو ځای کېدی. د منصور سره مې خدای پامانې وکړه او د قومول په کوڅو کې سرگردانه روان شوم!! د هرڅه سره بيا هم مونږ يو کوچنی دولت و، چې دوه سترو دولتونو چين او روس سره مو مخه وه، خو ايا موږ ته روا وه چې د کوچنيوالي په دليل اشغالگرو ته خپلې دروازې پرانيزو؟ او هغه ارزښتناک څيز بد وکاروو چې الله جل جلاله راکړی؟ جگړه دې يوه مياشت روانه وي، دوه مياشتې، يو کال او چې څنگه د الله خوښه وي هغسې دې اوږده شي، مونږ به د ټول عمر له پاره جنگيالي يو، همدا زموږ برخه ليک دی، موږ په دې لړ کې هېڅ بله لار نه لرو، خواجه نياز شا او خوا وکتل او ويې ويل: جگړې هر څه خرابه کړي.

جنرال شريف خان چې يو سخت او متشدد سړی و، بس داسې لکه الله چې جنگيالی پيدا کړی وي، وويل: مهمه دا ده چې د جگړې له کبله مو په الله او ځان باور خرابه نه شي.

د قدر وړ رئيسه دلته او هلته لوړې دي، قيمتونه هم خورا

سره مې وویل: ای الله! خواجه نیاز، جنرال شریف او نور د دېتمن په لاس کې پرېوتل، د استخباراتو او یا تحقیق مرکز ته یوړل شول.

هېله مندي له منځه ولاړه، زما شا او خوا هرڅه مړه کېدل. مېنه، هېله، بری، دا هرڅه داسې مړه شول څه ډول چې پرون تجمه اللیل زما په زړه کې مړه شوه. نژدې ده چې د مبارزې ورځې ولاړې شي او یواځې یاد یې پاتې شي، لکه د منصور درغا د یاد په څیر، چې پټ شو او زه ورڅخه هېڅ نه وم خبر، زه د ختیځ ترکستان په هغو زامنو ودرېدم چې جلا شول، او د ټول ځواک په مټ، د نورو په بنده گۍ کې، په سختۍ او ملنډو سره د انقلابیانو پر ضد ودرېدل، زما پر زړه تر ټولو سخته دا وه چې د خپل بناریو غوښتن او خندان سترگې اوسیدونکي وینم، چې لوړ لوړ او زونه باسي، خپل وروڼه یې د پسونو په څېر روان کړي، او د هغوی سره د څارویو په څېر چلند کوي.

کېدای شي هغه څه چې خواجه نیاز او جنرال شریف خان ته پېښ شول د ډېرې مودې لپاره یو راز پاتې شي، ځکه دوی دواړه او نور یې یو ناڅرگند ځای ته بوتلل، یوې ژورې څاه ته چې هېڅوک هم ورڅخه خبر نه دي، خواجه نیاز او جنرال شریف خان څنگ په څنگ د استخباراتو په مرکز کې ودرول شول، د خواجه نیاز زړې جامې په تن وې او مخ یې څېرې شوې و، تحقیقات خورا سخت او نادر وو، د خواجه نیاز سترگې سرې او کمزورې و، د استخباراتو مدیر چغه کړه:

په خپل خیانت اقرار نه کوی؟

خواجه نیاز په خندا شو، نژدې وه له سترگو یې وینې وڅڅېرې، او ورته یې وویل:

او ته؟

زه څه؟

زه خاين یم او که ته؟

د استخباراتو رئیس جمهور رئیس ته یوه کلکه څپېړه ورکړه، خواجه نیاز خپل تر ټلې لاسونه په زوره او د ملنډو په ډول ولړزول او وېي ویل:

ډېر ځله د چا خوښه نه وي خو مچ یې په پوزه کیني

د هغوی په مخ کې یې ځینې جعلی چاپ شوي شیان، درواغ شمېرې، او له ځانه جوړ شوي انځورونه وغوړول، دغه راز یې د جنرال شریف خان او نورو غټو قوماندانو په اړه هم همدا سې وکړل، کله یې چې په خپلو درواغو د هغوی معنوي روح ویجاړ کړ، خپلو ملگرو ته یې اشاره وکړه، او هغوی یو ځل بیا د دوزخي الو او ناوړه وسائلو په مرسته په تعذیب او شکنجه پیل وکړ، هغوی مسکینانو ژړل او جغې یې وهلې، یا به چوپه خوله مړه کېدل، غلط اعترافات اخستل کېدل، او بې گناه خلکو به پرې په زور لاسلیکونه کول، بیا به په (سینکیانگ) ورځپاڼه کې خپرېدل، دې خاينانو وړې وړې رسالې لیکلې وې، او بیا به د کوم بل هېواد استخباراتي کړیو جوړې کړې وې، ترگستاني نومونه به یې پرې لیکلي وو، بس د جگړې سېمه پراخه شوې وه، گڼې اړخونه یې خپل کړي وو، خو پاڅون کوونکي تر مرگه په جگړه اخته وو.

هغه ورځ هم راغله چې زه یې په ټول عمر کې نه شم هیرو لای.

آه، کاشکې تر هغه وخته ژوندی نه وای چې دا ورځ مې ولېده، جگړه گرمه شوه، بیلتون غوښتونکي خاينان او دېنمنان له هر لوري راغلل، جگړه خونړۍ وه، خواجه نیاز شا او خوا وکتل او وېي ویل:

ورونو زموږ امانت یواځې او یواځې شهادت دی.

جنرال شریف خان په جگړه کې مشغول و، مخ یې په وینو او خاورو لړلې و، الوتکو او تانگونو او وروڼه وروڼ، مړو لاره بنده کړې وه، د وینو بوی هوا ډکه کړې وه، شریف خان غلي وویل:

داسې ښکاري چې دا ځل مو جگړه پایلوده.

خواجه نیاز وویل:

باید بل ځای ته په شا شو.

دېنمنان زیات شول، او موږ په غیر منظم شاتګ او نا منسبه جگړه کې د خطرونو سره مخ کېدو، زه په یوه لوړه او سخته غونډۍ وختلم، ته پوهېدم چې په پښو او لاسونو کې مې څومره اغزي ننوتلي دي، د ستریا له کبله سپېدم او د غونډۍ په سر ودرېدم، لرې لرې مې وکتل او له ځانه

زه ځانگړې شتمنۍ نه لرم، ما د زړورو جنگياليو سره خوراک څښاک کولو، او د هغوی سره بېدېدم.

مدیر:

ته د یو جنگي مجرم په څېر محاکمه کېږې.
دا زما لپاره شرف دی چې د اشغالګرو د شړلو له پاره جګړه وکړم. زه جنگي مجرم نه، بلکې د الله د لارې مجاهد یم.

قوماندان وویل:

لمری باید اسلام له منځه یوړل شي، بیا به ټول مقاومت ټوټه ټوټه شي.

ظاهره ده:

د استخباراتو مدیر خپلې پانې راټولې کړې او ویې ویل:
ستا اعتراف ته اړتیا نه شته، ته د جرم په حال کې د جګړې له میدان نه نیول شوی یې.

خواجه نیاز وویل:

له مایې په ټول ویاړ سره ثبت کړه چې زه په شا شوی نه یم،
او زما هیله همدا وه چې شهید مې شم
جنرال شریف خان مداخله وکړه او د استخباراتو مدیر ته یې وویل:

که ته زما د لښکر سرتېری وې، نو د یو څخنده په څېر به مې د پېنولاندې کړی وې.

د استخباراتو مدیر ورته په قهرجن نظر وکتل او ویې ویل:

ستا غرغره کول بس نه دي، ته باید ټوټه ټوټه وشکول شي، او بیا دې غوټه پیشوګانو ته واچول شي.

متصور درغا هم په همدې ځای کې بندي و، هر څه یې په خپلو سترګو ولیدل. هغه هم د عذاب او سپکاوي جامونه

په سر اړولي وو، خو له مرګه په عجیبه ډول خلاص شوی و، د اګست د میاشتې په یوه شپه کې د استخباراتو د

مرکز سره نژدې چاودنه شوې وه، چې وېره یې خپره کړې وه، په زندان کې یې یو غټ سوری جوړ کړی و، او درې

بنديانو ته یې د تیښتې فرصت په لاس ورکړی و، منصور درغا په تیښته بریالی شوی و، خو دوه ملګري یې په

مرميو ویشتل شوي او وژل شوي وو، زه د منصور درغا

حقیقت ووايه.

خواجه نیاز یو ځل بیا په ځندا شو او ویې ویل:

حقیقت څرګند دی، د هغو خلکو په لاسونو کې زولنې پرته دي چې د خپلې خپلواکۍ او شرف ساتنه یې غوښته، د چارو واګې، قمچینې، او د سترزندان کیلي ګانې د ځایانو او پلټانو په لاسونو کې دي، یو بل حقیقت چې ماته معلوم دی، دا دی چې زه به مرم، له همدې کبله زه به تا لیاړې توکوم.

د استخباراتو رئیس ته یې له سکروټو په ډک نظر وکتل او زیاته یې کړه:

او زما د جسد ارزښت به څه وي، روح څو هلته د غرونو په څوکو ځوړند دی، ځکه چې هغه نه مري.

د ورځپاڼې لیکونکي مداخله وکړه، قلم او پاڼه یې په لاس کې او پوښتنه یې وکړه:

روح څه معنا خواجه نیازه؟

خواجه نیاز هغه ته وکتل، هغه یې پېژانده:

ایا ته دې په خپله ورځپاڼه کې د بودا او کونفشیوس له تعلیماتو څه نه خبروي؟

سمه ده، روح زما د رب له امره دی.

د استخباراتو مدیر ځواب ورکړ:

دا د وروسته پاتې خلکو ناسمه فلسفه ده.

نیاز مسک شو او له ځان سره یې د قرآن کریم دا ایتونه وویل:

قال الأولون من الکافرين: لا یهلکنا إلا الدهر.

مدیر د خواجه نیاز په غوږ کې پټ وویل:

ته باید په دې اعتراف وکړې، چې ټول ملت تا د هوکه کړی. خواجه نیاز وویل:

ته باید په دې اعتراف وکړې چې د ملت پر ضد دې دسیسه جوړه کړې، هغه ملت چې ماته یې د واکمنۍ امانت راکړ، او د خپلې ازادۍ په لار کې یې په مېړانه جګړه وکړه.

مدیر وویل:

ته باید په غلا کړو مالونو هم اعتراف وکړې.

خواجه نیاز:

چې دا هر څه يواځې يو ډاروونکی خوب و، چې د حقيقت هېڅ سيوري نه لري، نو دا څنگه ومنم چې سل زره تنه په بېلا بېلو طريقو وژل کيږي، شا او خوا نيم ميليون نور زندانونو ته اچول کيږي، د ديني علماو سره د مرگ تر بريده ناروا سلوک کيږي، ديني او تاريخي کتابونه شکول کيږي، له مسجدونو زېرمتونو او نندارځايونو جوړيږي، هغوی نوي ځوانان تر لاسه کړل، څو هغه څه وروښيي چې تاريخ او شخصيت يې له منځه يوسي، او د اشغال په توپان کې ويلې شي.

(۸)

آه! د قومول ښاره! تا څومره نادودې او بدبختۍ وليدې، کله چې د قومول د چينايي امير دا گوښت ناگام شو چې اميره تر لاسه کړي، د علماؤ غوغا را وپارېده او پاڅون پيل شو، د قومول نوم په هره ژبه وغورځېد، د دې ښار نوم د انکار او ټينگار يو رمز او راز و، قومول د عزت او انکار يوه بېلگه وه، سړي به دې ښار ته د منسوبېدو له کبله وياړېدل، ښارونه بيخي د پلرونو په څېر دي، کله د نسب او حسب څښتنان وي، او کله تر ټولو سپک مخلوق وي، او يا د هغه مخلوق په څېر چې هېڅ ارزښت نه لري، خو دې کار دوام ونه کړ، او قومول د غچ سره مخ شو، د امير ماني د مرميو، کښې او غچ اخيستلو هدف و، اميره په خپله ماني کې وه، د کورنۍ ځنې غړي هم ورسره وو، نجمة الليل هم لا همدلته اوسېده.

حاکمه کورنۍ د تېښتې په حال کې وه، خو چينايي افسر په ماني بريد وکړ، د هغه سره څو تنه سرتيري وو، ماني ته ايستلې توره نوت، تر هر څه وړاندې يې په يوې ښکلې پېغلې سترگې ولگېدې، چې يو سور گلاب يې پويولو او گلاب يې د اننگيو سره لوبې کولې، نجمة الليل خندل او افسر ته يې په ډو معنی نظر کتل، مخکې تر دې چې افسر څه ووايي له نجمة الليل يې واوريدل چې ويل يې: موږ په زور نه اخستل کېږو، او زه زړور خلک خوښوم، خو له جلا دانو او سخت زړو کرکه کوم.

هغه ورته په حيرانتيا وکتل، د هغې د خبرو څه معنی ده؟

سره يو کال وروسته مخ شوم، د کوچي شپون په جامه کې پټ شوی و، جامې يې زړې او څېړنې وې او ځان يې ناپوهه او بېرې ښوده.

په دې سختو ورځو کې، دښمن د خلکو د ژوند، د ښارونو د امنيت او شتمنيو سره لوبې وکړې، هر سپيڅلی او ارزښتناک يې سپک استعمال کړ، منصور درغا وويل:

فکرو کړه، ان تر دې چې دوی پښځينه څاروي هم له ترکستانه خپل هيواد ته استوي، څو يې په ترکستان کې نسل زيات نه شي.

ما په ترڅه او غمجنه لهجه وويل:

بيخي داسې لکه پروڼ يې چې پښځې په خپل واک کې واخيستې.

تورونه پورې کېدل، دا هم پس وه چې د يو بې گناه پورې تهمت وښلي او په گناه يې ټول خپلوان ونيول شي، ټول هيواد د دې له پاره تر کلکې محاصرې لاندې و، چې خواشينوونکي خبرونه بهر ونه ووځي، په هر ځای تشويش خپور و، وېره خپره وه، په هيواد مين سړي نه شول کولای په ازادۍ د خپل اولاد سره خبرې وکړي، دښمن په دې بريالی شو چې د ترکستان نيمايي کورونه خپل جاسوسان کړي، گاونډي په خپل گاونډي باور نه شو کولای، د دولت له درې برخو زيات مامورين جاسوسان شول، د پوځ، زده کوونکو، کليوالو، مامورينو له نيمايي زياتو خلکو به د عامو استخباراتو له مرکز د تنخواگانو غوښتنه کوله، ځينو به د دې وېرې له کبله جاسوسي کوله چې زنداني نه شي، يا يې کوم زوی ونه ټښتول شي، او يا يې لور ونه نيول شي.

په ځينو خلکو لگيدلي تورونه خورا نا اشنا او حيرانوونکي و، کوم زده کوونکی به په دې دليل نيول کېده، چې د کودتا نيت لري، کوم مزدور کار به له دې کبله تحقيق ته بوتلل کېده او شکنجه کېده، چې نظريات يې د هيواد امنيت ته زيان رسوي، کوم مفکر به په دې تور بندي کېده چې د کوم بهرني هيواد لپاره کار کوي.

او خدايه!!!!

کله چې هم دا ټولې سختۍ را په زړه کوم داسې فکر کوم

انتظار ده، او سړي به د تېښتې لار ساتي، پام کوئ چې په کومه نېسته کې ټيکېل نه شئ، که هره نېسته رامنځته شوه نو دښمنان به درياندې راټول کاندې، بيا به يا خپل ژوند له لاسه ورکوي او يا ابرو، زه چمتو يم چې خپل خان ستاسې لپاره قرباني کړم، وخت به ځايه مه تېروي، افسر په کوټه کې دې، زه شربت وروړم، او تاسې درځئ.

اوښکې راروانې شوې، د خداي پامانۍ توري د افسوس او سلگيو سره ګډ شول، نجمة الليل راستنه شوه، اوښکې يې لا په انګيو نېستې وې، خو بيا هم هغې ځنې بې شرمه چينايي سندري ويلې، چې يو څو بيتونه يې له يوې زړې چينايي خادمې زده کړي وو، په لاسونو کې يې د شربت پيالې وې، کله يې چې افسر ته يوه پياله ورکړه، هغه ورته په شک وکتل، بيا يې پياله په خپل دروند لاس ووهله، په داسې حال کې چې نجمة الليل يې ووبروله، او په زړه يې دارنوت، د مخ رنګ يې والوت او ويې ويل.

لمړې به زه وځکم، خو د ماتي په تاريخ کې څوک هم په زهرو نه دی مړ شوی، دلته سړي او ښځې يواځې په تورو جنگيري.

افسر ورنژدې شو او سينې ته يې جوخته کړه، هغې په نرمۍ سره لرې کړ او ويې ويل:

ډېر څه دې له لاسه ورکړل.

افسر يې په مطلب يوه شو، سمدستي يې ورته وويلي:

زه پښیمانه يم.

اوس وخت تېر شوی.

څه مطلب؟

نجمة الليل له الله پرته له بل هېچا نه وېرېږي.

تر هر څه مخکې خو موږ د مينې په تار تړلي يو.

شک مينه وژني چينايي افسره!

حالات ماته د احتياط لارښوونه کوي، دې ډلو زموږ ډېر سړي ووژل، او زه ستا سره مينه کوم.

نجمة الليل نېغه ودرېده او په زړورتيا يې وويل:

نن شپه دې نه غواړم.

عجيبه ده! هغه به د ځان سره يواځې همدا ويل، هغه

کولای شول چې له طلايي ځڼو يې ونيسي، د خپلو غټو

خو اول بايد دا معلومه شي چې دا څوک ده؟ بې شکه چې ښايسته ده، چې څومره يې ورکټل لېوالتيا يې زياتېده، خو هغه په هېچا هم باور نه درلود، د الله په ټول مخلوق شکمن و، دا يې خوښول چې هر څه په زور او سختۍ سره تر لاسه کړي، ايا يو جنگيالی نه و؟ بريالی نه و؟ او دې مسلمانانو خو د چينايانو سره واده هم نه کاوه، له همدې کبله يې پاڅون هم وکړ، نجمة الليل بيا وويل:

که په زور دې واخستم نو نيکمرغي به ونه ويني، افسر ورنژدې شو، وسله يې ټيکه کړه او ويې ويل:

له خبرو دې ښکاري چې ته له يوې لنډې ناستې او يو جام شريته انکار نه کوي؟

انگي يې ګلابي شول او ويې ويل:

ولې نه بې شرمه؟ خو زه ستا له سړيو شرمېږم.

هغوی به بهر انتظار کړم.

نجمة الليل په بې زارۍ سره وويل:

ای خدایه! هغه عاشقان به څنگه خوشحاله شي چې د نورو سترګې يې څاري، يا لږ تر لږه په دې خبرو چې څوک يې انتظار کوي، نه... نه... لري دې لار شي، ښه لري.

په ماني کې ځينې خلک شته چې زموږ په کار دي.

زه د ماني مېرمن يم، او اوس ستا د لاس لاندې يم.

دا خبره يې په داسې حال کې وکړه چې په سترګو يې اشارې هم کولې، افسر خپلو سړيو ته امر وکړ چې خپلو مورچلو ته ستانه شي، هغوی يې په سمدستي تګ قانع کړل او د نجمة الليل خوا ته راغلو.

ډېر ښه، ستا ښايست د سړي عقل وري.

لاس رانه وړې، لږ وخت راکړه څو خوشبويي ووهم، او شربت راوړم.

نجمة الليل په منډه ننوتله، اميره، مور يې، خويندې يې او نور خادمان په سخت تشويش کې وو، شپه د خپل تور مخ سره په قومول راځنلې وه، په قومول کې ډار خپور و، نجمة الليل د کورنۍ غړو ته وويل:

مخکې تر دې چې د چينايانو په لاس بنديان شئ، همدا اوس بايد ولاړ شئ، زه به افسر وغولوم او تاسې له شاتنۍ دروازې ووځئ، د غر لور ته ولاړ شئ، چمتو کړې بگۍ په

امیرې په کټ پر مخې وغږېده او د نا امیدۍ اوسیلې یې وگڼل. سره سیوري په دیوالونو ګډېدل، او طلايي وړانګو زېره زېره خلا کوله. هغه دیو د سپي په څېر په دروازه کې ولاړ و. ځکه چې نجمة اللیل د هغه احساسات او جذبات سوځولي و.

زه راننوتلای شم؟

دروازه له باندې نه بندېده کړه.

او بې له دې چې په ځان پوه شي د هغې د امرونو په عملي کولو یې پیل وکړ. کله چې له دروازې بهر یواځې پاتې شو ډېر حیران شو. په یو وخت کې د خجالت او مستۍ دواړو سره مخ شو. بیا یې دروازه پرانیسته، او د غویي په څېر په غوسه او ورو ورو د ښه روان شو. هغې ورته توجه ونه کړه. هغه یې لاس ونیو خو دې ترې په کراره را کش کړ.

نن شپه دې نه غواړم.

نو چرته ولاړ شم؟

مائی ستاسو شوه. کولای شې په هره خونه کې دې چې خونه وې واوسېږي.

او ته؟

راپاڅېده او ویې ویل.

ته ماته د یو ختمېدونکي خوند په سترګه ګوري؟

هغه نه پوهېدو چې څه ځواب ورکړي.

سمه ده که غواړې چې واده راسره وکړې نو...

دا مهال غلې شوه خو هغه ورته په حیرانتیا سره وکتل او

ویې ویل.

نو څنگه؟

دا چې ته به زما په دین وې.

ستا دین څه دي؟

اسلام

نور بیا...

بوټانو لاندې یې واچوي، او چې څه غواړي پرې ویې کړي. خو زړه یې نه منل. هغه د نجمة اللیل چلند، ساده او ترنده ښایست، څرګندو او د پام وړ تورو په غېږه کې اخستی و.

نجمة اللیل زه درسره مېنه کوم. تر هغه نه ځم چې تال له ما خپله خوښي نه وي څرګنده کړې.

په داسې حال کې چې هغه ته یې شا کړې او دننه روانه وه. ویې ویل.

کولای شې د خټ له اړخه پر ما ګولۍ وچلوی. زه تاسې پیژنم. خو زه ځم څو په خپله خونه کې ارام وکړم.

هغه په زاریو وویل.

زما ګرانې امېرې.

هغې وروکتل او په سختو ټکو یې وویل.

زه امیره نه یم، بې چاره امېره خویوه وړه ماشومه ده. د بېرېدلې پیشو په څېر غره ته وتښتېدلې. په حقیقت کې زه مشر خدمت یم، او که ته غواړې نو بیا زه د مائی مالکه یم. امیر، مېرمن یې او د کورنۍ نورو غړو به زما امر منلو، اوس پوهه شوې چې زه څوک یم؟

د هغوی خبرې اوږدې شوې، تر دې چې نجمة اللیل ډاډه شوه چې د امیرې کاروان د غره په لور له مائی په تېښته ووت، پلان یې بریالی شو. د مائی او د اوسېدونکو په حق کې یې خپله دنده اداء کړه. اوس یې کولای شول چې په ازادۍ سره ولاړه شي.

هر لور غمېزو، له جګړې وورسته د ارزښتونو پایمال کېدو، د حکومت ټنګېدو او درېدو، د حاکمانو بدلېدلو، بریالیتوبونو او ماتو، د اوښکو، خولو او عذابونو شپو د هغې ژوند سترې او تنګ کړی و، امیر ولاړ او بیا را ستون نه شو. مصطفی مراد حضرت هم ولاړ، او را ستون نه شو، ټوله تړی د حیواناتو شوه، بس منډې دي، خولې لګول دي او وینې روډل دي. ناوړه کارونه تر سره کېږي، خو هغې دې هېڅ ته نه کتل. د امیرې خونې ته لاړه، هغه خونه چې په ښایسته او ښکلو سامانونو ډکه وه. بیا د

د الله لښکر په د الله په ځمکه

د بورما مجاهدين

دهيواد او نړۍ ته گرمو سنجرونو تازه
خبرونه ، ديني او سياسي ليکنې ، کورني او
نړيوال جهادي فلمونه ، پښتو او عربي ترانې
رڼوږ په ويب سايت کې کتلاى شي .

www.toorabora.net

د يمن مجاهدين

د مالي مجاهدين

د عراق مجاهدين

د صوماليا مجاهدين

مرحوم شهید سردار خان د کلاشینکوف نه نیولې بیا ترهاوان، چهل، بی ام ۱۲ مسلکي استاد هم پاتې شوی و. په جلال آباد کې خويې د کمونیستانو خوبونه ور حرام کړي وو. د جلال آباد له فتحې وروسته یې د همدې ولایت په څلورمه لیوا کې دنده اجرا کوله. د اسلامی امارت په راتګ سره نوموړی په (قطعه منتظره) کې د دلکې مشر په حیث د هیواد په بیلابیلو سیمو کې د اسلامی امارت د مخالفینو په خلاف وجنګیده، د بې سابقې له مخې نوموړی د خوست د مجاهدینو لخوا د ټنګرهار ولایت مقام ته د یوښه متقي او میرني مجاهد په حیث ور معرفي شو. د اسلامی امارت د مخالفینو پر ضد یې خپله مبارزه جاري وساتله. د دې مبارزې په لړ کې د هیواد په بیلابیلو سیمو لکه کنړ، لغمان، کابل، پروان، کاپیسا او ځینې شمالي ولایاتو کې په عملیاتو کې شریک شوی و.

د صلیبي یرغل په وخت کې یې په توره بوره کې محاصره عربو مجاهدینو سره ډیره مرسته کوله. شپه او ورځ به د عربو مجاهدینو په خدمت بوخت و. دا حالت واقعاً ډیر سخت و. خو مرحوم شهید سردار خان د اسلام او جهاد په مینه مست له دنیايي تکالیفو بې پروا د خپلو عربو مجاهدینو ورونو سره یوځای و. دوی ته به یې خوراک، څښاک او پوښاک برابرول. په همدې تور د کابل ګوداګی ادارې ته هم مطلوب و.

